„***Toate îmi sunt îngăduite, dar nu toate îmi sunt de folos. Toate îmi sunt îngăduite, dar nu mă voi lăsa biruit de ceva.***

Bucatele sunt pentru pântece și pântecele pentru bucate și Dumnezeu va nimici și pe unul și pe celelalte. Trupul însă nu e pentru desfrânare, ci pentru Domnul, și Domnul este pentru trup.

Iar Dumnezeu, Care a înviat pe Domnul, ne va învia și pe noi prin puterea Sa.

Au nu știți că trupurile voastre sunt mădularele lui Hristos? Luând deci mădularele lui Hristos le voi face mădularele unei desfrânate? Nicidecum!

Sau nu știți că cel ce se alipește de desfrânate este un singur trup cu ea? "Căci vor fi - zice Scriptura - cei doi un singur trup".

Iar cel ce se alipește de Domnul este un duh cu El.

Fugiți de desfrânare! Orice păcat pe care-l va săvârși omul este în afară de trup. Cine se dedă însă desfrânării păcătuiește în însuși trupul său.

Sau nu știți că trupul vostru este templu al Duhului Sfânt care este în voi, pe care-L aveți de la Dumnezeu și că voi nu sunteți ai voștri?

Căci ați fost cumpărați cu preț! Slăviți, dar, pe Dumnezeu în trupul vostru și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.” (1 Cor. 6/12-20.)

*

„***Ucenicii I-au zis: Dacă astfel este pricina omului cu femeia, nu este de folos să se însoare.***

Iar El le-a zis: Nu toți pricep cuvântul acesta, ci aceia cărora le este dat.

Că sunt fameni care s-au născut așa din pântecele mamei lor; sunt fameni pe care oamenii i-au făcut fameni, și sunt fameni care s-au făcut fameni pe ei înșiși, pentru împărăția cerurilor. Cine poate înțelege să înțeleagă.” (Matei. 19/10-12.)

Taina omului și a femeii

Selecții din Cuvântul lui Dumnezeu pe această temă.

... Iată, florile Mele, acum vin și vă cântă sfintele mironosițe, sfinții mucenici, cetele îngerești, sfintele fecioare martire. Măi copii, măi copii cu suflet plin de bucurii, o, măi florile Mele! Mă bucur și Eu de voi și de bucuria voastră, căci în această noapte a urgiilor și a destrăbălărilor numai voi M-ați bucurat. O, stau și plâng, că este plin pământul de păcate grele ce s-au făcut în această noapte, desfrânări mai rău ca în Sodoma și Gomora, beții, crime, avorturi. Nu Mă pot uita pe pământul Meu, nu Mă pot uita, de groaza fărădelegilor. Trupul a pus cu desăvârșire stăpânire pe suflet, căci un trup desfrânat și îmbuibat este un suflet mort. **O, iubiților, mâncarea și neînfrânarea l-au scos pe omul Adam din Eden. Mâncarea și neascultarea și desfrânarea vor umple iadul.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 31-12-1955

***

... Pe malurile apelor e scris un nume pocit: **„litoral“.** Și pe acel mal sunt numai despuiați și despuiate. E libertate la aceștia. Numai tu, creștine, n-ai libertate. Cum să mai aibă soarele lumina când îi vede pe aceștia? că s-a dat libertatea la lucrurile necurate și s-a închis libertatea la lucrurile curate **și blestemul dumnezeiesc îi va ajunge pe aceștia care au interzis lucrurile curate.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 23-06-1977

***

Vine vremea ca fiica ta să se despartă de acela din Sodoma, dar despărțirea va fi prin ascuțișul sabiei, că așa a fost la început și așa va fi și la sfârșit. Nu legați fiicele voastre de cei nelegiuiți. Mai bine fiica ta să stea fecioară.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 20-09-1977

***

... A zis Domnul Iisus: „**Lungeşte-ţi rochiţa!**“, şi s-a uitat urât la Mine. A spus Domnul Iisus: „**Te-am văzut fumând!**“, și s-a uitat ca cel mai aprig dușman al Meu. Nici Caiafa, nici Irod nu s-au uitat așa de aprig ca acel fecior sau fecioară. A spus Domnul Iisus Hristos: „**Să nu se poarte creştina cu capul descoperit, să nu se poarte cu piciorul descoperit, să nu se poarte cu tocuri la încălțăminte, ascuțit sau înalt**“**.** Și la aceasta a fost mare război între Mine și ei. Acum nu mai zic nimic. Tac și înghit Eu, că e rândul Meu, dar mai târziu e rândul tău, că vei înghiți până te vei umfla și vei crăpa și vei striga și nu te voi salva. E greu, tată, e greu ca cineva să facă ascultare de învățătura Mea. E greu, e greu, tată. Asta e suferința vasului Meu: neascultarea poporului. Asta e, tată: neascultarea poporului întru toate. Fiule, putere am s-o vindec Eu, dar s-o vindece poporul care o chinuie.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 22-10-1978

***

Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt binecuvintează cuvântul și sfatul cuvântului care se coboară acum din sânul Treimii cerești pentru ca să hrănească poporul cel cu nume sfânt. Amin.

Eu sunt pâinea care se coboară din cer. Eu sunt Cuvântul, și cobor la poporul cel cu nume sfânt, ca să-l hrănesc prin cuvânt. Cuvântul este pâinea care se coboară din cer și din care se hrănesc cei ce cred din poporul cel cu nume sfânt, **iar cei ce nu cred pe Dumnezeu Cuvântul, Care Se coboară prin cuvânt, aceia se hrănesc prin auz, dar nu și prin credință, și aceia nu se hrănesc, și aceia nu cresc mari prin cuvânt**. Aceia sunt piperniciți, și dacă au putere, n-au putere bună, și au putere dăunătoare pentru mântuire, și au putere de necredință cei ce nu cred.

Pace ție, popor cu nume sfânt! În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, pace ție, popor cu nume de Ierusalim, căci Ierusalim este nume sfânt, și acesta este numele pe care-l porți din darul lui Dumnezeu, popor cu nume sfânt, popor unit cu Ierusalimul cel de sus, care s-a coborât peste tine, după cum era scris în Scripturi pentru vremea aceasta, și despre care a scris Ioan cel iubit prin Scriptura care grăiește: ***«Am văzut cetatea sfântă, Noul Ierusalim, coborându-se din cer, de la Dumnezeu, iar glasul Celui de pe tron a grăit: iată, noi le fac pe toate».*** Amin. (*Vezi selecția tematică: „România - Noul Ierusalim - Noul Canaan”, - și pe files.fm; jumpshare; Google Drive; scribd; archive; pubhtml5; joomag, n.r.*)

O, popor cu nume sfânt, proorocit din vremea începutului împărăției cea nouă a lui Iisus Hristos! Am hotărât să cobor iar spre tine prin cuvânt și să-ți amintesc să nu fii numai cu numele popor al lui Dumnezeu, ci să fii cu viață sfântă și pregătită bine înaintea Celui ce vine. Dar nu să te pocăiești numai pentru o vreme, nu așa, și să stai mereu priveghind. Nu priveghea numai un timp, ci priveghează până la capăt și crede până la capăt și lasă-L pe Dumnezeu să lucreze peste tine cum știe El, cum vede El că trebuie. Să nu fii numai cu numele popor al acestei lucrări dumnezeiești, și să fii cu ființa și cu viața și cu toate îndeletnicirile, și să fii cu credință și prin credință, că aceasta va fi prima fericire rostită peste fiii acestui popor: **ferice celui ce a fost chemat și a crezut apoi în această lucrare a lui Iisus Hristos,** Care a venit prin cuvânt ca să-Și gătească bine calea celei de a doua arătări în mijlocul oamenilor. **Ferice vouă, celor ce credeți în această coborâre cerească pe pământ! Și iarăși zic: vai vouă, celor ce ați dat de**

acest izvor, de acest cuvânt de mântuire, și ați fost necredincioși și ispititori și ați părăsit această coborâre cerească!

Poporule iubit, scoală-te spre fericire și nu spre vaiet, că aceste două cuvinte vor conduce de-a dreapta și de-a stânga pe fiii acestei lucrări.

O, am încă multe să-ți spun, popor cu nume sfânt, dar le poți tu purta de-acum? Iată, cei ce cred pe Dumnezeu Cuvântul se bucură purtând tot ce aduce cuvântul de la Dumnezeu, iar cei ce nu cred, aceia nu pot purta cele cu care Eu vin de-acum. **Aceia nu pot crede, fiindcă celor ce ispitesc pe Dumnezeu Cuvântul întru lucrarea Sa, acelora nu le este dată puterea să creadă.** Eu așa am spus celui ce M-a rugat de vindecare zicându-Mi: ***«Doamne, dacă poți, fă-mi bine»,*** iar Eu i-am răspuns: ***«Dacă poți crede, totul se poate împlini».*** Și am auzit credința lui și rugăciunea lui ca să-l ajut și ca să-i dau putere să creadă, căci a spus: ***«Cred, Doamne. Ajută-mi în necredință, ajută-mi să cred».***

Apostolii Mei credeau, și se rugau să le măresc credința, dar nu stăteau nepăsători în credință. Se rugau spunându-Mi***: «Adaugă, Doamne, credinței noastre, adaugă credință».*** Și tu, iubitul Meu popor, ai avut în mijlocul tău slava lui Dumnezeu, și tot n-ai știut cum să crezi în ea, căci lucrarea aceasta este slava lui Dumnezeu în mijlocul tău, dar cine n-a stat mic sub ea, acela n-a înțeles pe Dumnezeu întru lucrarea Sa, întru mărirea Sa, căci acela n-a folosit sfiala cea sfântă de care avea atâta nevoie acest popor chemat, ca prin sfiala cea sfântă să fi dobândit har înaintea lui Dumnezeu.

… Cerul nu este pământ, tată. Cerul este cer, și pământul este pământ, și este cerească unirea cerului cu pământul, nu este pământească. Dar cum să fac Eu cu tine ca să știi bine această taină cerească? **Iată, pentru această înțelepciune îți trebuie ție aplecare și pocăință adevărată și amănunțită, și sfială sfântă îți trebuie în fața cerului, că s-a aplecat cerul până la tine, poporul Meu iubit, s-a aplecat ca să te învețe ce este cer, și ce este pământ, și ce este om ceresc și trup ceresc, că, fii atent, sunt și trupuri cerești, și trupuri pământești.** O, de când trebuia să fii tu ceresc, popor cu nume din cer, popor cu nume sfânt, că asta este lucrarea la care trebuie să ajung Eu cu tine, Israele al făgăduinței. Am venit prin cuvânt în calea ta ca să te îndemn spre pocăință, și ca să lucrez apoi lecție cerească peste tine. Am venit să te nasc din nou, să te nasc din cer și să nu-ți mai întinezi apoi cămașa cea pentru vremea aceasta, căci trebuie, tată, să-ți dau pe tine cămașa slavei care vine din cer pe pământul României, poporul Meu cel sfânt din mijlocul acestui pământ binecuvântat și proorocit de Dumnezeu.

Iată, lucrez lecție cerească peste tine, dar tu trebuie să înveți, tată, să înveți ca să știi ce să faci să fii moștenitor al slavei care vine cu Mine. **Un picuț, și vin pe nori la tine ca să vadă și lumea că sunt cu tine, poporul Meu cel mic, întru care am binevoit Eu pentru răscumpărarea făpturii.** Tatăl Meu a binevoit întru Mine, iar Eu L-am ascultat întru toate pe Tatăl, dar tu, popor iubit, puțin de tot L-ai ascultat pe Cel ce a binevoit în mijlocul tău cu lucrare cerească.

O, popor cu nume sfânt, atâta răbdare am avut cu tine! Cu atâta răbdare te-am hrănit și te-am răbdat învățându-te, ca să știi lecția împărăției cerurilor, tată, și să încep cu tine împărăția cerurilor cea văzută, împărăția Mea întru duhul și trupul tău, popor cu nume sfânt și cu alegere cerească, fiindcă din nou amintesc: nu voi M-ați ales pe Mine, ci Eu v-am ales pe voi, copii ai poporului Meu, și v-am ales ca să vă deprind să aveți fire dumnezeiască, așa cum a fost firea trupului Meu. (*Vezi selecția tematică: „Împărăția cerurilor nu vine în chip văzut”, - și pe files.fm; jumpshare; joomag; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5, n.r.*) Eu de aceea am venit de la Tatăl

și am luat trup, ca să arăt la oameni ce va să zică firea dumnezeiască în om. Am luat asupra Mea toată firea omenească pentru ca să pot risipi păcatele oamenilor osândindu-le în trupul Meu, și să le osândească și oamenii apoi în trupul lor, dar oamenii au rămas uniți tot cu păcatele, pentru că oamenii n-au luat de la Mine chipul firii dumnezeiești.

O, ce lecții de fire dumnezeiască am lăsat Eu la oameni, dar oamenii nu s-au folosit de această minune, căci Eu am fost minunea întrupată a lui Dumnezeu în om, și am devenit apoi calea oamenilor spre împărăția Tatălui Meu, Care M-a mărturisit pe Mine din cer ca Fiu al Său în vremea botezului Meu prin Ioan.

… Ia adu-ți tu aminte, ucenicule de acum, de convorbirea Mea cu cel ce M-a ispitit întrebându-Mă: ***«Doamne, se cuvine să-și lase omul femeia?».*** Vedeți voi ce a avut el să Mă întrebe? Eu i-am răspuns după cum a fost întrebarea, căci a fost întrebare de la trup și de la fire dacă a întrebat așa ceva. I-am răspuns întrebând legea, că el avea de gând să Mă prindă ca pe un călcător de lege, și i-am zis: ***«Ce v-a spus Moise?».*** Și a continuat și el și Eu amintindu-i de rânduiala lui Dumnezeu cea dintru începutul cel curat. El Mi-a zis că ***«Moise a dat voie de despărțire cu carte de despărțire»,*** iar Eu i-am răspuns arătând învârtoșarea celor pentru care s-a scris această lege, că legea nu este scrisă pentru cei ce lucrează drept, ci pentru cei ce lucrează nelegiuire, căci pentru cei nelegiuiți este lege aparte, adică lege mai îngăduitoare cu nelegiuirea, ca să nu piară omul până la capăt, tată. I-am răspuns celui ispititor, celui trupesc, celui învârtoșat și i-am spus că n-a fost așa de la început, și i-am spus că în vremea învârtoșării inimii omului a venit legea. **I-am spus că de la început a fost bărbat și femeie, și vor fi amândoi un trup, precum a fost de la început.** Întâi a fost un singur trup, și după aceea s-a făcut încă unul, ca din unul să fie bărbat și femeie întru unirea cea de la început. Și ce ziceți voi că a înțeles cel ispititor? Vă spun Eu ce a înțeles, că a înțeles trupește și nu cerește, fiindcă înțelepciunea care vine de la trup, aceea este lege peste trup, și legea osândește duhul și îl trage la trup și la înțelepciune de trup, și nu M-a putut prinde în cuvânt cel ispititor, că el nici n-a înțeles vorbirea Mea cea dintru început. Dar peste ucenicii Mei, care erau de față, a lucrat înțelepciunea cea dintru început, și ei au înțeles vorbirea Mea în celălalt fel, în felul cel bun dintre cele două feluri de vorbiri peste două feluri de inimi. Ei au înțeles cum a fost lucrarea și așezarea întru început și că Cel ce i-a făcut pe cei doi la început i-a făcut bărbat și femeie, și nu sunt doi, ci sunt unul, uniți întru Domnul, și ceea ce a unit Domnul să nu despartă omul.

Ucenicii au înțeles taina cea dintru început și au spus: ***«Doamne, dacă astfel este pricina omului cu femeia, nu este omului de folos să se însoare».*** **Iar Eu le-am spus lor că nu toți pricep această taină, ci numai cei cărora le este dat de la Dumnezeu să priceapă,** și le-am deslușit lor lucrarea curățeniei de fire și de trup și le-am adăugat că unii încă din pântecele mamei lor iau fire duhovnicească și se nasc cu ea și viețuiesc cu ea în mijlocul oamenilor, și sunt aceștia, așa cum spune cuvântul, fameni încă din naștere. Dar fiți atenți, copiii Mei, că în această grupă de fameni puțini de tot sunt născuți așa pentru ca să fie lucrători ai împărăției cerurilor, așa cum a fost Pavel apostolul și multe alte scule dumnezeiești. Fiți atenți, că în această grupă de fameni este altceva, este lucru care vine de la păcate trupești, tată. **În ordinea lucrării de fameni, sunt fameni născuți așa din pântecele mamei lor, și sunt alți fameni făcuți de oameni să fie fameni, dar sunt fameni, măi copii, care din dragoste de sfințenie de fire și de trup s-au făcut pe ei înșiși fameni, pentru ca să aibă în ei tronul împărăției cerurilor. Aceștia din urmă sunt adevărații monahi, după vorba care se tâlcuiește în biserica de azi, cu viață de famen. Acest fel de oameni, și dintre bărbați și dintre femei, sunt și vor fi mulți laolaltă, și sunt mulți laolaltă bărbați și femei, așa cum a fost întru început dintru unul.** Că monahul de azi care pleacă dintre oameni ca să ducă viață de famen, acela este în luptă cu firea, de vreme ce se pitește și pleacă din calea ispitei trupești, și acela nu s-a făcut

mai întâi famen, și este pe cale de a se lupta să fie găsit famen. Dar cel care se face pe el însuși famen pentru ca să fie locaș al împărăției cerești cea dintru început, această taină este altceva, măi copii ai poporului Meu, căci această lucrare este calea și viața în care trebuie să te așez Eu pe tine, tată, ca să fii tu popor cu trupuri cerești, ca la început când era bărbat și femeie dintr-unul. **Eu aș voi să poți purta de acum taina aceasta pe care am să ți-o spun de mult, pe care ți-am spus-o demult, dar n-ai putut-o purta întru tot înțelesul ei cel tainic și adânc înfipt în veacurile cerurilor, căci rădăcina acestei taine își are firul ei întru început când omul era în Eden și când din bărbat a luat Domnul pe femeie, și a făcut Domnul bărbat și femeie într-un singur trup, de vreme ce dintr-un trup a făcut două trupuri. Mâna lui Dumnezeu a făcut două trupuri dintr-un singur trup, bărbat și femeie numindu-se acest trup**. (*Vezi și „Casa Domnului", dicteu Divin prin Jakob Lorber, n.r.*)

De aceea am zis Eu că te-am pus la încercare ca să-ți arăt credința și înțelepciunea cu care ai stat în această lucrare vreme de patruzeci de ani, popor cu nume sfânt, căci numele tău este numele Meu pe care-l porți tu mâncând de la masa Mea de cuvânt dumnezeiesc. De patruzeci de ani am coborât prin cuvânt în România, pe care Tatăl Meu a logodit-o cu Mine la nașterea Mea și a ei ca să-Mi fie ea mireasă la venirea Mea de acum.

Aș veni la tine, popor iubit, ca să-ți spun de acum taina despre România, dar tu nu o poți purta nici acum, și iată, Eu mai aștept un pic. Tu n-ai putut purta nici taina Mea despre tine, tată, pentru că tu nu M-ai ascultat ca să vorbesc Eu cu tine ca în cer și ca să înțelegi ce înseamnă cer, să înțelegi de-acum. Tu n-ai putut să Mă asculți ca să te fi făcut famen pentru ca să fii locaș al împărăției Mele întru tine, să te fi făcut famen tu și toată casa ta și să încep cu tine să repar stricăciunea care s-a iscat din pricina necredinței și a neascultării omului cel de la început.

Omul cel de la început n-a crezut că va muri dacă va lua din cele oprite de Mine, și i s-a socotit necredință dacă a luat, și de la necredință a murit omul prin păcatul neascultării. Dacă tu credeai, creștine, tot ce ți-am spus Eu din cer, era acum cer pe pământul acestei lucrări, așa cum a fost la început când nu era moartea venită peste om, și aș fi lucrat pentru tine cer nou și pământ nou și om nou, îmbrăcat întru nestricăciune, și aș fi dat mâna prin mâna ta la mulți. Dar din lipsa ta de smerenie, tu n-ai dobândit har, creștine, și te-ai împotrivit ca și Petru când lucram Eu peste apostolii Mei taina cuvântului despre împărăția cerurilor, care este făcută și întocmită din clipa când Eu M-am întrupat născându-Mă Om din Fecioară. Nici ție, popor iubit, nu ți-a spus mai mult această taină a Mea despre nașterea Mea din Fecioară, venit de la Tatăl și de la Duhul Sfânt în Fecioară, ca să Mă nasc și din trup și să iau asupra Mea firea omului, și să repare Dumnezeu ce a stricat omul. Iată, întru început a lucrat Tatăl Meu, și spre sfârșitul vremilor iarăși a lucrat făcându-l iar pe om din cer, și iarăși lucrează, voind să-l învieze pe tot omul prin lucrarea Duhului Sfânt întru Tatăl și Fiul, prin Care toate s-au lucrat.

… Ia de la Mine fire dumnezeiască, poporul Meu, și să nu mai fie dezbinare în trupul tău, tată, și să fii trup tare și întreg în mădulare, și după numărul mădularelor. Nu cumva să fie lipsă în trup. Să se scoale unul din poporul Meu și să rostească numărul mădularelor trupului lui Hristos în poporul lui Hristos, în biserica lui Hristos.

Lasă-te născut de sus, creștine tată, ia fire dumnezeiască între oameni, ia lucrarea Mea, ia puterea Mea, și arată-te oamenilor cu Mine. Dacă ești bolnav și nu poți, iată, Eu te vindec de tot ce este rău ție, și nu mai spun: ***«Du-te, și să nu spui nimănui»***, și îți spun: **du-te și să spui tuturor despre lucrarea lui Iisus Hristos care este cu tine.** Scoală-te și Mă vestește pe Mine,

că pe tine te vesteşti, pe tine lângă Mine, ca să vin lângă tine şi să Mă arăt că sunt lângă tine, şi să te vadă lumea cu Mine, creştine al împărăţiei lui Dumnezeu.

Am multe să-ţi iert, poporul Meu, că în păcate te-ai născut, căci unirea femeii cu bărbatul, unirea cea după trup este păcatul, şi nu s-a înţeles ce a fost păcatul. În păcat se zămisleşte omul, din păcate se naşte omul, şi se mai şi mândreşte omul, şi nu face ce a făcut David, care-şi rupea inima la gândul păcatelor sale, căci după călcarea poruncii s-a născut în Adam firea, firea cea trupească, cea păcătoasă, măi copii. Nu Domnul a lăsat aşa, ci omul a născut această fire, prin păcatul neascultării, tată. De atunci veghez mereu peste om, ca să fac prilej de reparare din stricăciune, că Mi-e milă să las stricată lucrarea Mea în om.

Eu sunt Omul Cel nou, Omul Cel dintâi, născut din Tatăl mai înainte de veci, şi am făcut omul după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt, şi când am făcut încă un trup dintr-unul, am lucrat ca în cer, şi aşa am făcut Noi două trupuri dintr-unul. Noi n-am lucrat cum lucrează lucrarea omului şi a firii trupului omului. **Şi, apoi, Eu sunt Omul Cel născut din om, adică din Fecioara cea care M-a născut de la Duhul Sfânt, şi aşa este lucrarea lui Dumnezeu, şi nu este ca lucrarea omului,** şi, iarăşi, lucrarea omului nu este ca lucrarea lui Dumnezeu, şi de aceea omului îi trebuie lucrare de pocăinţă în toată vremea trupului său cel stricăcios, **până ce acest trup se va îmbrăca cu lucrarea nestricăciunii prin repararea care va veni de la Dumnezeu.** Dar Eu vă spun că a şi venit Domnul cu lucrarea de reparare a stricăciunii care vine de la omul cel firesc. (*Vezi selecţia tematică: „Taina de mântuire a omenirii - taina nestricăciunii”, - şi pe files.fm; jumpshare; Google Drive; Scribd; pubhtml5; joomag; archive; n.r.*)

Măi copii, cum a făcut Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt, cum l-a făcut pe om? Iată întrebare din cer. Cum M-am născut Eu dintr-o Fecioară apoi? Dintr-o Fecioară M-am făcut Om, luând toată firea omului, ca să arăt omului că omul poate avea fire dumnezeiască în trup. M-am născut om ca şi tine, omule, ca să-ţi fiu ţie Mântuitor omorând şi osândind în trup păcatul, ca să nu mai fie păcat în trup, ca să nu fie omul osândit până în veci. Dar lucrarea Mea se potriveşte cu lucrarea ta? Repararea Mea se potriveşte cu repararea ta? Nu se potriveşte, şi îţi trebuie pocăinţă în toată vremea trupului tău. Din Adam a luat Domnul pe femeie, şi acest trup s-a numit apoi bărbat şi femeie. Din Fecioară a luat Domnul pe om, ca să fie Domnul cu oamenii, ca să coboare Domnul până la om şi ca să-l ridice iar la ceruri pe om, şi i-am dat iarăşi omului naştere de sus. Şi prin ce i-am dat? Prin credinţa în Dumnezeu Iisus Hristos, Care prin naşterea Sa din om a reparat lucrarea de pieire a omului, a trupului omului, prin credinţa omului în Cel coborât din cer în om.

Rostesc pace peste tine. În numele Preasfintei Treimi, Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt, pace cerească peste poporul Meu cel cu nume sfânt! Pace şi ridicare, pace şi pocăinţă peste inima poporului Meu! **Pocăinţă şi umilinţă, şi nu semeţie, şi nu îndrăzneală fără de pocăinţă.**

Poporul Meu, voi privi peste tine cum Îmi vei deschide, iar dacă eşti necredincios şi nu vei deschide Domnului, Eu voi trece prin uşile închise şi te voi cerceta ca să vii spre pocăinţă. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea întâiului mucenic şi arhidiacon Ştefan, din 09-01-1994

***

Eu mereu te-am povăţuit să nu mai ţii la trupul tău, şi să ţii la trupul cel pentru Duhul Sfânt, căci trupul tău, creştine tată, scris este că este templu al Duhului Sfânt. Şi iarăşi scris este în Scripturi că voi, creştinii Mei, nu sunteţi ai voştri şi că trupurile în care staţi voi, trebuie să

fie sălașe ale lucrării Duhului Sfânt. Chiar dacă ai da să zici că Avraam sau Ilie sau David sau apostolii au mâncat lapte și carne și unt, tu să nu mai zici așa de-acum, și să te gândești bine ce zici și să cercetezi bine ce însemni tu pentru ei, pentru cer și pentru veacul care vine acum pregătindu-se prin tine, Israele al ascultării cea din urmă. Cu tine este altceva. Tu împlinești ce n-au împlinit ei, ce a mai rămas de împlinit pentru întoarcerea în Eden, unde moartea va fi aruncată afară și când prin tine se va ierta toată neîmplinirea celor de până la tine, căci tu împlinești ce a mai rămas neîmplinit. **Nu te sminti cu sfânta Scriptură pe care o ții în față, și fii atent că sfânta Scriptură este Duh Sfânt,** nu este carne și fire, chiar dacă în ea se găsesc îndemnuri pentru cei fără de orânduiala sfințeniei, fără de puterea iubirii de Dumnezeu. **Este în ea și lege pentru oameni, ca să fie oamenii călăuziți până la starea de sfințenie, dar fiii lui Dumnezeu se ridică deasupra legii, ca să treacă spre starea cea sfântă de la început.** Pe vremea apostolilor, vreme despre care au rămas în Scriptură orânduieli și lucrare peste biserică, uitați-vă bine că biserica neascultătoare de pe atunci primea rânduială prin apostoli, după starea bisericii, dar asta nu înseamnă să faci și tu, ascultătorule, ca și cei care nu ascultau, și pentru care se scriau rânduieli prin apostoli. Ce faci tu când citești în carte despre văduvele tinere pe care le-a povățuit Pavel să se mărite? Și de ce a vrut apostolul Pavel să se mărite acestea după moartea bărbaților lor? Ca să nu preacurvească fără lege, tată, pentru că acelea nu alegeau viața cea curată în Hristos, și trebuia să rămână sub lege acelea, pentru că pe atunci nici iudeii și nici apostolii nu pricepeau de ajuns că legea nu-l poate avea pe om pentru Hristos. Apostolii pricepeau, dar nu puteau îndeajuns să pătrundă cu cele noi peste cele vechi așa, deodată, că era împietrire și nu pricepeau iudeii care veneau spre încreștinare și care erau învățați cu legea. Dar tu, Israele de azi, trebuie să înțelegi că truda Mea e pe sfârșite, și trebuie să am un popor așa cum este cerul sfânt. Așa, și nu te sminti că-ți cer să fii cum este cerul sfânt, cum este Ierusalimul cel de sus, cel prin har Ierusalim, și care a câștigat prin har Ierusalimul cel de sus, după cum a fost rostită făgăduința peste Avraam.

Ascultă, Israele, glasul Meu, ascultă povața Mea, măi Israele, că tu ești ales pentru sfințire, nu ești după trup; ești ales pentru cele ce vor fi mai presus de trup, tată. Nu te lua după cei din poporul Meu care n-au vrut să împlinească cele profețite încă din vremea trupului lui Verginica. Eu ți-am spus azi că este cel mai frumos și cel mai sfânt Paști și cea mai sfântă zi de înviere din viața ta cu Mine, măi Israele. Vorbesc de cei care n-au lepădat cele așezate pentru acum, pentru de acum înainte până la arătarea Mea pe nori, tată. Acum rămâne să văd ce să fac cu cei ce au scuipat peste așezarea cerută pentru vremea în care suntem ajunși cu veacurile cerului. Eu, Domnul, Îmi voi aduce aminte de toți cei ce au numele rostit de cer prin această profeție, și voi scormoni și în carne și în piatră, și voi zgudui toate casele de creștini care au peste ele mărturia acestei profeții, și voi pune întrebarea: **„De ce ai părăsit pe Domnul, tu, casă a lui Israel, și ca să te închini la idolii trupului tău și ai veacului cel rău?“**. Îi voi întoarce cu fața la Mine pe toți cei care au auzit de la Domnul și au scuipat pe cuvintele aduse de Mine pentru ca să fie împlinite, că le-am adus ca să trăiască în voi, copii ai acestei profeții.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Învierii Domnului, din 01-05-1994

***

… Iar voi, cei ce veți fi numiți ca ajutor al Domnului la lucru, nu vă opriți în sfatul celor răzvrătiți și nu pregetați să fiți de ajutor Domnului. Alții au lăsat familii și au mers cu Mine. Alții au lăsat mirese îmbrăcate curat și au plecat la apostolie cu Domnul. M-am dus în Cana Galileii la nuntă și am făcut minunea vinului din apă, și dacă a văzut mirele pe Domnul minunilor, a lăsat mireasa și a plecat ca apostol al Domnului, și a rămas cu Mine acela și a lucrat mult pentru împărăția Mea peste oameni. Iată de ce am fost Eu la nuntă, și nu așa cum spun oamenii lumii.

Am grăit cu cei pe care-i adaug sfatului lui Israel. Am grăit şi pentru cei din marginea acestei stâne, dar acum te vei da la răzvrătire, creştine vinovat cerului. Dă-te, tată, dacă asta alegi. Poate vrei să te duci în drumul oilor slabe, ca să ţipi că nu sunt Eu Cel ce-ţi spun acestea, şi că sunt unii care strică legea lui Dumnezeu. Du-te, creştine, şi zi ce vrei, dar aceasta este adevărat, că Adam a făcut acest păcat în rai, şi tu îl faci pe pământ de şapte mii de ani.

Eu n-am binecuvântat nunta şi patul nunţii, şi tu vei spune, poate, că Eu vin şi stric legea ta, dar Eu, de la început, nu aşa aveam să înmulţesc făptura, ci prin Duhul Sfânt şi prin cuvânt. În loc să fi mers şi tu cu Mine aşa cum a mers mirele de la nunta din Cana Galileii, tu zici că nu sunt Eu Domnul Iisus Hristos, Cel Care vorbesc cu tine. Dacă zici aşa, du-te şi îţi pierde minţile, că aşa vrei tu, de frică să nu ţi se ia poftele trupului. De luat tot ţi se ia, că n-o să-ţi mai ardă de păcat, dar deschide cartea şi citeşte cum a fost pedeapsa poporului Israel pentru cârtire. Mai bine pune, tată, mâna pe coarnele plugului şi uită-te spre Dumnezeu şi ia ca iubire virtuţile creştineşti pe care le-am avut Eu în mijlocul oamenilor, că unii învăţaţi au plecat din învăţătura lumii şi au îmbrăţişat lucrarea virtuţilor, fugind din lume şi din duhul ei şi din ştiinţa lumii. Fericit vei fi tu, Israele, dacă vei pune în faţa ta mustrarea Mea, ca să alegi cununa care vine din lucrarea ei, că iată, caut bine, şi voi pune peste tine veghetori, şi le voi da de la Mine ca să ai tu, care vei alege lucrarea ascultării.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinţilor împăraţi Constantin şi Elena, din 03-06-1994

***

O, creştinilor, împărăţia voastră nu trebuie să fie din lumea aceasta. Mucenicii, care sunt acum sfinţii cerului, apostolii, şi cei ce plecau din duhul lumii au înţeles această Scriptură, şi se foloseau de lumea aceasta ca şi cum nu se foloseau de ea. Omul şi-a întocmit lege peste el, şi între om şi om, şi nu e liber omul. Iată, acum, la sfârşitul veacului, pot să spun cu libertate de cuvânt, că nu mai am pe cezarul, nici pe Anna şi Caiafa de care să Mă furişez; pot să spun că e greu de omul care se căsătoreşte, greu de tot, că un astfel de om este legat, este rob, şi nu este liber, este plin de griji, este greu de el. Iată, nu este de folos omului să se căsătorească, dar pe cine mai vezi că înţelege această Scriptură a Mea pe care am lăsat-o prin apostolii Mei? Nici un folos nu vine de la această lege, că lege este, măi copii. Nimic nu iese bun din legea aceasta, decât oameni din oameni, robi din robi, oameni fără libertate pe pământ, şi nu poate omul căsătorit să fie robul Meu, nu poate, că are multe piedici, multe de dus pe calea sa. Chiar şi tu, poporul Meu, ai crezut că se poate. Nu se poate, tată, nu se poate. Eu n-am venit să-ţi spun niciodată această zdrobire a ta şi a Mea. De două mii de ani, puţin de tot a fost înţeleasă această Scriptură, şi puţini s-au lăsat smulşi din robia aceasta. Omul căsătorit este rob legii acesteia, şi este păcătos, şi nu are cum, nu are libertatea să fie al lui Hristos, ucenic al lui Hristos. Omul care se leagă de ceva sau de cineva în viaţa lui de om, nu poate să fie ucenic al lui Hristos, din pricina legăturii. Îşi lasă omul urmaşi asemenea lui, şi nu asemenea Mie. Eu pe apostolii Mei i-am despărţit de tot ce era al lor ca să pot să-i am ucenici şi una cu Mine şi ca să se cheme că sunt sub grija Tatălui.

Greu s-a înţeles această Scriptură pe pământ, greu de tot. Nici călugării de azi, nu zic de cei de demult, zic de cei de azi, că nici ei nu au libertatea în Hristos. Au rude, au mamă şi tată, au prieteni în lume, au robia luxului şi au averi pământeşti şi sunt robi a cele ce au, a ceea ce-i robeşte pe ei, nu sunt robi ai lui Iisus Hristos, ucenici ai lui Iisus Hristos. N-ai înţeles nici tu, poporul Meu, nici tu n-ai ştiut să te foloseşti de prilejul de a nu mai fi rob. O, de ce ziceţi voi că zice Scriptura când zice de cei ce au femei să fie ca şi cum n-ar avea, că vremea s-a scurtat; şi de cei ce se folosesc de lumea aceasta să fie ca şi cum nu s-ar folosi de ea?

N-ai înțeles nici tu, poporul Meu, și Eu n-am avut cum să te aduc să înțelegi, că dacă Eu nu căutam la inima ta pe care o vedeam că nu poate fără căsătorie, Eu n-aș mai fi avut acum cu cine să vorbesc pe pământ, n-ai mai fi stat să asculți cuvântul Meu și să-l scrii ca să rămână înființată vorbirea Mea de azi. N-ai mai fi stat să Mă asculți ce vorbesc Eu din cer, ca să rămână mărturie că am vorbit pe pământ și că nimeni n-a înțeles vorbirea Mea, că nici tu n-ai înțeles planul Meu și vorbirea Mea, Israele. Măcar copiii tăi, măcar ei să nu mai ia jugul robiei, să nu mai caute și ei împărăția acestei lumi, și s-o ia de la Mine pe cea care nu este din lumea aceasta.

Eu n-am venit să unesc omul cu omul, și am venit să unesc pe om cu Mine, Care sunt din cer, nu din lumea aceasta. Eu sunt de dincolo de ea, fiilor. Eu, știți de ce am venit, că scris este de ce am venit. Am venit să despart pe om de femeia sa, nu de femeie, ci de femeia sa; pe mamă, de fiică; pe soacră, de noră; pe frate, de soră; pe creștin, de lume, și iată, pe creștin, de creștin, că nu toți creștinii s-au lepădat de lume. Cei ce s-au lepădat de trup și de lume, să se dea de-a dreapta Mea, iar cei ce nu pot să facă aceasta, să nu se dea de-a dreapta Mea și să nu stea cu cei din dreapta. Iar pe cel ce Eu îl dau în stânga Mea, tu să nu-l iei să-l pui în dreapta, că nu e bun pentru dreapta Mea acela.

Eu am spus: *„Iubiți-vă unu pe altul“,* n-am spus *„Iubiți-vă unul cu altul“.* Am spus să fie iubire între cei ce sunt ai lui Hristos. Eu pentru aceia vorbeam. N-am spus lumii așa ceva, ci am spus celor ce nu sunt din lumea aceasta. Iubirea nu este pentru lume, fiilor, nu este în lume. Iubirea nu este din lumea aceasta, pentru că iubirea, Eu sunt. Dacă un om își dă viața pentru ca să scape viața altui om, nu este nimic aceasta. Eu sufletul Mi l-am pus pentru lume, nu trupul. Eu sufletul Mi-am răstignit, dar omului îi vine greu să înțeleagă jertfa iubirii Mele. Cei ce sunt trupești, în zadar își dau sufletul și trupul pentru alții, căci nu este tot la fel, măi copii.

De ce crezi tu, Israele, că îți spun să nu te iei după proorocul mincinos, care aseamănă cele pământești cu iubirea cea din cer? Păi împărăția cea de pe pământ, cea din pământ făcută, i-a tras pe toți spre ea, și au clădit toți la ea, și rămân toți de ea, toți cei care își pun nădejdea în ea, pentru că de acum, în locul ei își face loc împărăția Mea cea din cer, cea de cer, și pentru ea nu-ți trebuie munca trupului tău, și îți trebuie numai aripi sufletului și libertate, fiule. Una este să faci ceva în numele Meu, și alta este să faci ceva în numele tău, căci iubirea Mea e din cer, nu e din lumea aceasta.

Eu am venit să te scot pe tine de sub robie, măi Israele, poporul Meu luat din lume, că te-am luat de pe pământ și te-am suit la ceruri, că dacă Eu sunt lângă tine și în mijlocul tău cu graiul Meu, fii înțelept cum vine aceasta. Eu sunt din cer, Eu sunt cu cerul lângă tine. Eu așa am voit, ca să merg la Tatăl după patima și învierea Mea, și să pregătesc loc, ca acolo unde sunt Eu, să fie și ai Mei, care Mă vor alege pe Mine ca să-Mi fie ucenici, care vor ieși din robie ca să fie liberi și ca să poată fi ucenici ai lui Iisus Hristos. Omul legat de femeie sau femeia legată de bărbat nu poate fi pentru Hristos. De aceea ți-am spus demult, poporul Meu, și te-am povățuit s-o ai ca pe o soră curată pe soția ta și să fii ucenic Mie, tu și toată casa ta, și să fii poporul Meu cu tot ce ai tu, măi creștine, și să te numești liber, și să nu te mai însori, și să nu te mai măriți, și să nu mai bei și să nu mai mănânci ca în lume, și să veghezi ți-am spus, și te-am învățat să nu mai zici cum zice lumea, care zice că așa a lăsat Dumnezeu. O, tu să nu zici așa, măi poporul Meu. Nu așa am lăsat Eu. Eu la Cana Galileii nu M-am dus să binecuvintez nunta și patul nunții. Eu nu pentru asta am venit de la Tatăl. M-am dus să despart pe mire de mireasă, și așa am făcut. I-am scos de sub lege pe cei ce erau gata să ia jugul robiei.

Eu i-am știut mai dinainte pe cei doisprezece, căci Mi i-a spus Tatăl Meu pe toți, dar să nu te smintești că de ce Mi l-a dat și pe Iuda dacă el nu era bun. Era scris că trebuie să pătimesc,

şi Iuda avea de împlinit Scriptura ca să Mă vândă fariseilor spre răstignire. Dar îl voi ierta, că de atunci l-am iertat, dar el a fost prost şi s-a dus să stea în iad până la venirea Mea pe norii slavei. Şi-a luat singur plata pentru fapta lui. S-a pocăit de ceea ce a făcut şi s-a osândit pe sine, şi Eu l-am iertat, măi copii, şi îi voi da ridicare şi înviere pentru rugăciunile tale, poporul Meu, că te-am pus rugător la Mine pentru Iuda, şi tu M-ai ascultat şi ai pomenit pe Iuda înaintea Mea, şi ascultată ţi-a fost ţie rugăciunea.

Am spus că i-am ştiut mai dinainte pe cei doisprezece, şi printre ei era ales de Tatăl Meu şi mirele de la Cana Galileii, şi M-am dus să-l iau cu Mine ucenic, şi l-am luat, iar pe mireasă am trecut-o între cei ce slujeau lui Hristos şi împărăţiei cerurilor. Măi copii, Eu nu pot să Mă amestec cu binecuvântare peste patul nunţii, pentru că scris este de cei ce sunt ai lui Hristos, că aceia şi-au răstignit trupul şi poftele şi sunt liberi faţă de lege. Un fluturaş e mai liber ca omul. El zboară din floare în floare şi se bucură şi e liber. Păsările cerului sunt libere şi până ce intră în veşnicie, şi după aceea sunt libere, dar cu omul nu s-a întâmplat tot aşa, că omul este legat de om până la moarte; soţul este legat de soţie şi de copii şi de neamuri şi de casă, şi n-are cum să fie un astfel de om ucenic al lui Iisus Hristos, nu are cum merge după Hristos.

Apostolii, şi ei aveau cu ei femeie, dar nu era a lor, ci era ucenică a lui Hristos, pentru că Dumnezeu aşa a făcut de la început, bărbat şi femeie a făcut, ca să fie de ajutor femeia, că aşa am spus Noi, să facem un ajutor bărbatului, un ajutor potrivit pentru el. Când l-a făcut Dumnezeu pe om, bărbat şi femeie a făcut, şi apoi trupul acesta s-a smuls din braţul lui Dumnezeu şi a făcut altceva, şi n-a mai înmulţit Domnul pe oameni, şi oamenii s-au înmulţit ei, şi de aceea Domnul i-a spus femeii: *«În dureri vei naşte fii»*. Eu când am făcut încă un om dintr-unul, nu l-a durut nimic pe Adam, dar când omul îl face pe om, omul naşte în dureri, şi în dureri trăieşte şi în dureri moare, şi vai omului dacă se duce tot la durere aşa cum s-a dus Iuda! Omul legat prin lege, are împărăţia lui, şi dacă aş intra în casa lui şi i-aş spune: *„Vino după Mine!“*, omul nu poate să meargă, că e legat, nu e liber să meargă după Mine, şi cu Mine pe cale nu se poate altfel. Eu nu pot lua cu Mine omul cu tot cu casa lui, cu tot cu soţia şi cu copiii lui, că în împărăţia Mea nu este însurat şi măritat, ci e viaţă îngerească în trup. Eu Mă duc departe şi las omul acolo unde şi-a ales să fie. Eu n-am piedici, n-am patrie statornică, n-am tată şi mamă pe pământ, n-am fraţi şi surori din pământ, n-am decât pe Tatăl Meu Cel ceresc, Cel veşnic, Cel stăpân peste toate, şi te am pe tine, poporul Meu, care voieşti să fii ucenic al Meu, care voieşti să-Mi fii mamă şi tată şi frate după voia Mea.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica tuturor sfinţilor, din 26-06-1994

***

O, copii frumoşi, aşa cum a fost Daniel cel preaiubit şi scump al Meu! Era frumos Daniel, şi n-a voit să mănânce din hrana împăratului veacului acesta, şi era frumos mâncând seminţe şi legume, căci sămânţa încolţeşte şi dă rod frumos şi tânăr. **Cine mănâncă mâncare cu carne, acela nu este frumos ca Daniel. Cine mănâncă legume din seminţe, şi seminţe din legume şi din fructe, acela este frumos ca Daniel şi ca cei trei prieteni ai săi, care iubeau pe Dumnezeu şi care iubeau curăţenia de trup.** (*Vezi „Ce spurcă pe om, ce intră sau ce iese din el?”, n.r.*) Să fiţi frumoşi, şi sănătoşi să fiţi, măi fiilor colindători, măi fiilor din Ierusalim. Să fiţi curaţi, că sufletele şi trupurile tinerilor lumii sunt murdare şi întinate şi urâte şi vândute patimilor şi duhului destrăbălat al lui Baal, care învaţă să cânte şi să joace la trâmbiţa lui Baal. Fiţi cuminţi cu mintea şi cu inima şi fiţi uniţi cu Mine şi întru Mine, că şi Eu am fost tânăr, şi n-am îmbătrânit. Am fost tânăr şi am fost ispitit de cele ale veacului acesta, că am plecat în pustie şi am stat flămând patruzeci de zile şi patruzeci de nopţi ca să-Mi pregătesc ieşirea Mea cea dumnezeiască, dinainte de patimă. Şi a venit după Mine duhul veacului acesta şi M-a ispitit în clipa când am flămânzit, după cele patruzeci de zile, şi a voit să-Mi ispitească statornicia şi

Mi-a arătat fața lumii și împărăția ei ca să Mi-o dea Mie dacă voiesc. Cine se închină duhului veacului acesta, acela are toată bogăția veacului acesta, dar Eu am respins această bogăție pe care el Mi-o pusese în față, și de necaz el a voit să Mă omoare, a voit să Mă arunce jos de pe înălțimea templului. Dar n-a putut să Mă biruie, măi fiilor, și apoi Eu i-am spus: ***«Treci înapoia Mea, satano, și să nu ispitești pe Domnul Dumnezeul tău, după cum este scris».***

Am fost ispitit întru toate, în afară de păcat, măi fiilor. **Iată ce taină: în afară de păcat. Cu aceasta n-a putut să Mă ispitească, de vreme ce Eu nu aveam peste Mine păcatul strămoșesc, căci Eu M-am născut de la Duhul Sfânt, nu din sămânță a poftei trupești.** Căutați să fiți ca Mine, fiilor. Lăsați-vă născuți din Mine, din Duhul Sfânt, ca Mine, fără de păcat, că Eu îl lucrez pe omul cel nou după chipul și asemănarea Mea, cu duh dătător de viață. Eu te nasc din cer, fiule, din Duhul Sfânt la credința ta. **Eu M-am născut din Fecioară la glasul arhanghelului, şi din Duhul Sfânt**, zămislit în Fecioară. Iar tu, Ierusalime, să te naști din Mine, din bărbat, din fecior ceresc, la credința ta și din cuvântul Meu. Pe Adam l-am făcut din cuvânt și din lut. Am zis cuvânt: ***«Să facem om după chipul și asemănarea Noastră»***. Acesta a fost cuvântul, și apoi lutul s-a supus cuvântului și Duhului, și din bărbat am luat pe femeie, măi fiilor. **Iată cum s-a făcut omul la început. Nu din poftă, nu din sămânță, ci din cuvânt și din duh**, și acum îl fac din credință și din cuvânt, adică din Mine născut, căci Eu Mă numesc Cuvântul.

Fiule, la credința ta Eu te nasc din Dumnezeu, din cer, după cum este scris: ***«Cine nu se naște de sus, acela nu poate intra cu împărăția cerurilor»***. Dacă ești născut de jos, din sămânță de poftă trupească, dacă așa ești născut, din om trupesc, acum lasă-te la cuvântul Meu născut, ca să te numesc fără de păcat și să nu mai aibă ispita putere asupra ta, Ierusalime, fiul Meu cel născut de sus. Mă doare durerea de la sfârșitul veacului, Mă doare după cei plecați din cer și care au căzut iar în lume, că iată ce am pățit Eu! Am pierdut familii întregi pentru copii, și rău Mă ustură locul de unde s-au desprins aceste mădulare, căci s-au desprins din trupul lui Hristos mădulare, și locul Mă ustură și Mă arde, și se fălește duhul veacului acesta la usturimile Mele.

Iată, copiilor și tinerilor, că nu demult Mi s-a prăbușit o familie de fii și au căzut pe pământ, căci i-a aruncat pe pământ nestatornicia care vine de la veacul acesta. Am avut o familie de fini, și unul din ei a plecat spunând așa: *„Tată, decât să fac alte păcate, decât să păcătuiesc, mai bine mă însor și intru sub lege și stau așa cum pot“*. Iată, măi fiilor, usturime pe Mine, usturime fără de mângâiere. Eu voiesc să te scot de sub lege, Ierusalime, și tu te smulgi de la Mine și te bagi sub piatra legii și Îmi culci la pământ tot neamul tău. O, și îți voi cere neamul tău din mâna ta, să vezi ce-ți voi face, că îți voi cere ce Mi-ai doborât de la fața Mea, tu, care te fălești acum cu casă nouă, cu trai lumesc, și cu trupul te fălești, și ai să vezi că nu vor trece cuvintele Mele, și le voi aduce la împlinire.

Vă aduc aminte, tinerilor, de usturimea aceasta a Mea, că rău Mă ustură, că acesta a fost ispitit de păcat. Eu am fost ispitit de toate, în afară de păcat. **Iată ce este păcatul! Acesta este păcatul și nu altceva.** Ispita este ispită, și păcatul este păcat, și nu este același lucru. Nu cumva să vă lăsați omorâți de păcat. Să nu căutați moartea, fiilor, căci numai în brațele Mele este viața și grădina ta, Ierusalime. Eu te nasc din Mine. Eu sunt fără de păcat. Eu sunt din Duhul Sfânt născut, din cer, Ierusalime. Este scris în profeția acestei lucrări de carte cerească, spre sfârșit este scris așa: *«Pune-ți, fiule, acoperământ pe capul tău, căci pentru cârpa aceasta sau pentru basca aceasta vei pieri pe cale, tu și toată casa ta».* Și iată, n-a fost minciună cuvântul profețit, căci cei ce n-au ascultat și n-au crezut profeției acestea au pierit, după cum a fost profeția, au pierit în păcate, căci i-au ajuns păcatele neascultării și i-au făcut robi legii și au fost răscumpărați de veacul acesta. O, și vine o durere mare pentru aceste fapte de necredință, dar voi, cei ce

aţi rămas cu Mine, fiţi fără de păcat şi rămâneţi aşa întru Mine, rămâneţi ai lui Hristos, că nu minte Scriptura care zice: ***«Cei ce sunt ai lui Hristos și-au răstignit trupul și patimile și poftele, ca să umble întru Duhul»*.** Părinții voștri au stat în lucrarea Mea, dar au stat cu trupul, iar voi să stați cu duhul. Voi să nu mai cereți de la Mine trup, și să cereți duh și cer și rai, și sfințenie să cereți de la Mine, ca să pot, măi fiilor, să fac din voi hrană cerească, de jertfă și de credință mare peste vreme. **Inimile voastre și credința din ele să fie hrana Mea și masa Mea și odihna Mea și ziua Mea de odihnă** și ieslea Mea de poposire cu cuvântul cel de viață întocmitor. Îmbrăcaţi-vă cu straie creştineşti şi hrăniţi-vă cu lapte şi miere, (*Cereşti, n.r.*) aşa cum v-am făgăduit, şi fiţi sfinţi, precum Eu sunt sfânt. Nu vă sminţiţi de cuvântul lapte, căci sânul cu lapte este pământul. Fructele şi legumele sunt lapte; lapte este numele lor, căci toate au lapte în ele, lapte dulce şi sănătos şi dat omului de Mine. Laptele de la animale l-a luat omul, dar laptele adevărat Eu vi l-am dat spre hrană. Cine nu vrea, nu vrea. Ce să-i fac celui ce nu vrea? Celui ce nu ştie, ce să-i mai fac? Acela ştie numai împotrivire, numai neascultare. Acela nu iubeşte viaţa; acela iubeşte boala, şi are boală dacă o iubeşte, căci boala se face din neascultare. **Lumea toată e bolnavă din carne, şi nu ştie lumea de unde are boala. Din carnea ucisă de om vine boala şi năravul rău al omului.** Dacă treci printr-un codru des şi te întâlneşti cu un leu, acela trage la carne, pentru că este carnivor. Carnea la carne trage. Dacă te întâlneşti cu un cerb, acela nu te sfâşie, că el mănâncă verdeaţă. Iată ce deosebire. Sfinţii din pustie nu erau sfâşiaţi de fiare, pentru că aceia nu erau vinovaţi de carne, nu miroseau a fapte ucigaşe, nu miroseau a sânge, şi fiarele le slujeau şi li se supuneau ca lui Dumnezeu. **De la carne vine şi pofta cărnii, măi fiilor.** Dar Eu am zis, şi voi împliniţi acum; am zis să fiţi de acum ai Duhului Sfânt şi să fiţi duhovniceşti. Amin.

Pace vouă, celor ce sunteţi duhovniceşti! Din fireşti v-aţi făcut duhovniceşti, dar fiţi, fiilor, duhovniceşti, şi cu mintea, şi cu inima, şi cu ochii, şi cu urechea, şi cu graiul, şi cu purtarea, ca să se cunoască ai cui fii sunteţi. Nu căutaţi să fiţi avuţi în vremea aceasta, şi căutaţi să lucraţi planul Meu în vremea aceasta.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea sfântului mucenic şi arhidiacon Ştefan, din 09-01-1995.

***

Ţi-am făgăduit, copilul Meu Israel, că voi veni la tine ca să scriu în carte despre minciuna înţelepciunii care vine de la om; să scriu în carte că omul fără Dumnezeu este om fără duh şi este dat împrumut duhului rău de bunăvoia sa, aşa cum s-a întâmplat cu omul cel de la început, care a trecut peste Duhul lui Dumnezeu ca să fie mai mare, şi atunci s-au clătinat toate de la locul lor, tot ce a creat Dumnezeu s-a clătinat atunci. Dar este scris în Scripturi cuvântul Meu care spune: ***«Încă o dată voi mai clătina cerul şi pământul»***, că **Eu, Israele, trebuie să aşez la locul lor pe cele clătinate, şi se va simţi punerea la loc a celor clătinate.** Am grăit prin gura apostolului Meu din grădina Mea care rosteşte peste tine cuvântul cel venit la el din cer, **am grăit prin guriţa lui înaintea ta şi am spus prin Duhul Sfânt, prin vorbire de Duh Sfânt am spus că cea mai mare minune pe care am făcut-o Eu prin această lucrare din cer coborâtă este minunea omului cel nou, care trăieşte după cuvântul lui Dumnezeu, care se mişcă întru cuvântul rostit de Dumnezeu, care-şi ia prin cuvânt şi prin împlinire de cuvânt chipul şi asemănarea lui Dumnezeu, aşa precum Eu l-am făcut pe om la început. Atunci l-am făcut, iar acum l-am născut din cer, aşa precum Eu M-am născut din cer, şi apoi M-am suit, şi iată, cobor din cer dacă M-am suit la cer.** Aşa şi tu, copil născut prin cuvântul Meu, care a venit din cer la tine. Iată naştere de sus, naştere prin cuvânt. O, ce minune am lucrat Eu în tine, Israele! De aceea am plămădit Eu această lucrare şi acest popor, ca să nasc în el fii de sus, fii din cer, aşa precum am fost Eu. Eu prin cuvânt M-am născut din cer. Cum, tată, cum prin cuvânt?

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților împărați Constantin și Elena, din 03-06-1995

***

Îți spun mereu să fii curat, și ortodox să fii, și să nu fii ca sectanții, care nu sunt curați, că de aceea au plecat din biserica-mamă. Au plecat ca să nu fie curați, și de aceea o ponegresc pe mama Mea Fecioara, pentru că nu le place să fie curați. Iată, fiule, a venit clipa să-ți spun o taină frumoasă, că mare este taina creștinătății! Mare este taina bisericii în care sălășluiește Trupul și Sângele Fiului lui Dumnezeu, Care S-a arătat oamenilor prin Fecioară! Cine Mă iubește pe Mine, tot așa iubește și pe mama Mea Fecioară, care M-a născut din curățenie. Cine Mă iubește pe Mine și pe ea, acela iubește și fecioria, acela iubește și curățenia, și se face fecior și fecioară cel ce Mă iubește pe Mine și pe mama Mea Fecioară**. Creștinul cel împlinit iubește fecioria și curăția și se ferește ca de iad și ca de moarte de pofta cea de la trup, care strică fecioria și curăția.** Iată ce înseamnă ucenic al lui Iisus Hristos. Se bate lumea cu tine, poporul Meu, și se teme să nu o molipsești de curățenie și de feciorie, se teme că oprești căsătoriile și nașterea cea de la om, că lumea nu știe ce vreau Eu să aduc prin tine pe pământ. **Eu prin tine aduc cerul pe pământ, și omul se teme de cer, că omul vrea să rămână cu poftă până în veac, până la venirea Mea.** E vreme de pregătire mare, tată, și omul nu ia aminte prin tine, și se uită omul la trup și nu la cer ca să vin după cum este scris. Dar Eu îi spun prin tine omului că nu așa am voit să-l fac Eu pe om când am spus ***«Creșteți și vă înmulțiți».*** **Eu am vrut să înmulțesc pe om din cuvânt**, dar omul n-a vrut, și a zis să se înmulțească prin poftă, prin trup, prin om, nu prin Dumnezeu. De aceea am lăsat botezul în numele Meu, ca să-l înfiez pe om prin botez, căci omul din păcate omenești se naște.

Iată, poporul Meu, în ziua aceasta de sobor de sfinți mama Mea Fecioară te îndeamnă s-o iubești și s-o iei înăuntrul tău cu Mine, fiule. Eu pe câți Mi i-am făcut ucenici am pus în ei și peste ei nepătimirea, și tot așa a lucrat și Fecioara mama Mea. Toți cei ce o hulesc pe mama Mea Fecioară, aceia nu iubesc curățenia și sfințenia. Toți cei ce nu iubesc curățenia, aceia n-o iubesc pe Fecioara mama Mea. Dar tu o iubești, precum Mă iubești pe Mine, că tu, poporul Meu, ești ucenicul Meu, și ai înțeles ce înseamnă să fii ucenic al lui Iisus Hristos, Cel din Fecioară. Am venit prin Fecioară spre judecata omului care se naște din om, că Eu, Domnul, nu așa am voit să se înmulțească omul, dar omul Mi-a stricat această lucrare curată și s-a făcut păcat peste ea, și păcatul se naște păcat, se naște de șapte mii de ani, iar Eu am rostit: ***«Ajunge!»,*** și mulți în tine M-au ascultat, Israele al lui Avraam, Israele român.

… Eu trebuia să am un popor curat, dar omul lumii nu știe Scripturile venirii Mele. **Nu le știu nici preoții bisericii. Ei știu de toate, numai Scripturile nu le știu. Ei știu să se dea învățători și duhovnici, dar iată ce vă spun Eu azi: fiilor, fiilor, una este să fii duhovnic, și tocmai la celălalt capăt este să fii duhovnicesc, ca să poți să fii duhovnic. Duhovnicul care nu este duhovnicesc înaintea Mea, acela este prooroc mincinos**, așezat de la el citire în loc numit sfânt, și strică sfințenia locului sfânt unul ca acela, că Eu ridic pe cele ale Mele dacă le văd călcate sub picioare. Fiilor, fiilor, scrieți pe tăblița inimii voastre: una este să fii duhovnic, și alta este să fii duhovnicesc, după asemănarea cu Iisus Hristos. **Eu sunt blând și smerit cu inima, că una este să fii smerit, și alta este să fii smerit cu inima.** Cel smerit e smolit și greu de purtat în spate, iar cel smerit cu inima, e blând și senin și ușor de purtat de către toți cei din jur. Unul ca acela nu este greutate pentru nimeni. Unul ca acela înduhovnicește pe toți prin trăirea Mea în el. De aceea, tată, la începutul bisericii, acum două mii de ani, preotul era ales din cetate, din mijlocul neamului său, ca să fie cunoscut bine, și era numit și pus slugă pentru neamul său înaintea lui Dumnezeu; **slugă și nu stăpân cum este astăzi preotul.** Astăzi vine câte unul de la cealaltă margine și se așează episcop sau preot peste loc necunoscut. O, aceasta

este rânduială omenească și străină de cele lăsate de Dumnezeu. Nu așa a fost în poporul Meu, și a fost așa în poporul din lume, în biserica lumii, nu în cea a lui Iisus Hristos.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica tuturor sfinților, din 18-06-1995

***

O, nu se mai vede drumul, nu se mai vede! Puhoi de duhuri rele zămislite de oameni, puhoi de duh întunecat a încețoșat calea. Calea nu se mai vede, dar se va vedea lumina poporului Meu și haina lui cea albă și slava lui Dumnezeu deasupra. Atât va fi lumină, locul poporului Meu, pământul poporului Meu, pământul cel nou, care va odrăsli apoi și va cuprinde în el toate cele lucrate întru început, și atunci Adam și Eva își vor sfârși drumul întoarcerii acasă la Dumnezeu și vor fi amândoi un singur trup. Amin.

Israele, Israele, mare este această Scriptură: ***«Și vor fi amândoi un singur trup, femeie și bărbat».*** O, ce a făcut, tată, omul cu această Scriptură? A desființat omul Scriptura aceasta și a făcut el altceva. Plânge cerul și plânge pământul cel ce fost făcut odată cu cerul, că omul a călcat în picioare cele create, cele curate. Întreabă, poporul Meu, pe preoții și pe arhiereii și pe teologii veacului acesta, și să vezi tu ce-ți spun ei de Scriptura aceasta care spune: ***«Și vor fi amândoi un singur trup».*** Dar tu întoarce-te acolo, tată, acolo unde omul și femeia erau amândoi un trup. Lasă-l pe tatăl tău și pe mama ta, lasă-i, că este scris să-i lași, că tu nu ești din sămânța aceea. Lasă-i, și ia cuvântul Meu de născător al tău.

Fiilor, fiilor, când au păcătuit Adam și Eva? Au păcătuit când nu mai erau amândoi un singur trup, că dacă ar fi rămas amândoi un singur trup, ar fi rămas în Domnul, ar fi gândit la fel amândoi, la fel ca Dumnezeu. Am voit să repar greșeala cea făcută de Eva, și i-am spus lui Adam să se desfacă de Eva, ca să încep iar de acolo de unde încă nu era făcută Eva. I-am spus lui Adam să dea deoparte răul care se născuse în Eva, adică pe Eva. I-am spus că Eva va muri, că a dat naștere păcatului. I-am spus să nu se lase și el spre moarte, și că Eva va muri. Dar Adam n-a voit să se mai desprindă de Eva, și a spus că dacă ea va muri, nici el nu voiește altfel.

Vezi tu, poporul Meu, de ce-ți spun Eu, tată, să te desparți de cel din casa ta care nu este cu Mine? Ca să te salvez, fiule, și ca să fii tu apoi salvator și nu pieritor. **Fii un trup cu Mine, fiule, că nu mai ai, tată, cu cine să fii un trup, așa cum spune Scriptura.** Nu fă ce a făcut Adam, care n-a vrut să se despartă de Eva, care ascultase pe diavolul, cel ce dezbină pe om de Dumnezeu. Adam și Eva au fost un singur trup atâta timp cât au ascultat de Făcătorul lor, și ei erau desăvârșirea Domnului în om. Când femeia și bărbatul sunt amândoi un singur trup, atunci ei nu păcătuiesc. Când femeia și bărbatul se despart de tații și de mamele lor, atunci ei se nasc din Dumnezeu și se fac un singur trup, un singur Hristos în amândoi, și se nasc din sămânță nestricăcioasă, din Hristos, Cel Care l-a lucrat pe Adam dimpreună cu Tatăl.

Iată, fiilor, lumea se va naște din nou, lumea se va înnoi, după cum este scris. Lumea va lua înfățișarea cea dintâi, cea de la facerea ei. Lumea cea văzută va fi cuprinsă iar în cea nevăzută, ca să se poată vedea cea nevăzută în cea văzută, lumea cea creată de Dumnezeu și nu de om. Omul care s-a născut din om a intrat iar în pământ, și iar va ieși din pământ omul, ca și la început, la cuvântul lui Dumnezeu, la lucrul mâinii lui Dumnezeu. Omul se va întocmi iar, din pământ. **Tot omul care a știut pe Dumnezeu se va scula cu trup nestricăcios și va sta înaintea Domnului. Omul lui Dumnezeu se va întoarce în Eden.** (*Vezi selecția tematică: „Învierea morţilor”, - și pe files.fm; Scribd; jumpshare; archive; Google Drive; pubhtml5; joomag, n.r.*) Scris este în Scripturi despre nașterea din nou a lumii, despre înnoirea lumii. Să nu te mai clatini tu, poporul Meu, că mare lucrare este de la Dumnezeu prin tine, cel ce ești azi în trup, cel ce ești

azi cu Dumnezeu și care ai cojoc de la Dumnezeu. Te voi pune față în față cu Ilie proorocul, că se uneşte începutul cu sfârșitul, se unesc cele dintâi cu cele din urmă și vom fi cu toții un singur trup. Amin.

Israele, Israele, ce înseamnă aceasta, un singur trup? În curând va fi să răspunzi ce este această Scriptură. **Cine se lipește cu trupul unei desfrânate este un singur trup cu ea, căci zice Scriptura: *«Vor fi amândoi un singur trup»*. Cine se lipește cu Hristos este un singur trup cu Hristos; tu și cu El, un singur trup.** Poporul Meu, vine vremea cea dintâi, vine nepătimirea pe pământ. **Vine pe pământ omul cel ce nu păcătuiește în trup. Vine Hristos, vine, fiilor, vine. Eu sunt Domnul Iisus Hristos, și M-am făcut un trup cu tine, poporul Meu. Cine este un trup cu Mine, acela nu poate să mai păcătuiască.** Cine nu este un trup cu Mine, acela păcătuiește, acela se face un trup cu păcatul. Ilie proorocul a avut nepătimire în trup, și de aceea a avut atâta putere de cuvânt și de faptă. Nu căuta, Israele, să-ți dea trupul răspuns pentru ca să-ți scape sufletul de osânda păcatului. **Trupul nu păcătuiește până nu-i dă mintea zămislirea păcatului în trup. Fă-ți mintea cer, ca să stea Dumnezeu în ea, fiule de la sfârșit, că tot cerul trebuie să coboare în tine și pe pământ prin tine.** Cerul se sfârşeşte și el, după cum este scris, și va coborî peste tine când își va sfârși locașul și așteptarea; se va strânge sul și ți se va dărui ție, fiule al lui Dumnezeu de la sfârșit. Eu vin cu norii, așa este scris. Vin și norii cu Mine, și rămân și ei cu Mine peste tine și în tine. (*Vezi selecția tematică: „Precum S-a suit, așa și vine, cu norii vine”, - și pe Google Drive; archive; Scribd, n.r.*) Și de ce rămân și norii cu tine? Ca să ai tu, fiule, cu ce te purta întru cele văzute; să te porți ca Mine, pe nori și cu norii. Dacă Eu vin, vin cu tot ce am, vin ca să te iau cu Mine, vin ca să Mă iei cu tine și să stăm în fața Tatălui cu această împărăție de cer nou și de pământ nou, așa precum a fost la început. Cine a mai auzit să te încurce pe tine o împlinire micuță care-ți stă la îndemână s-o împlinești? Și dacă nu vrei să împlinești toată pregătirea, cine a mai pierdut vreodată ce ai pierde tu, fiule chemat și ales ca să stai înaintea Mea la venirea Mea? Fii credincios, Israele, căci chemat și ales dacă ești, nu este de ajuns, tată. Credința te împlinește, ea te face să te împlinești. Fără ea nu faci tot ce este de făcut. De aceea am rostit Eu în vremea ta: ***«Credință ca a ta să nu se mai fi auzit prin veacuri»***. Pe cel cu inima curată care nu poate scăpa și care vrea cu Mine, pe acela îl scap Eu cu îngerii Mei, dar pe cel ce Mă ia în glumă pe Mine, pe acela îl las. ***«Unul va fi luat, și altul va fi lăsat»***. Uită-te bine, că această proorocie se vede în lucrarea Mea. **Cel ce va fi lăsat, acela este cel ce se lasă de lucrarea Mea, de cojocul cel dăruit de Mine vouă în vremea aceasta. Cel ce va fi luat este acela care merge cu Mine și cu cuvântul Meu până la locul unde cerul și pământul sunt unite spre așteptarea celor ce vor încheia cu bine calea.**

Mergi, Israele, mergi! Mergi, tată, pe cale cu Mine, chiar dacă nu vezi cu ochii calea, că vine ziua să vadă lumea că tu ai calea Mea sub pașii tăi. Nu tu trebuie s-o vezi. Cel necredincios trebuie s-o vadă. Proorocul Elisei n-a văzut cu ochii oastea cerească, pregătită în luptă pentru el și pentru scăparea lui, dar a văzut ucenicul său, Ghehazi, a văzut carele și oastea cerească, a văzut la cererea lui Elisei către Domnul, și a crezut ucenicul în cuvântul credinței lui Elisei.

Domnul Dumnezeul lui Israel a grăit poporului Său. Amin, amin, amin.
Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului prooroc Ilie, din 02-08-1995

***

Poporul Meu, intru, tată, pe porți ca să strig omul. Poporul Meu, copilul Meu, stai în poartă și dă ființă cuvântului care strigă la om. **Eu sunt Cuvântul. Eu, Domnul Iisus Hristos, Mă numesc Cuvântul lui Dumnezeu, Dumnezeu din Dumnezeu, Dumnezeu de la Dumnezeu venit între oameni.** La început l-am avut pe Israel de popor, și vorbeam deasupra lui, și Moise Mă auzea și lucra ca să-i dau lui Israel veșnicia și fecioria și Canaanul, și n-a vrut nici

atunci omul să se întoarcă în Dumnezeu. La sfârșit am iarăși pe Israel, și l-am numit român pe Israel. **Israel înseamnă popor al Domnului. Israel este numele poporului Domnului.** O, Israele român, la sfârșit, iată, te-am făcut pe tine popor al Meu și te-am numit român, Israele nou ales, și ți-am spus: ***«Pace ție!».*** Israele, Israele, Domnul Dumnezeu te strigă să te faci popor al fericirii cerești. Israele român, te strigă Făcătorul tău, că iată, am născut în tine cuvântul Meu, și îl nasc mereu, că mereu Mă fac cuvânt înaintea ta și te chem să mergi înainte și să nu te mai întorci înapoi. Privește, Israele, cum Îmi pasc Eu oile născute din cuvântul Meu cel nou, și ține, tată, urma oilor Mele, că am pus turma Mea înaintea ta, și Eu sunt Păstorul și Învățătorul. Ține, Israele, urma oilor Mele și mănâncă și tu, ca să te faci măricel la înțelepciune și să înveți lecția împărăției cerurilor pe pământ și să te faci zidar, fiule român, zidar de împărăție cerească între cer și pământ. Cele ce a zidit omul șapte mii de ani nu sunt bune, tată. Sunt bune numai cele făcute de Dumnezeu. Vino în lucrare de zidărie cerească pe pământ! Vino, omule român, vino, tată, că românul este poporul cel ales la sfârșit. Vino să zidim împărăția cerurilor, că așa am făcut și cu Adam. L-am făcut ca să zidească împărăția cerurilor, și el și-a zidit neascultare. Prima piatră a fost neascultarea, și pe ea se zidește tot ce se zidește de șapte mii de ani. **Și ce s-a zidit pe ea? S-a zidit pofta pe ea, și pofta a zămislit și s-a făcut păcat, și păcatul l-a învinuit pe om și stă împotriva lui de șapte veacuri.** Dar Eu am făcut în al șaselea veac o lucrare mare, rostită de Mine prin prooroci. Am venit și M-am însămânțat în Fecioară, și sămânța Eu am fost, Eu, venit din cer; și M-am înființat Om în Fecioară și M-am născut prunc și am crescut Om desăvârșit, și apoi cu multă iubire M-am așezat să gust moartea ca un om și să frâng puterea ei prin învierea Mea din moarte.

Poporul Meu, poporul Meu, cine poate înțelege ce am făcut Eu în al șaselea veac? L-am făcut pe Omul Cel nou, născut și nu făcut. Am făcut lucrarea de naștere a Omului Cel nou**. Am coborât din cer între oameni, așa cum trebuia să-l nasc Eu pe fiecare om din Mine; din Mine, nu din om; din Mine prin om, prin lucrul mâinilor lui Dumnezeu. Omul cel dintâi a fost lucrul mâinilor lui Dumnezeu, și tot așa voiesc să fac lucrare și la sfârșit.** La început a fost facere de om, facere lucrată, iar la sfârșit este naștere de om, naștere prin cuvânt, nu prin om; naștere din cer pe pământ, după cum este scris: ***«Cine nu se naște de sus, din cer, nu poate intra cu împărăția lui Dumnezeu».***

Israele, Israele, scumpul Meu popor, am lăsat prin Scripturi cuvânt și am zis despre nașterea din nou a lumii, despre înnoirea lumii am profețit. O, poporul Meu, am încheiat și al șaptelea veac, și am pășit pas de veac nou, și cine, tată, mai înțelege Scripturile? Cine mai așteaptă nașterea din nou a lumii, așa cum Eu am proorocit în Scripturi? Am trimis pe înger și am cerut-o pe Fecioară ca să Mă însămânțez în ea, și ea M-a primit. Prin ce M-a primit? Prin cuvântul ei M-a primit, și a spus: ***«Iată roaba Domnului»,*** și în clipa aceea Cuvântul S-a zămislit și a crescut și S-a născut; **prin ușă închisă S-a născut, căci ușa aceasta a rămas neumblată, și Fecioara a rămas fecioară**. Iată, așa a lucrat Dumnezeu, Cel ce a făcut cerul și pământul și pe om. A lucrat Dumnezeu naștere din Fecioară și n-a stricat fecioria prin naștere, dar omul nu mai are înțelepciune.

… Omule, fruct al păcatului, vino, tată, spre îndumnezeire, căci Cuvântul a venit să te nască din El și să fii apoi viu. Omule, ia din fructul vieții și te umple de viață, că Eu sunt calea, adevărul și viața. Amin.

Ce cale ți-ai ales tu, omule scump? Că scump a fost, tată, prețul pe care l-am dat ca să te răscumpăr de pe calea pe care ți-ai ales-o. A murit Dumnezeu pentru tine, și apoi a înviat și a zis: ***«Eu sunt calea, adevărul și viața».***

… Omule, fruct al păcatului, lasă-te născut din iubire, din cuvântul ei. Ea te aşteaptă ca să te hrănească cu fructul ei. Iubirea este viaţă fără de moarte. Iubirea este Dumnezeu. Dumnezeu este iubirea, şi omul va fi om nou, om după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu. Aşa este lucrarea pentru naşterea din nou a lumii, şi iată, înţelepciunea cea din cer grăieşte peste pământ şi se aşează peste oameni ca să înnoiască lumea, după cum este scris în Scripturi. De patruzeci de ani cobor şi Mă fac cuvânt şi Mă fac cărare de coborâre la om, cărare de urcare a omului la Mine.

… O, popor al Cuvântului, o, biserică a lui Iisus Hristos, Ierusalime, Ierusalime nou, întocmit de Dumnezeu! Ia, tată, şi mănâncă tu cuvânt, că biserica din lume s-a culcat, şi nu se mai scoală ca să mănânce. Biserica doarme somnul ei, şi nu se trezeşte din somnul ei. Am trezit-o ca să-Mi audă cuvântul, şi s-a culcat iar, şi nu se scoală ca să stea înaintea Mea. **Cine slujeşte păcatului, acela nu înţelege pe Dumnezeu, acela are de tată păcatul, acela nu are timp de Dumnezeu.** Dar omul care slujeşte poruncile lui Dumnezeu, acela are cunoştinţă, are duh treaz şi este fiu al iubirii, fiu al lui Dumnezeu, căci scris este în Scripturi: ***«Celor ce cred în El şi celor câţi L-au primit le-a dat putere să se facă fii ai lui Dumnezeu, care nu din sânge, nu din poftă trupească şi bărbătească, ci de la Dumnezeu s-au născut».***

Iubirea coboară din cer pe pământ. Iubirea S-a făcut cuvânt şi Se aşterne peste România. Pace ţie, Românie, că ai în tine poporul cuvântului Meu! Pace ţie, că voiesc să te îmbrac mireasă, să te nasc din cer şi să te iau de mireasă, să te înfecioresc şi să te înveşnicesc, să-ţi dau ţie darurile pe care omul le-a pierdut de la început. Când Adam a avut din nou un fiu în locul celui ucis, a zis Adam: ***«Iată om după chipul şi asemănarea mea»,*** şi din acel fiu s-a înmulţit omul pe pământ după chipul şi asemănarea lui Adam, după cum este scris. Adam a fost făcut de Dumnezeu după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu, dar când omul s-a născut apoi din om, a fost după chipul şi asemănarea lui Adam. Omul născut din păcate trebuie să se lase născut din cer, din Dumnezeu, din iubirea lui Dumnezeu pentru om.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului, din 28-08-1995

***

Israele, popor iubit, **ţi-aş spune, tată, o taină mare, dar nu pot, că Mă aude omul bisericii şi Mă face eretic şi pe Mine şi pe tine**. Dar va veni cu Mine Fecioara mama Mea şi voi rosti atunci taina ei. Te huleşte omul bisericii din lume şi dă vina pe tine dacă află de la tine taina Mea despre copila Fecioară, despre mama Fecioară. **Naşterea ei este mare taină. Ea se numeşte pom din rai. Ea s-a născut din rai. Ea a fost născută prin cuvântul pe care Eu l-am rostit şarpelui care înşelase gândul femeii.** Sămânţa ei a fost Fiul lui Dumnezeu, şi din această sămânţă se naşte omul cel nou, din cuvânt, precum Fecioara aceasta a fost născută încă de pe atunci, din cuvântul rostit atunci. **Cuvântul s-a născut atunci, iar ea s-a arătat acum.**

Poporul Meu, să nu uiţi că toate se fac prin cuvânt. Să nu uiţi, tată, ce este facerea. Pământul cel dintâi a fost făcut prin cuvânt, din apă. Pământul cel de acum tot prin cuvânt a fost făcut, şi prin apă. Dar fiţi atenţi, voi, cei care sunteţi acum lucrători ai cuvântului în numele Meu, fiţi atenţi că aşteaptă cerul cel nou şi pământul cel nou să fie terminate de întocmit. Această facere nouă aşteaptă. **Creşteţi, tată, şi vă înmulţiţi în cuvânt şi prin cuvânt, şi naşteţi-vă din cuvântul Meu, şi naşteţi din cuvântul Meu pe toţi cei ce vor vrea să se nască din cer, din apă şi din duh**. Fiţi pricepuţi ca la sfârşit, nu ca la început, că Eu când am făcut pământul cel dintâi am zis oamenilor***: «Creşteţi şi vă înmulţiţi»,*** şi ei n-au fost atenţi ca să facă această lucrare din cuvântul Meu şi prin cuvânt. Când am întocmit pământul cel de acum, tot aşa am zis oamenilor care erau rămaşi pe pământ; le-am zis: ***«Creşteţi şi vă înmulţiţi»***. Şi nici

atunci n-a fost pricepere la acest cuvânt rostit de Dumnezeu, că omul s-a îmbătat, și la beție a blestemat, și s-a înmulțit ca și cei de la început. Dar a treia oară voi sfârși răul, și iată, lucrez naștere din cer și înmulțire din cer, și lucrez pe om din cuvânt, și se lucrează naștere nouă a lumii.

O, poporul Meu, mare taină ți-am strecurat Eu azi. Azi e zi de naștere, e zi din zilele facerii cea de a treia, de om născut din Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Fiu al Fecioarei. Amin.

… Verginico, copăcel bogat în fruct, te binecuvintează mama Mea Fecioară. Verginico, copilă de la sfârşit care ai avut de la Mine lucrarea cea de a treia a Mea, fii, tată, serbată lângă mama creştinilor, că tu ai popor creştin, şi nimeni de până acum n-a avut popor creştin curat. A fost mereu popor creştin, dar nu curat la cererea cerului. Au fost pe vremea lui Noe opt oameni curaţi, dar când să se înmulţească de la Dumnezeu, iar s-au întinat. O, măi Verginico, tu, tată, ai acum popor neîntinat, care umblă după Miel oriunde voieşte Mielul. Învaţă-l mereu nepătimirea pe poporul tău. Ia cuvânt din cuvântul Meu şi rupe-l şi dă poporului să mănânce nepătimire, ca să stea acest popor alipit de pieptul Meu în veci de veci. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Naşterii Maicii Domnului, din 21-09-1995

***

… Trezeşte-ţi păstorii, ţara Mea, ca să-Mi audă glasul şi să-l pună peste tine. Evanghelie de aur să-ţi dea de la Mine şi să te păstorească păstorii tăi. **Păstorul trebuie să fie vas de aur, de trebuinţă stăpânului. Un slujitor adevărat nu se încurcă cu treburile lumeşti şi fireşti, ci cu cele cereşti, şi este vas de aur, de trebuinţă stăpânului**. Aşa le spun celor ce te păstoresc pe tine, turmă a Tatălui Meu, Românie, biserica Mea cea de apoi, în care Mă fac trup şi cuvânt, duh şi adevăr, căci tu trebuie să Mă ai întreg, Românie, biserica Mea în care M-am întors ca să fiu cu tine trup şi cuvânt şi să Mă vesteşti mulţimilor Dumnezeu adevărat, Dumnezeul tău, Dumnezeul României, precum Israel Îl numea Dumnezeu al său pe Cel adevărat. Ia duh de credinţă, tată, căci cel ce nu crede în cuvântul Meu care vine cu norii la tine, acela nu crede în Dumnezeu, şi de aceea nu crede în cuvântul acesta**. Să nu-Mi ceri semne ca să crezi, că nu-ţi voi da nici un semn decât cuvântul acesta. Cel ce nu crede în Cel ce Se face cuvânt din cer peste pământ, acela nu crede în Dumnezeu.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului (Boboteaza), din 19-01-1997

***

O, omule al bisericii, zici că fiii cuvântului Meu sunt mincinoşii despre care scrie în Scripturi că vor fi şi vor opri căsătoriile şi folosirea bucatelor pe care Dumnezeu le-a făcut să se ia cu mulţumire. Dar de ce zici tu aşa? De ce nu te uiţi bine care sunt cei ce seamănă cu această Scriptură? Cine este cel ce opreşte căsătoriile? Ce înseamnă căsătorie? **Oare, tu eşti cel ce împlineşti legea căsătoriei de-l pui pe om să se căsătorească şi apoi să-l faci preot slujitor pentru cele sfinte ale Mele şi să-l pui păstor peste oameni? Ce înseamnă căsătorie? Oare, legea căsătoriei este pentru ca omul să se supună poftei trupului aşa cum este astăzi căsătoria care a ajuns lege a desfrâului şi a adulterului pe pământ?** Oare, prin legea căsătoriei puteţi să-L înşelaţi pe Dumnezeu, Care a spus: ***«Fiţi sfinţi, precum Eu sunt sfânt.»?*** Oare, toţi oamenii sfinţi care au lăsat familii şi pe femeile lor şi s-au dat legii sfinţeniei au oprit ei căsătoriile? Şi dacă nu le-au oprit, de ce ziceţi voi că fiii cuvântului Meu opresc căsătoriile? Iată, vă tălmăcesc ce înseamnă Scriptura aceasta. Ea a fost rostită pentru poporul Israel care nu avea voie după legea iudeilor la unirea cu alte neamuri de pe pământ. Dar Eu am venit de la Tatăl şi am spus că nu sunt părtinitor şi că nici un om care slujeşte dreptăţii nu este spurcat sau necurat,

ci este primit de Dumnezeu, și este creştin cel ce se teme de Domnul şi face dreptate înaintea lui Dumnezeu. Oare, Eu dacă i-am făcut sfinți pe cei doi miri din Cana Galileii, am oprit căsătoriile și naşterea de fii? Ba au născut mulți fii pentru Dumnezeu cei doi miri din Cana.

Dar ce înseamnă căsătoria pentru om? Dar ce înseamnă căsătoria pentru Dumnezeu? Căsătoria pentru om e una, și căsătoria pentru Dumnezeu e alta. Pentru om, căsătoria este naştere de fii ai oamenilor, iar pentru Dumnezeu este naştere de fii ai lui Dumnezeu. Folosirea bucatelor, pentru om e una, și pentru Dumnezeu e alta, că scris este: ***«Cine mănâncă, pentru Domnul mănâncă, și cine nu mănâncă, pentru Domnul nu mănâncă, dar toate să se facă pentru Dumnezeu, nu pentru om»,*** și când am spus aşa, am vorbit despre creştini, nu despre păgânii care nu fac voia lui Dumnezeu. Scripturile sunt rostite pentru cei credincioși, nu pentru cei necredincioși când este vorba despre o astfel de Scriptură a căsătoriei și a folosirii bucatelor. Ba mai mult vă spun vouă: cel ce opreşte azi căsătoria, este acela care calcă peste legea ei. Și cine nu calcă azi peste această lege? Nici un om nu mai este curat în căsătoria lui. Nici măcar preoții n-au voit să nu calce peste legea căsătoriei lor. **Ba, mai mult, prin căsătoria lor calcă legea lui Dumnezeu, legea sfințeniei unui slujitor al cerului. Și iată că biserica ta, omule al bisericii, nu este biserica Mea, ci este a ta; nu este turma Mea, ci este a ta, că dacă ar fi a Mea, ar face voia Mea, nu a ta.** Eu nu i-am despărțit pe cei căsătoriți, dar i-am unit pe amândoi cu Mine, i-am făcut un trup cu Mine pe cei doi, și le-am spus să nu fie despărțiți de Trupul și Sângele Meu, căci scris este: ***«Cine nu mănâncă și nu bea Trupul și Sângele Meu, nu are viață în el».***

Am zis, şi am împlinit şi ți-am trimis carte, omule al bisericii, și îți spun că sfânta Scriptură nu este mâncare și băutură, nu este însurat și măritat și fărădelege. Scriptura este împărăția cerurilor pentru cei ce o iau în ei. Scriptura este cuvântul vieții pentru cei ce caută în ea viața cea veşnică. Scriptura nu este carne și fire cum dai tu să zici. Scriptura este Duhul Adevărului, aşa cum cartea Mea de azi, în care Mă scriu cu cei credincioși, ba chiar și cu tine, cel necredincios, este Duh și Adevăr cartea Mea cea de azi. Scriptură înseamnă cuvântul Meu, cuvântul Duhului Sfânt, care se scrie pe pământ și în cer.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra după Paşti, a slăbănogului, din 18-05-1997

***

Vin la tine cu Scripturile Mele, poporul Meu de azi, că Eu azi nu mai am alt popor în afară de tine, și pe tine voiesc să te am numai al Meu, fiule al cuvântului Meu. Nimeni pe pământ nu crede că nu poate fi și cu Dumnezeu și cu diavolul, căci cine slujeşte numai un pic diavolului, acela nu mai poate fi bun pentru Dumnezeu, pentru că Eu nu pot aşa cu omul. Eu sunt un Dumnezeu gelos, și îl voiesc numai pentru Mine pe om, și altfel nu-l voiesc pe om.

Amin, amin zic ție, poporul Meu: cel ce crede în Mine are viață veşnică și nu moare, iar cel ce moare nu crede în Mine. Cel ce crede în Mine înviază și este viu și crede, iar cel ce nu mai crede nu mai este viu. I-am spus omului cel dintâi, i-am spus lui Adam: ***«Dacă nu vei asculta, dacă vei lua ce ți-am spus să nu iei, vei muri în ziua aceea»,*** pentru că cel ce nu crede ce-i spun Eu, acela nu mai este viu, și nimeni nu înțelege ce înseamnă sfârșitul lumii, nimeni, poporul Meu. Cel ce nu crede în Mine, acela nu este viu. Cuvântul acesta cu care vin Eu pe pământ de patruzeci de ani, ba chiar de patruzeci și cinci de ani, aşa cum scrie în Scripturi şi în prooroci**, acest cuvânt este judecata necredinței, căci oamenii nu ştiu ce înseamnă sfârșitul lumii,** iar necredința se întinde peste oameni până la toate marginile, dar și cuvântul Meu se duce ca săgeata care se opreşte deodată la locul unde cade ea, **și sfârşitul lumii înseamnă necredinţa în Dumnezeu.** (*Vezi selecția tematică: „Schimbarea sărbătorilor - lepădarea de credință”, - și pe files.fm; jumpshare; Google Drive; Scribd; pubhtml5; joomag; archive; n.r.*)

O, iubitul Meu Israel, omul a dat la o parte cuvântul Meu; mereu l-a dat la o parte, nu numai acum, tată. Este scris pentru om: ***«Omule, să nu iei numele Domnului în deșert»,*** că nu va ierta Domnul pe unul ca acela. Dar omul este orb, căci omul orb vede numai pe cele lucrate de el. Omul orb este cel ce ia numele lui Dumnezeu în deșert, și își dă numele lui peste toate câte el le face. Dar iată, taină vă spun vouă, fiilor, că după ce a căzut binele din om, omul a înlocuit binele din el cu semeția de sine, cu răul, fiilor. Și cum vine aceasta? Deschideți-vă urechea înțelepciunii Mele în voi și ascultați. Când Dumnezeu a făcut cerul și pământul, lumina, și ziua, și noaptea, și tăria cerului, și hotar apelor, și uscatul pe care l-a numit pământ, și iarba verde cu sământă în ea, și pomii cei cu rod după neamul lor, și soarele, și luna spre luminarea zilei și a nopții și spre semnele anotimpurilor, și stelele ca să lumineze pe pământ, și toate vietățile de pe pământ și din ape, și păsările ca să zboare pe pământ și pe întinsul cerului, și peștii, și dobitoacele toate, și târâtoarele, și tot ce a făcut Dumnezeu la început, a văzut Dumnezeu că este bine tot ce a făcut, **și apoi l-a făcut Dumnezeu pe om ca să aibă stăpânire peste pământ,** peste pești, peste păsări, peste dobitoace și peste toate jivinele care se târăsc pe pământ. L-a făcut Dumnezeu pe om, bărbat și femeie, și a privit Dumnezeu la toate câte făcuse și erau bune foarte, iar omul nu cunoștea decât binele pe care îl făcuse Dumnezeu, și i-a spus Dumnezeu omului ce este bine, i-a spus să se ferească de rău. A zidit Dumnezeu grădina Edenului pentru om, și l-a luat pe Adam și l-a pus în grădină ca s-o lucreze și s-o păzească, și i-a poruncit lui Adam, zicând: ***«Din toți pomii grădinii vei mânca, dar din pomul cunoștinței binelui și a răului să nu mănânci, fiindcă în ziua când vei mânca din el, vei muri».*** Și apoi a făcut Domnul ajutor omului pe potriva omului, căci Adam pusese nume la toate viețuitoarele pe câte le făcuse Domnul, și **Domnul Se uita la Adam să vadă cum le va numi pe fiecare, căci de la început a lăsat Dumnezeu voia liberă peste om.** Și nu a aflat Adam ajutor pe potriva lui din toate viețuitoarele la care le pusese el nume, și atunci Dumnezeu a pus somn peste Adam și l-a adormit și a luat din el pe femeie și-a adus-o la el ca să-i pună nume. Și atunci a zis Adam: ***«Aceasta se va chema femeie, căci din bărbat a fost luată, și pentru aceasta va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va alipi cu femeia sa și vor fi amândoi un trup»***. Așa a grăit Adam după ce Dumnezeu a făcut-o pe femeie din una din coastele lui Adam. Și iată, Adam avea de tată și de mamă pe Dumnezeu, și a spus: ***«Va lăsa omul pe tatăl și pe mama sa și se va alipi cu femeia sa și vor fi amândoi un trup».***

Fiilor, fiilor, Adam și-a luat voia liberă încă de la început, după ce Dumnezeu l-a făcut. Atunci nu era decât binele și omul pe care l-a făcut Dumnezeu ca să stăpânească peste toate câte erau făcute. Omul a născut din el răul, a născut din el nesupunerea și neascultarea, și omul nu s-a supus lui Dumnezeu, și apoi s-a pierdut din Dumnezeu. Și după ce a căzut binele din om, omul a înlocuit binele din el cu semeția de sine încă de la început, poporul Meu. O, Israele, încă de la început s-a despărțit omul de Dumnezeu și s-a alipit cu femeia sa și au fost amândoi un trup. Tot omul se iubește pe sine și pe femeia sa, și femeia se iubește pe sine și pe bărbatul ei, și nimeni nu mai iubește pe Dumnezeu, căci omul a zis încă de la început că va lăsa pe Dumnezeu și se va alipi bărbat și femeie și vor fi un trup. N-a crezut omul în Mine ca să asculte ce i-am spus și să nu facă ceea ce i-am poruncit să nu facă. Aceasta a fost singura poruncă pe care am pus-o peste om: să nu mănânce bine și rău, că nu poate omul să slujească și lui Dumnezeu și diavolului. Iar când am venit cu poruncile peste oamenii căzuți, cea dintâi între porunci așa a fost: ***«Să iubești, omule, pe Dumnezeu din toată inima, și cugetul, și virtutea, și sufletul tău»,*** căci cine nu iubește pe Dumnezeu, nu are iubire din Dumnezeu, nu are iubire. Unul ca acela are iubire de sine, are semeție de sine, are iubire fără Dumnezeu, așa cum a avut și omul cel de la început. O, fiilor, cel ce iubește nu are nevoie de iubire, că acela are iubire și nu-i mai trebuie, iar cel ce nu iubește, acela caută iubire, acela are nevoie de iubire și caută să fie iubit, caută în

cele văzute, caută la om iubire. Cel ce iubeşte Îl are pe Dumnezeu, iar cel ce nu iubeşte, caută iubire, caută să fie iubit.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a şasea după Paşti, a orbului, din 01-06-1997

***

O, Verginico, e sărbătoarea tuturor sfinţilor, iubito. Tu eşti în mijlocul cerului Meu de sfinţi, că mult te-au aşteptat sfinţii să te naşti şi să creşti şi să porţi lucrarea cuvântului Meu la sfârşit, după cum era scris în Scripturi că Mă voi face cuvânt peste pământ. Este scris la proorocul Isaia despre mama Mea Fecioară: ***«Înainte de a se zvârcoli în durerile de naştere, ea a născut; înainte de a simţi chinul, ea a născut un Fiu»***; şi este scris despre tine, Verginico: ***«Abia au apucat-o durerile naşterii, şi fiica Sionului a şi născut fii. Oare, o ţară se naşte într-o zi, şi un popor dintr-o dată? Cine a auzit sau cine a văzut unele ca acestea?».*** **Verginico, Verginico, este scris despre tine în Scripturi că tu vei naşte fii din cuvântul Meu.** Este scris de cuvântul Meu, de glasul Meu prin tine, căci tu ai fost templul Meu pe pământ, şi din tine am grăit şi Mi-am făcut un popor. Cine a mai auzit sau cine a mai văzut unele ca acestea? Este scris la proorocul Isaia despre lucrarea Mea cu tine, despre glasul Meu prin tine: ***«Un glas, un vuiet din cetate, un glas din templu! Este glasul Domnului ca să răsplătească fiecăruia după cum este fapta sa. Abia au apucat-o durerile naşterii şi fiica Sionului a şi născut fii».*** O, aşa este scris în prooroci despre mama Mea Fecioară, care M-a născut prunc pe pământ, şi despre tine, care M-ai născut cuvânt pe pământ, Duh mângâietor, Duhul Care trebuia să vină mai înainte de venirea Mea cea văzută, că după tine Eu vin. Amin. Tu eşti trâmbiţa a şasea, iar Eu, Domnul, sunt trâmbiţa a şaptea, precum este scris în Scripturi despre îngerul care va spune: ***«Săvârşitu-s-au toate!».***

Verginico, tu eşti în Mine, precum sfinţii sunt în Mine, căci Eu sunt locaşul sfinţilor. M-am dus la Tatăl ca să Mă fac locaş pentru sfinţii Mei, ca acolo unde sunt Eu să fie şi ei; ei în Mine, şi Eu în ei. Grăieşte, Verginico, peste oameni, grăieşte din Mine, căci Eu sunt în tine, şi tu în Mine. Amin, amin, amin.

– O, Doamne, o, Fiule al Tatălui şi al mamei Fecioară, care Te-a născut prunc; şi al meu, care Te-am născut cuvânt ca să fii cu oamenii până la sfârşit, după cum ai spus! O, Domnul meu şi Dumnezeul meu, eu sunt trâmbiţa Ta, trâmbiţa a şasea, şi nimeni nu ştie să tâlcuiască Scripturile Tale, că Tu mereu, mereu Ţi-ai împlinit Scripturile prin oameni pregătiţi de Tine, oameni luaţi dintre oameni precum ai luat pe mama Ta Fecioară, precum m-ai luat pe mine, Doamne. Grăiesc din Tine, bunule Învăţător, ca să înveţi pe oameni să înţeleagă tainele Tale cele scrise în Scripturi, Doamne. Pe pământ vorbeşte omul cu omul, vorbesc oamenii între ei, iar în cer vorbeşte sfânt cu sfânt, şi sfinţii vorbesc cu Tine, Cel dorit, Cel iubit de sfinţi pe pământ şi în cer. Şi iată taină mare lucrată de Tine, că Tu grăieşti cu omul pe pământ, şi sfinţii Tăi lucrează ca şi Tine, fiindcă orice ucenic desăvârşit va fi ca şi învăţătorul său.

Omul cel născut din om nu mai ştie ce este înţelepciunea, că păcatul l-a despărţit pe om de Tine, Doamne, precum pe Adam şi pe Eva i-a despărţit unul de altul, şi de Tine i-a despărţit. Ei erau un singur trup, şi prin păcat s-au despărţit în două trupuri, căci ei doi erau acelaşi trup. Omul de pe pământ nu mai are înţelepciune, că omul e născut din om, şi Tu ai spus că cine nu se va naşte din cer, de sus, nu va avea şi nu va fi fiu al împărăţiei cerurilor. Omul de pe pământ ştie altfel; ştie că păcatul unirii omului cu femeia îi uneşte pe cei doi ca să fie un trup cei doi. N-a înţeles omul taina cea cerească a acestui cuvânt care spune: ***«Cei doi vor fi amândoi un singur trup».*** *N-a înţeles nici Adam când a zis acest cuvânt, că dacă-l înţelegea ca Dumnezeu nu s-ar fi despărţit prin păcat cei doi, care erau acelaşi trup amândoi.*

O, Doamne, găsește omul în Scriptură aceste cuvinte și nu înțelege omul taina Ta în biserica Ta așa cum a înțeles-o apostolul Pavel, căci el așa a spus: ***«Bărbatul să-și iubească femeia așa cum Hristos a iubit biserica Sa și S-a dat pe Sine pentru ea, și ei S-a dat ca s-o sfințească curățind-o cu baia apei prin cuvânt, și ca s-o înfățișeze Sieși biserică mărită, fără pată, fără zbârcitură, ci sfântă și fără prihană. Așa și bărbații, să-și iubească femeile ca pe înseși trupurile lor, căci cel ce-și iubește femeia, pe sine se iubește, că nimeni vreodată nu și-a urât trupul său, ci fiecare îl hrănește și îl încălzește precum Hristos biserica Sa, căci suntem mădulare ale trupului Lui, din carnea Lui și din oasele Lui. De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va alipi de femeia sa și vor fi amândoi un trup».*** *Și a mai zis Pavel:* ***«Taina aceasta, mare este, în Hristos și în biserică».***

O, Doamne, grăiesc cu Tine din Scripturi ca să-i facem pe oameni să înțeleagă tainele Scripturii, Hristos și biserica Sa, bărbat și femeie, căci Pavel a spus că fiii bisericii sunt din carnea Ta și din oasele Tale, Doamne, femeia Ta, mireasa Ta, Doamne. Fiii bisericii sunt cei ce se nasc din Trupul și Sângele Tău și sunt vii și fără de păcat precum Tu ești, Doamne, căci orice ucenic desăvârșit va fi ca și învățătorul său, un trup cu el, același trup, Doamne. Omul cel născut din om nu mai știe ce înseamnă Dumnezeu în om, că păcatul i-a despărțit pe oameni de Tine, precum pe Adam și pe Eva, care erau amândoi același trup i-a despărțit păcatul. Dacă ar fi fost de la Tine unirea bărbatului cu femeia sa, așa cum este peste oameni, de ce l-ai mai fi scos din rai și din cer pe omul cel făcut de Tine la început? O, nu mai sunt învățători cerești pe pământ, nu mai sunt prooroci de-ai Tăi pe pământ, căci toți sunt trup și pântece și păcat, și nimeni nu mai este cu adevărat carne din carnea Ta și os din osul Tău și să fie viu. Dar noi am ieșit în mijlocul oamenilor cu sărbătoare de cuvânt, ca să învățăm oamenii calea împărăției cerurilor spre ei. Am venit pe pământ cu sărbătoare și cu toți sfinții am venit.

Când am venit de pe pământ în cer la Tine, Doamne, atunci am înțeles taina Ta cu mine, că m-ai hărăzit să mă nasc între oameni în zi de duminică, și era atunci duminica tuturor sfinților și toți sfinții și-au lăsat daruri peste mine, ca să fie sfinții în mine cu Tine cuvânt și ca să trâmbițeze îngerii în mine din trâmbița a șasea, Doamne. O, se întreabă oamenii de celelalte trâmbițe, de cele de până la mine.

O, Doamne, eu din Tine grăiesc peste pământ, și cu Tine grăiesc din Scripturi, Doamne, ca să înțeleagă oamenii de pe pământ Scripturile Tale, ca să-i facem pe oameni să înțeleagă și să creadă cuvântul Tău și să se nască de sus, căci cuvântul Tău este de sus, Doamne. Amin.

– O, Verginico, o, Verginico, o, Verginico, **se întreabă oamenii cine au fost trâmbițele Mele. Eu pe toate le-am luat din biserică și le-am pus să sune peste biserică**. Și de ce peste biserică? O, Verginico, **antichrist nu este în lume, ci este în biserică, este lângă Mine ca să lupte împotriva Mea.** Iată, cezarul, numit și Irod, (*Dictatura comunistă, n.r.*) s-a folosit de slujitorii bisericii, s-a folosit de cei ce-și vindeau oile, (*Colaboratori ai serviciului de securitate a dictaturii fiarei roșii comuniste, n.r.*) le vindeau cezarului ca să le închidă cezarul și să scape antichrist de oile Mele cele bune și ca să poată el domni în biserica Mea. Și de aceea te-am ales Eu pe tine din neam de jos, ca să cobor bogăția Mea pentru oi, că dacă Mă duceam tot la oamenii bisericii, Îmi închideau cuvântul, așa cum i-au închis pe cei dintre ei pe care Eu i-am ales dintre ei ca să trâmbițeze, și așa cum te-au închis și pe tine dându-te cezarului ca să te închidă. Cezarul nu se pricepea ce fac Eu cu tine, dar oamenii bisericii cunoşteau cuvântul judecății Mele și se ascundeau, că erau goi înaintea Mea. **Oamenii bisericii au fost și sunt antichriștii care stau împotriva cuvântului Meu** și Mă fac pe Mine prooroc mincinos în această lucrare de trâmbițare. Cezarii aveau misiunea lor, iar oamenii bisericii care voiau să scape de oile cele tari și

sănătoase ca să nu crească și să le ia locul, se duceau la cezari și le spuneau alte lucruri decât cele de la Mine prin vasele Mele, așa cum a fost și cu tine, Verginico. Acum cezarul s-a făcut credincios (*După revoluția anticomunistă din 1989, când la 25 decembrie, dictatorul Ceaușescu a fost condamnat și executat prin împușcare, n.r.*) și s-a așezat în frică de Dumnezeu, iar oamenii bisericii nu mai au acum închisoare pentru oile Mele și dau să se ascundă de oi, că sunt goi și nu sunt păstori, sunt farisei și nu sunt păstori de oi, și oile Mele erau fără păstori. Dar iată, Eu Însumi port grijă de oile Mele, și oamenii bisericii râd de oile Mele și le poreclesc „sectă", și le zic „rătăcite" oilor Mele.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica tuturor sfinților, din 22-06-1997

***

Vai omului care strică cuvintele Mele, că acela are ca hrană pomul morții, pomul oprit, pomul care oprește pe om de pe cale cu Dumnezeu, și rodește omul om supus morții. **Omul care rodește om din femeie, este om care mănâncă din pomul morții, așa cum a făcut omul cel dintâi,** pierzând viața cea din Eden, viața cea fără de păcat. Eu i-am spus omului așa: ***«Din toți pomii raiului poți să mănânci, dar din acesta să nu mănânci, că vei muri când vei mânca».*** Dar omul a mâncat și n-a mai avut viață veșnică din clipa aceea, și de atunci, omul cel ieșit din om mănâncă mereu din pomul morții, și omul este pom al morții, rod al pomului oprit, pomul din care i-a zis Dumnezeu omului: ***«Să nu mănânci!».*** Dar Eu am zis apostolilor Mei***: «Nu toți pricep taina aceasta, ci numai cei ce le este dat de la Dumnezeu să priceapă».***

… O, a fugit omul de darul vieții veșnice, iar Eu am venit acum două mii de ani să-l plătesc înaintea Tatălui ca să-i dau omului viață dacă voiește. Dar tot așa fuge și azi omul de acest dar, căci **omul iubește fructul pomului morții, omul iubește femeia, și nu iubește pe Dumnezeu.** Dar cine pricepe aceasta? Cine să le spună la oameni ce mănâncă și cu ce se hrănesc ei? Cine să le spună de pomul vieții, care s-a lăsat din cer pe pământ ca să vină omul spre înviere și apoi spre pomul vieții veșnice? Omul cel înviat este omul care nu mai păcătuiește, primind în el pe îngeri. Cuvântul Meu este înger trimis din cer peste oameni ca să le vestească venirea Mea după două mii de ani, după șapte mii de ani.

O, fii ai oamenilor, auziți! **Cuvântul Meu de azi este numit în Scripturi al șaptelea înger, Eu și cuvântul Meu. O, fii ai oamenilor, toate sfârșitu-s-au! Toată taina Mea cea scrisă în Scripturi am împlinit-o. Toate sfârșitu-s-au! Nimic nu mai am pentru voi.** Am trimis tot ce am avut de trimis pentru întoarcerea voastră. **Am trimis peste voi și ultima strigare, glasul celui de al șaptelea înger, cuvântul Meu cel de azi, slujit de îngeri. Auziți ce a spus Cuvântul: toate sfârșitu-s-au!** Amin, amin, amin. De la început și până la sfârșit am trimis tot ce a fost scris să fac pentru om. Sfârșitu-s-au toate câte am avut de făcut pentru salvarea omului. Acum este scris în Scripturi plată pentru orice faptă. Amin.

… Proorocul mincinos, care se ridică de peste tot și vestește pace între Mine și omul care păcătuiește mereu, acest prooroc mincinos este plată pentru fapta omului depărtat de Dumnezeu, că scris este în Scripturi: ***«Când ei vor vesti pacea, atunci fără veste va veni mânia Mea și îi va prinde pe toți sub ea».*** S-a ridicat proorocul mincinos și s-a dat făcător de pace între Dumnezeu și omul care păcătuiește mereu slujind idolii veacului acesta, care sunt: mâncare și băutură, însurat și măritat, și toate câte ies din acestea ca rod al pomului morții. Proorocul mincinos se dă prieten al lui Dumnezeu înaintea oamenilor, dar Eu îl vădesc și îi spun că nu este prietenul Meu, ci este vrăjmașul Meu, ca și omul cel dintâi, care a răsturnat scaunul Meu din el ca să stea el și să mănânce din pomul oprit, pomul morții, care l-a omorât pe om.

(*Vezi selecţia tematică: „Proorocul mincinos şi ecumenismul”, - şi pe files.fm; jumpshare; pubhtml5; joomag; Archive; Google Drive; Scribd, n.r.*)

Fiilor, pregătiţi calea cuvântului Meu, pregătiţi pacea cuvântului Meu peste voi, pregătiţi în voi locaş pentru Duhul Sfânt, ca să fie pururea cu voi. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinţilor arhangheli Mihail şi Gavriil, din 21-11-1998

***

O, lungă Mi-a fost aşteptarea până ce l-am făcut din nou pe om! Şi cum l-am făcut din nou pe om? L-am făcut tot din lut, căci omul a fost făcut din lut. Am venit şi M-am însămânţat viaţă în Fecioară, în om luat din pământ, căci omul a ieşit din omul cel întâi zidit din pământ. M-am făcut pământ, trup din trup de om ieşit, dar din porunca Tatălui am ieşit din om. Eu, Cel ce eram cu sânge ceresc, cu viaţă din cer, M-am lăsat să fiu întocmit ca şi omul, cu sânge de om, amestecat cu sângele Meu, căci Eu eram viaţa care s-a născut din om. Am făcut aceasta ca să-Mi vărs apoi sângele pentru facerea din nou a omului, şi l-am înviat pe om cu preţ de sânge, cu sângele Meu cel din Tatăl şi cel din om, laolaltă în trupul Meu cel ieşit din Tatăl şi din om. Aşa l-am făcut din nou pe om, şi de aceea Mă numeşte pe Mine Scriptura: ***«Fiul Omului».*** Am primit să fiu numit Fiul Omului, căci Eu sunt Omul Cel nou. Dar cine se lasă pătruns de taina Fiului Omului, ca să se lase spre înviere şi spre răscumpărare şi ca să fie viu şi veşnic, precum Eu sunt? Cine este cel ce înţelege taina Fiului Omului?

O, lungă Mi-a fost aşteptarea pentru om! Cea mai lungă zi a fost, căci scris este: ***«La Dumnezeu toate zilele sunt ca o zi, şi o zi, ca toate zilele laolaltă».*** Rabd îndelung, doar-doar să nu pierd pe omul cel ce s-a smuls din Mine după ce l-am zidit. Omul cel întâi zidit s-a desfăcut în două şi s-a dus în cele din care a fost alcătuit. S-a dus în pământ şi în cer, căci trupul era luat din pământ, iar sufletul, din Mine era luat şi pus în omul cel zidit de mâna Mea. Duhul Meu însă n-a încăput în om, căci omul s-a semeţit împotriva Mea cu duhul său, şi de atunci aştept aplecarea omului, umilinţa omului.

O, lungă Mi-a fost aşteptarea până ce l-am făcut din nou pe om! Iar când Mi-am dat preţul sângelui ca să desăvârşesc lucrarea omului cel nou, căci Eu eram Omul Cel nou, atunci, omul cel căzut, uitându-se la Mine, a rostit proorocie şi a zis: ***«Iată Omul!»***. N-a ştiut Pilat de ce a trebuit să zică aşa când M-a adus afară din pretoriu ca să le spună iudeilor că el nu-Mi găseşte vină. Eu, cu cununa de spini şi cu veşmântul de porfiră îmbrăcat spre batjocură, am stat înaintea lor, iar Pilat le-a zis: ***«Iată Omul! Luaţi-L voi, căci eu nu-I găsesc vină».***

Iată, acum două mii de ani l-am făcut din nou pe om. Eu sunt Omul. Sunt Omul Cel nou, Om coborât din cer între oameni. M-am însămânţat Eu Însumi în trup de Fecioară şi M-am născut prunc smerit, prunc sărac de toate cele de pe pământ, ba chiar şi de slava din care purced mai înainte de toţi vecii. Duhul lui Lucifer, care lucrează prin mintea cea semeaţă, cea căzută a omului, a fost păcălit, căci **Eu eram taină de nepătruns, dar eram Omul, Fiul Omului. Îngerii din cer Mă vedeau tot lângă Tatăl. Îngerii cei căzuţi tot la fel Mă vedeau, căci Eu am fost deopotrivă lângă Tatăl din cer, şi lângă mama Mea Fecioară,** prunc, şi apoi copil, şi apoi Om desăvârşit. **Am fost taina cea din veac ascunsă şi necunoscută de îngeri, darămite de oameni.** Numai Tatăl şi cu Mine ştiam această taină, iar acum o ştie tot cerul, cel de sus şi cel de jos, ba chiar şi îngerii cei căzuţi o ştiu, căci acum două mii de ani n-au priceput că Eu eram ca şi în cer pe pământ, Fiul Tatălui ceresc, coborât din cer trup între oameni.

Omul cel întâi zidit când s-a sfârşit s-a desfăcut în două şi s-a dus în cele din care a fost alcătuit, s-a dus în pământ şi în cer, dar Eu, Omul Cel nou, am rămas întreg şi desăvârşit, şi nu

Mi-au mai zdrobit fluierele picioarelor ca să pot muri, căci scris era în prooroci: ***«Nu I se va zdrobi nici un os».*** Ostașii însă M-au împuns cu sulița în coastă, ca să dau preţul pentru răscumpărarea omului căzut prin femeia cea luată din coasta sa. Coasta Mea a trebuit să fie rănită ca să-Mi vărs sângele pentru păcatul omului care păcătuieşte de şapte mii de ani păcat în trup și păcat în afară de trup. Când păcatul nu atacă trupul omului, el rămâne la porțile trupului și nu-și face coborârea în trup dacă omul este cetate tare. Dar când omul se face frate cu păcatul, atunci păcatul coboară în trup şi stăpâneşte în om, căci se face mai tare ca omul, fiindcă Eu aşa am spus atunci: ***«Nimeni nu poate jefui casa celui tare până mai întâi nu-l leagă pe el, și apoi îi jefuiește casa».***

O, să nu se mai laude omul că Mă iubeşte, şi să se umilească omul. Să nu se mai bucure omul de Mine dacă Eu nu Mă pot bucura de el. Să se umilească omul, căci în coasta Mea stă nevindecat semnul păcatului omului, mărturie de neşters pe trupul lui Dumnezeu Fiul. Iată de ce am venit să Mă fac pe pământ Fiul Omului. Duhul lui Lucifer şi al îngerilor lui este duh ruşinat de iubirea şi de mila Mea pentru omul căzut din veşnicie.

Am luat asupra Mea vina ta, omule. Semnul păcatului tău stă mărturie de neşters pe trupul Meu dumnezeiesc. Ai păcătuit în însuşi trupul tău, căci femeia este trup din trupul tău luat. Eu port semnul păcatului tău în însuşi trupul Meu de atunci de când am venit să Mă fac Fiul Omului ca să-l scot pe om de sub vină. Am luat asupra Mea vina ta, ca un vinovat, dar tu ești vinovatul. Umileşte-te, căci păcatul tău este sulița care s-a înfipt în coasta Mea, iar Eu sunt Dumnezeu. Am venit după tine, am venit iar. Iată-Mă! Umileşte-te, dar. Iubeşte-Mă, că Eu te-am iubit pe când erai păcătos. Iubeşte-Mă pe Mine, căci tu eşti şi acum păcătos, şi n-ai ce iubi la tine decât păcatul din tine, căci pofta ta zămisleşte păcat în tine de şapte mii de ani. Iubeşte-Mă pe Mine, căci Eu sunt veşnic, iar tu eşti trecător, fiindcă păcătuieşti. Eu am şters păcatul tău, că de aceea am venit, căci sângele Meu nu pătează, ci spală şi curăţă şi şterge, dar tu şi acum păcătuieşti. Sângele Meu este viaţa Mea, aşa cum sângele tău este viaţa ta. Al tău însă pătează în trupul tău şi în afara trupului tău, că te-ai smuls din Mine şi ai rămas vinovat, şi sângele tău pătează, păcătuieşte, ucide şi în tine şi în afara ta pe Dumnezeu. Iubeşte-Mă pe Mine, că am lăsat hrană bogată pe masa ta când am plecat la Tatăl. **Trupul şi Sângele Meu le-am pus pe masa ta, ca să ai din Mine, ca să Mă înlocuieşti cu tine, şi să fiu Eu în tine, şi tu în Mine în veşnică iubire.** De ce, oare, lungeşti aşteptarea Mea? Iată izvorul Meu şi masa Mea de cină, şi tu nu eşti vrednic, şi eşti fără veşmânt. Nu mai am om sfânt pe pământ care să vină după tine, că e numai minciună în om. Am venit Eu, am venit după tine, am venit iar. Iată-Mă. Umileşte-te, dar, căci sunt în suferinţă pentru tine. M-am făcut Fiul Omului, ca să pot veni lângă tine, omule. Lasă-te pătruns de taina Fiului Omului. Eu sunt Omul Cel nou, cu duh dătător de viaţă, şi nu este Dumnezeu afară de Mine. Nu este om afară de Mine care să-ţi facă bine.

Omule, îţi eşti duşman tu însuţi. Ai nevoie de Mine, ca să te vindeci de deşertăciune, că nimic nu este adevărat pe pământ decât Dumnezeu când încape cu omul pe cale. O, e scumpă viaţa şi nu ai cu ce s-o plăteşti. Ea se plăteşte cu viaţă, şi tu n-ai viaţă, omule, fiindcă purcezi din păcat. Pot Eu să-ţi plătesc preţul vieţii dacă vrei să ai viaţă. Pot Eu să-ţi dau din darul pe care l-am dat pentru fiecare om, numai dacă vrei, numai dacă iubeşti viaţa. Iată, îţi dau mângâiere şi îţi spun: fii copil la trup, şi Dumnezeu la duh, şi vei avea taina omului cel nou, pe Hristos, Omul Cel nou. Fii precaut, că Eu când am plătit pentru păcatul tău am început cu naşterea, apoi cu pruncia, apoi cu copilăria, şi apoi cu omul cel desăvârşit prin Tatăl. Le-am luat pe toate ca să le trec şi ca să-ţi dau ţie o zi pentru toate, căci apoi am murit ca omul, dar nu am pierit, ci am înviat, şi aşa ţi-am plătit învierea. Umileşte-te şi înviază! E mult până mâine. Acum este vremea, că lungă a fost aşteptarea şi răbdarea Mea. Fă-te ca Mine, omule! Amin, amin, amin.

O, fiilor de la iesle, lucrarea Mea de trei zile peste voi este taină de înviere pentru cei ce aleg suferinţa cea pentru înviere. Eu prin suferinţă am câştigat învierea cea dintre morţi. Aşa i-am spus şi omului. Vin mereu lângă voi cuvânt, ca să Mă audă omul şi să se apropie să asculte. Fiilor, nu vă miraţi de ceea ce vă spun, că iată ce vă spun: nici un loc de sub cer nu este mai frumos pentru Mine, mai mângâios şi mai dulce ca locul Meu de la voi, ca întâlnirea Mea cu voi. Pe nicăieri nu-Mi găsesc pacea ca şi la voi, că Eu slavă de la oameni nu primesc. O, dacă i-aş încerca pe cei care zic că Mă iubesc, i-aş face să vadă şi ei, că ei nu ştiu ce este iubirea. Iubirea este suferinţă, nu este mângâiere. Mângâierea este plata iubirii, dar mai întâi trebuie să fie iubire, să ştie omul ce este şi cine este iubirea. Nu omul este iubirea, dar omul nu înţelege taina Fiului Omului. Fiilor, omul nu poate să fie iubire, căci Eu sunt Iubirea, Eu, şi nu este Dumnezeu afară de Mine. O, să nu se mai laude omul că Mă iubeşte şi că se bucură. **Să nu se mai bucure omul de Mine dacă Eu nu Mă pot bucura de el.** Să se umilească omul, căci iarăşi spun: în coasta Mea stă nevindecat semnul păcatului omului, mărturie de neşters pe trupul lui Dumnezeu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creştinătăţii Româneşti, ziua a doua, din 29-05-1999

***

O, fiilor, Mă adun cu sfinţii la pieptul vostru ca să ne hrănim, căci cei din cer sunt şi ei flămânzi după cei de pe pământ. Stăm la masă unii de la alţii, fiilor; voi de la Noi, şi Noi de la voi, şi ne hrănim, ca să nu murim fără hrană, fără viaţă, fiilor, căci hrana aceasta este viaţa cea din cer, viaţa cea din omul care are viaţă în el.

O, cum să nu-i fie greu omului să priceapă statul Meu cu voi? Iubirea trebuie să se facă Dumnezeu adevărat în om, şi numai atunci se numeşte ea aşa; altfel ea se numeşte păcat, nu iubire. Iată, Eu am venit, şi vin, şi îl găsesc pe om păcătuind. O, căsătoria nu înseamnă lepădare de sine, iar Eu am spus că cel ce voieşte să vină după Mine, să se lepede de sine. Am spus aceasta şi la cei necăsătoriţi, şi la cei căsătoriţi, dar mai mult le-am spus la cei căsătoriţi, şi iarăşi spun: **căsătoria nu înseamnă lepădare de sine.** Dacă Scriptura spune despre preot şi despre episcop ***«să fie bărbatul unei singure femei»,*** şi aceasta, în Domnul, precum este scris în Scripturi, iată ce spun azi Eu, Domnul: **preotul sau episcopul nu poate fi şi al femeii, şi al bisericii, iar dacă voieşte episcopie, să se oprească şi el, şi femeia lui de la desfrânare, de la păcatul cel în însuşi trupul lor, şi, lepădându-se de sinele lor şi de trupurile lor, să-şi ia crucea şi să-Mi urmeze ca slujitori pentru cer şi pentru biserică.** Azi însă biserica este condusă de satana, nu de Mine, căci capul bisericii este omul; omul care se face preot, şi care se însoară mai întâi, dar Scriptura spune aşa***: «Cinstită să fie nunta, şi patul neîntinat, iar pe desfrânaţi îi va judeca Dumnezeu»***. Amin.

Fiilor de la iesle, vreau prin voi să aşez pe pământ tot mai întinsă masa împărăţiei cerurilor, masa cunoştinţei cereşti peste oameni, masa umilinţei de duh înaintea Mea, că vin din cer la voi sfinţii ca să stea la masa Mea cerească pe pământ, masa cuvântului Meu, căci cei de pe pământ nu vin, fiindcă ei au altă mâncare de mâncat, **căci omul s-a învăţat cu desfrânarea mai mult decât cu pâinea, şi de pâine mai rabdă, dar de desfrânare, nu.** Aceasta îi prinde bine slujitorului bisericii din lume, îi prinde bine să nu aibă omul minte, că dacă are, şi-o deschide şi vede cu ea pe Dumnezeu şi pe diavol, şi alege ce este mai bun şi mai adevărat pentru viaţa lui cea adevărată.

Când Mă ispiteau cărturarii şi fariseii despre bărbat şi femeie şi despre despărţirea lor, Eu le-am răspuns după legea cea pusă peste omul cel păcătos, căci legea este pentru cei păcătoşi, dar le-am răspuns şi după legea cea sfântă, şi le-am spus: ***«Cel Care i-a făcut de la început, i-***

a făcut bărbat și femeie și a zis: „Pentru aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de femeia sa și vor fi amândoi un trup, așa încât nu mai sunt doi. Deci ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă“». Dar iată, omul s-a despărțit, că face adulter şi bărbatul, şi femeia, şi nu sunt un trup cei doi, nu sunt aşa cum i-a făcut Dumnezeu, ci sunt fiecare cu trupul lui și face fiecare ce vrea și ce-i place, după cum îi conduce trupul. O, e mare taină să fie bărbatul și femeia un trup și nu două, dar **această taină a fost numai la început și atât,** căci omul a călcat peste ea. Omul a despărțit ce a unit Dumnezeu și n-au mai fost un trup cei doi, ci au fost doi apoi, și fiecare se lasă ademenit de celălalt, și **omul este atras la desfrânare de însăși pofta sa cea fără de rânduială.** Fariseii, care dădeau cu orice preț să Mă prindă în cuvânt, Mi-au zis atunci: ***«Pentru ce Moise a poruncit să-i dea carte de despărțire și s-o lase?».*** Eu le-am răspuns: ***«Fiindcă Moise, după învârtoșarea inimii voastre v-a dat voie vouă să lăsați pe femeile voastre, dar de la început nu așa a fost. Eu însă vă zic că dacă lăsați pe femeile voastre nu pentru desfrânare, și pentru ca să vă însurați cu alta, preacurviți, și dacă vă însurați cu cea lăsată, preacurviți de asemeni».*** O, ce puteam să le mai spun acestora care-și aveau trupul desfrânat împotriva sufletului lor? Când au auzit ucenicii Mei ce am grăit Eu, Mi-au zis așa: ***«Doamne, dacă astfel este starea omului cu femeia, nu este de folos să se însoare»,*** iar Eu le-am întărit înțelepciunea și le-am spus: ***«Aceasta este taină și cuvânt de taină, și nu-l pricep decât aceia cărora le este dat»,*** și le-am spus: ***«Cine poate să înțeleagă, înțeleagă»***. Amin. Grăiam atent și cu ei, că aveam încă de lucru peste ei, iar când ei certau pe copiii care erau aduși spre Mine, Eu le-am spus să nu-i certe, să nu-i oprească pe ei să vină la Mine, că a unora ca aceștia este împărăția cerurilor, a celor nedesfrânați este ea.

Apostolul Pavel răspundea și el cu grijă la începutul bisericii Mele când era întrebat de cei ce se alăturau învățăturii curate, și spunea: ***«Bine este pentru om să nu se atingă de femeie, dar ca desfrânarea să-și aibă și ea rânduială, să-și aibă bărbatul femeia lui, iar femeia să-și aibă bărbatul ei, căci cei ce se lipsesc unul de altul multă vreme, sunt ispitiți de satana din pricina desfrânării lor».*** Dar celui nedesfrânat nu-i trebuie legea aceasta, căci acela este curat. O, pe pământ așa este încă de la căderea omului. Cel ce nu se poate înfrâna, acela se căsătorește, căci între foc și căsătorie, mai bună este căsătoria. **Aceasta este lege pentru cei ce nu se pot înfrâna și care nu sunt liberi.** Apostolul Meu căuta pe orice cale să orânduiască peste biserici legi împotriva neorânduielii, dar spunea: ***«Legat ești de femeie? Nu căuta desfacere. Dezlegat ești de femeie? Nu căuta femeie».*** Și iar spunea: ***«Cei ce au femei, să fie ca și cum n-ar avea, căci fața acestei lumi trece».*** Și iarăși spunea: ***«Cel necăsătorit se îngrijește de cele ale Domnului, cum să placă Domnului. Cel ce s-a căsătorit se îngrijește de ale lumii, cum să placă femeii, și astfel e împărțit».*** Și iarăși spunea: ***«Femeia nemăritată sau fecioara se îngrijește de cele ale Domnului, ca să fie sfântă cu trupul și cu duhul. Cea care s-a măritat însă, poartă grijă de cele lumești, ca să placă bărbatului».*** Și le mai adăuga zicând: ***«Toate acestea le rostesc peste voi chiar spre folosul vostru, și nu ca să vă arunc laț, ci spre buna-cuviință vă îndemn, și spre nestingherirea slujbei voastre către Domnul, căci vă grăiesc eu, nu Domnul».***

Amin, amin zic vouă, fiilor care-Mi purtați cuvântul către neamurile pământului: **Eu n-am zis omului să se însoare.** Cununia care a fost pusă de om între tainele bisericii, nu este taină, ci este durere pentru Mine, căci omul își dă trupul spre desfrânare prin cununie.

«Bucatele sunt pentru pântece, și pântecele, pentru bucate, și Dumnezeu va nimici și pe unul, și pe celelalte. Trupul nu este pentru desfrânare, ci pentru Domnul, și Domnul este pentru trup». Așa le spunea apostolul Meu celor care dădeau să vină după Mine, și le mai spunea: ***«Trupurile voastre sunt mădulare ale lui Hristos. Să nu faceți din trupurile voastre, din mădularele voastre, mădulare ale unei desfrânate, căci cel ce se apropie de desfrânată este un singur trup cu ea, căci vor fi, zice Scriptura, cei doi, un singur trup; iar cel ce se***

lipește de Domnul este un singur duh cu El». Amin. Și tot așa zicându-le, le-a spus: ***«Fugiți, fugiți de desfrânare! căci orice păcat pe care-l săvârșește omul, este în afară de trup. Cine se dedă însă desfrânării, păcătuiește în însuși trupul său. Voi să nu uitați că trupul vostru este templul Duhului Sfânt, Care locuiește în voi și pe Care-L aveți de la Dumnezeu, căci nu sunteți ai voștri, și cumpărați ați fost cu preț. Trupul și duhul vostru sunt ale lui Dumnezeu, casă a preamăririi Lui sunt ele».*** Amin.

O, fiilor alipiți de Mine, o, greu îi este unui învățător până ce pune învățătură întreagă peste omul cel supus învățăturii, peste omul care începe să învețe de la Dumnezeu. Iată cât a ocolit apostolul Pavel până ce a putut să spună omului să fugă de desfrânare, care este păcat în însuși trupul omului, față de alte păcate săvârșite în afara trupului. Eu n-am zis omului să se însoare, iar cei ce au înțeles au spus: ***«Doamne, nu este de folos omului să se însoare».*** Eu le-am răspuns: ***«Acesta este cuvânt de tăinuit, pentru cei cărora le este dat să-l priceapă».*** Când am fost la nunta din Cana, i-am făcut pe miri un duh cu Mine, căci s-au lipit cu Mine și n-au luat în ei păcatul. Iată, Eu n-am zis omului să se însoare, ci, din contra, am zis: ***«Venirea Mea va fi ca în vremea lui Noe când oamenii mâncau și beau, se însurau și se măritau, până ce și-au atras potop din cer».*** Apostolilor Mei le-am deslușit lucrarea de famen, lucru sfânt în trupul omului; nu le-am spus de păcat, nu le-am spus de însurătoare, ba i-am despărțit de soții și de copii și de toate ale lor, ca să poată veni după Mine prin lepădare de sine, luându-și crucea și făcându-Mi-se ucenici pentru răspândirea împărăției cerurilor peste oameni.

Iată, a venit vremea să judec pe tot omul care a răstălmăcit încă de la începutul omului căzut cuvintele cele de taină ale lui Dumnezeu peste om. Dacă Eu l-am făcut pe om bărbat și femeie, l-am făcut pentru Mine, nu pentru desfrânare. Unde și când i-am spus Eu omului să se însoare ca să pună omul bisericii însurătoarea între tainele Mele și ca să nu mai am Eu stăpânire peste biserică? Eu am spus: ***«Trupul nu este pentru desfrânare, ci pentru Domnul, și Domnul este pentru trup».*** Amin.

Eu încă de la început le-am spus celor ce erau pentru Mine: ***«Luați și mâncați Trupul Meu».*** Aveam pe mulți care Mă iubeau căutând după urmele Mele, dar nu i-am luat la cină decât pe câțiva, că e mare această lucrare a cinei, și cu greu o înțelege omul ca să se facă sfânt pentru ea. Iată ce adunătură se strânge azi la cina bisericii! Oare, așa am lucrat Eu această taină? Eu am zis: ***«Cel ce mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu, întru Mine rămâne, și Eu întru dânsul».*** Dar care este cel care rămâne întru Mine, și Eu întru dânsul după ce se duce la preot să ia cina Domnului? O, cina aceasta este taină tăinuită. Ea este unirea omului cu Mine, este cununia omului cu Mine, că este scris: ***«Taina aceasta mare este, în Domnul și în biserică».*** Ea este hrana pe care trebuia s-o aibă omul de hrană, căci Mă făcusem hrană bună pentru omul cel zidit de mâna Mea, căruia i-am dat toate bunătățile Mele. Și dacă el nu M-a ascultat, i-am spus apoi să muncească și să se ostenească el pentru viața lui cea de toate zilele, ca să-i pară rău pentru păcatul despărțirii lui de Mine și să nu-i mai ardă de păcat în însuși trupul lui, păcat care-l desparte de Mine, păcatul desfrânării pe care Eu nu l-am pus peste om, ci i-am spus omului: ***«Pentru că ai ascultat de îndemnul femeii tale, blestemat să fie pământul din pricina ta. Cu trudă să te hrănești din el în toate zilele vieții tale; spini și pălămidă să-ți dea, și să mănânci buruienile câmpului. Întru sudoarea feței tale să mănânci pâine până la întoarcerea ta în pământ, că din el ai fost luat, căci pulbere ești, în pulbere te vei întoarce»,*** și apoi l-am gonit, și am pus sabie de foc ca să păzească drumul spre pomul vieții. Dar azi, iată ce adunătură se strânge la cina bisericii, și iată vremea când tot omul este judecat pentru cele sfinte ale Mele, care nu sunt păzite cu sabie de foc, așa cum am pus Eu heruvim cu sabie de foc ca să păzească drumul spre pomul vieții.

Iar voi, cei aşezaţi de Mine la masa cinei Mele cea de taină, ridicaţi-vă şi ziceţi tuturor cu Mine şi cu apostolul care zice tuturora: **«Fugiţi, fugiţi de desfrânare! Orice păcat pe care-l va săvârşi omul, este în afară de trup, dar cine se dedă însă desfrânării, păcătuieşte în însuşi trupul său. Faceţi din trupul vostru templul Duhului Sfânt. Voi nu trebuie să fiţi ai voştri, căci cumpăraţi aţi fost cu preţ. Preamăriţi, dar, pe Dumnezeu în trupul vostru şi în duhul vostru, ca unele care sunt ale lui Dumnezeu».** Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica sfinţilor români, din 13-06-1999

***

Eu pe voi v-am învăţat întoarcerea acasă, fiilor. Focul fărădelegii a pârjolit pământul de la margini la margini. Tot ce a făcut omul pe pământ, sunt pietre de aducere-aminte ale păcatelor omului care s-a făcut dumnezeu pe pământ. Tot ce a făcut omul, se va întoarce împotriva omului. Amin. Omul a schimbat cursul apelor, a schimbat cursul înţelepciunii, cursul priceperii, cursul facerii lui Dumnezeu, şi s-a făcut diavol omul. Cel ce s-a împotrivit Făcătorului, s-a făcut diavol, şi a fost alungat din rai, căci omul a cunoscut răul. Eu i-am spus omului să nu cunoască răul, dar el n-a voit să Mă asculte, şi pentru că nu a voit, a căzut pradă răului, căci cel ce nu ascultă pe Dumnezeu, nu poate birui răul. Iată, aşa a păţit omul care a făcut din femeie femeie a sa şi iubire a sa şi avut al său şi păcat pentru el, căci Eu aşa i-am spus femeii: ***«Atrasă vei fi cu dorul tău după bărbatul tău, şi el te va stăpâni».***

În zadar îi spun şi azi omului să fugă din calea răului, căci omul îi zice răului bine şi se acoperă cu el ca şi cu legea lui Dumnezeu, şi Îmi spune omul că Eu am lăsat legea aceasta. O, să deschidă omul Scripturile facerii şi să-şi vadă neascultarea care l-a căzut pe el din rai şi din bine, şi să nu mai spună omul că legea în care stă el de şapte mii de ani, e legea Mea peste el. **Legea Mea era aceea să nu cunoască omul răul. Legea Mea era aceea să nu moară omul**, că Eu am făcut pe om bărbat şi femeie, ca să fie omul al Meu într-un singur trup, bărbat şi femeie, şi să slujească Mie omul, şi să fac Eu omul, nu să-l facă omul. Mai bine era să umplu Eu pământul de oameni decât să-l umple omul. Eu l-am făcut pe om din pământ şi din cuvânt şi din duh, dar omul face om din păcat, că el a schimbat de peste el legea Mea cu legea lui, cu legea neascultării de Dumnezeu.

Am voit cu cuvântul să-l fac pe omul de azi, ca din ceara care se lasă înfierbântată şi modelată şi pusă pe fitil ca să ardă şi să se mistuie înaintea Mea, şi Eu să fac din lumina ei viaţă veşnică, viaţă din cer, căci viaţa este foc care arde trupul ca să iasă lumină, ca să iasă om zidit de Dumnezeu. **Îi voi arăta omului că Eu, Domnul, tot din pământ îl voi zidi, căci învierea morţilor va fi judecata omului care a făcut om din păcat.** Omul va fi din nou, dar din pământ va ieşi, aşa cum a fost la început lucrul lui Dumnezeu pentru trupul omului.

Faceţi-vă zi după zi rost de nejudecată, fiilor. Bogăţie de nejudecată să vă adunaţi, şi libertate cu Dumnezeu să vă agonisiţi, că Eu, Domnul, vin curând**, şi cu Mine vin şi cei adormiţi care au fost cu Mine, şi vin şi cei vii care n-au gustat moartea şi care sunt veşnici, aşteptând biruinţa Mea pentru ei şi pentru mulţi care vor gusta învierea spre judecata păcatului.** Amin, amin, amin. V-am spus vouă taine cereşti, taine de nepătruns. E vremea să vin, şi de aceea deschid cerul şi aduc pe pământ tainele cerurilor. Ele trebuie să vină înaintea Mea ca să-i facă pe oameni să se pocăiască, fiilor. Tainele Mele au rămas nepătrunse de om, căci omul s-a ascuns de ele prin păcătuire şi nu le-a mai văzut şi nu şi-a mai amintit de ele.

– O, fiilor, toate sunt scrise în Scripturi, dar omul se face că nu le ştie. Aşa face omul şi cu cuvântul Meu cel de azi, pe care Eu, Domnul, îl scriu pe pământ prin mânuţele voastre. Este scris în Scripturi că ***«necredincioşii vor fi şterşi de pe pământ»,*** dar omul s-a învăţat să piară şi

zice că așa este legea de când lumea. O, nu asta este legea! Asta nu e lege, omule. Asta este plata păcatului tău, omule învățat cu pieirea. Omule, omul cel ieșit din tine este plata păcatelor tale, nu este lege. Vezi tu la ce spui lege? Tu spui lege la păcat, căci l-ai pus lege peste tine ca s-o împlinești. Împlinește-o dacă așa vrei, dar să știi că Eu pe om îl fac tot din pământ, așa cum l-am făcut întâi, căci cel ieșit din tine este păcatul tău, nu este omul. Ce să-ți fac dacă tu ai voit ca femeia să fie femeia ta? **Dacă tu rămâneai al Meu, rămânea și femeia a Mea, și rămâneai omul lui Dumnezeu, că Eu pentru asta te-am creat.** Eu nu te-am creat ca să te dau păcatului, ci te-am creat ca să te rodesc și ca să te înveți lucrul rodirii, dar dacă tu ai făcut femeie a ta din femeie, ai uitat pe Dumnezeu și te-ai alipit de femeia ta, și n-ai mai știut taina trupului cel făcut de Dumnezeu, care spune că nu sunt doi cei doi, ci sunt unul, împreună cu Dumnezeu, precum Unul este Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Amin.

... Plâng cu lacrimi de sânge când îl văd pe om prins sub robia femeii. Îi curg omului sudori de pe frunte și îi dă femeii lui câștigul său, și Eu sunt lipsit de om. Îl prinde femeia rob pe om pentru ea și pentru urmași, ca să nu mai aibă omul libertate. Am vărsat lacrimi de sânge pentru robia omului. Împărați și argați cad de șapte mii de ani sub robia femeii, care face din om diavol, care slujește trupului și omului care are de tată pe diavolul, și omul nu se mai poate ridica din robie. Mi-a curs sânge din coastă, ca să fie însemnat locul cel de pe trupul omului, locul din care a fost făcută femeia, care l-a smuls pe om din Dumnezeu. Plâng și sângerez și azi când îl văd pe om prins sub robia femeii. Unde să mai găsesc Eu femeie care să sfințească pe om, care să libereze pe om din robie? Pofta femeii este diavol care-l face pe om să joace cum voiește pofta diavolului. Legea femeii i-a luat omului dreptul la libertate. O, adânc al fărădelegii! O, cum să-l eliberez Eu pe om ca să-l am și ca să Mă bucur de truda lui, și ca să-i dau plată pentru trudă, așa cum am dat apostolilor Mei cu care am umblat pe pământ când Eu am avut nevoie de om lângă Mine? O, greu mai pot Eu să-l smulg pe om de lângă femeie ca să-l eliberez de robie și de patimi și ca să-l pun la lucru sfânt pentru Mine! O, greu mai pot să dau femeia de lângă om! Scris este în Scripturi: ***«Am văzut o femeie beată de sângele sfinților și de sângele martorilor lui Iisus; și văzând-o m-am uitat cu mirare mare; iar pe fruntea ei, scris nume tainic: Babilonul cel mare, mama desfrânatelor și a urâciunilor pământului. Și avea în mână pahar de aur, plin de urâciunile ei și de pângărelile desfrânării ei. Și are împărăție peste împărații pământului, căci este îmbrăcată în purpură și în stacojiu, și împodobită cu aur și cu mărgăritare și cu găteli care farmecă, căci vine din adânc și din fărădelege, iar cei ale căror nume nu sunt scrise de la întemeierea lumii în Cartea Vieții, se vor mira văzând pe fiară că era și nu este, dar se va arăta și se va vădi».*** O, adânc al fărădelegii! Femeia se gătește cu găteli și cu purpură și cu stacojiu, și pe trup, și pe buze, și pe degete, și pe ochi, și își ține bărbatul rob urâciunilor ei, iar cel ce slujește femeii este om fără de minte, fără de vedere, fără de auz. O, cum să-l eliberez pe om de femeia sa, care nu-i aduce nici un fel de folos? Omul își varsă sudoarea pentru femeia sa și pentru urmași, și Eu nu pot să Mă bucur de truda omului. O, nu este de folos omului să se însoare, dar cine este cel ce pricepe aceasta?

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea după Rusalii, din 04-07-1999

***

Se împărtășesc oamenii cu Trupul și Sângele Meu și se duc apoi la păcat, la pofta trupului, la desfrânare, dar scris este în Scripturi: ***«Mai ușor va fi Sodomei și Gomorei în ziua aceea decât acestora care necinstesc pe Dumnezeu făcând din trupul Meu mădular de desfrânare»,*** după ce omul Mă ia din mâna preotului care tot desfrânare face și el. Este scris în Scripturi: ***«Vai celui ce păcătuiește în însuși trupul său!»,*** și iarăși este scris: ***«Desfrânații nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu».*** Aceștia nu au pe Dumnezeu în ei și nu vor să știe că trupul nu este pentru desfrânare, și este ca să fie templu pentru Dumnezeu, iar ***«cine va strica templul lui Dumnezeu, îl va strica Dumnezeu pe el»***, precum este scris în Scripturi. Iată, din

Scripturi grăiesc, și fiecare este judecat după carte. Dar zic: să iasă omul din cele din care vine și să vină după Mine, căci ***«întâi este cel trupesc, și apoi cel duhovnicesc»,*** așa cum învață Scriptura pe cel ce voiește să se scoale și să vină după Mine; așa cum veneau pe vremea trupului Meu cei trupești ca să se înduhovnicească, ei și copiii lor, ca să fie sfinți apoi, și duhovnicești.

O, copilași învățați din cer, veniți cu Mine în vorbire și spuneți voi în cartea Mea cu voi, ce trebuie să știe omul care dă să vină după Mine? Fiilor, ce înseamnă omul care este mădular al lui Hristos? Spuneți, fiilor. Amin.

*– Cel ce primește pe Dumnezeu Stăpân peste el, acela se curățește de tot păcatul, și, sfințindu-și sufletul și trupul și duhul cu legea sfințeniei cerești, primește darul sfințeniei, Trupul și Sângele Domnului, pentru curățire și iertare. El devine în felul acesta mădular al lui Hristos, iar Scriptura îi spune: **«Lua-voi deci mădularele lui Hristos ca să fac din ele mădulare de desfrânare? Ferească Domnul**!». Cel ce este mădular al lui Hristos nu mai este al său, ci al lui Hristos, dar vai celui ce apoi strică templul lui Dumnezeu, că Dumnezeu îl va strica pe el. Deci să se cerceteze omul pe sine și așa să se facă mădular al lui Hristos. Amin.*

– O, fiilor, mare iubire este în cel ce se face mădular al lui Hristos, și acela nu mai uită ce este el, și acela nu mai uită ce cere la Mine când cere, căci Eu am învățat pe om să se roage, și omul nu știe ce trebuie să fie rugăciunea lui. Omul s-a obișnuit să spună rugăciune lui Dumnezeu, și nu mai știe ce trebuie să fie rugăciunea lui. **Creștinul s-a înțigănit de tot. El cere ca țiganul care spune rugăciunea „Tatăl nostru“ gândindu-se la furat și la căpătat, așa cum știți voi de cel ce a fost pus să zică rugăciunea „Tatăl nostru“ cu gândul la Dumnezeu, și n-a putut.** O, n-a putut, că i se promisese un cal numai ca să se gândească la Dumnezeu în rugăciune. El însă când a ajuns la jumătatea cuvintelor rugăciunii, a văzut șaua pe cal și a zis: **„Îmi dai și șaua?“.** Atunci a auzit: **„Nu-ți mai dau nici calul, pentru că nu ești cu gândul la Dumnezeu așa cum te-am învățat să te rogi“.**

O, fiilor, s-a înțigănit tot omul care-și zice creştin, și așa se roagă la Tatăl. Și iată ce vă spun: rugăciunea „Tatăl nostru“ arată iubirea către Tatăl a celui ce se roagă. Omul trebuie pe Dumnezeu să-L bucure prin rugăciune, nu pe el însuși. Spun acest cuvânt fiindcă văd peste tot pământul oameni plini de bucurie, zic ei, când se roagă la Dumnezeu. Aceia nu știu ce este rugăciunea cea către Dumnezeu și nu știu care este drumul rugăciunii. Spuneți voi la aceștia, care este drumul rugăciunii spre cer. Spuneți voi, fiilor. Amin.

– Rugăciunea are un drum anume, și acela este drumul umilinței, duhul rugăciunii îndurerate, căci rugăciunea spre Dumnezeu nu este bucurie pentru om, și este umilință pentru om, și este pocăință pentru om, și bucurie pentru Dumnezeu dacă omul rămâne în stare de pocăință când se roagă și după ce se roagă. Amin.

– O, copilași, grăiesc prin cartea Mea, grăiesc cu voi ca să știe omul cum să grăiască spre Dumnezeu. Cum se rugau la Mine Daniel sau Ieremia sau tinerii din cuptorul de foc? Cum Mă rugam Eu la Tatăl? Eu petreceam noaptea pe muntele Măslinilor mai înainte de răstignire, rugându-Mă înlăcrimat pentru om, căci omul este fără de umilință când se roagă Tatălui Meu; căci am venit după omul căzut făcându-Mă om căzut, și aceasta trebuie să fie umilință pentru om, nu bucurie.

… Iată cuvânt ca o sabie pentru cei ce nu știu să vină după Mine atunci când dau să vină: nu este voie să mai păcătuiască cel ce se umilește și se pocăiește și se curățește pentru ca

să se unească apoi cu trupul lui Hristos. Nu este voie să faceți din trupul Meu mădular de desfrânare în voi, o, oamenilor care dați să veniți după Mine și nu știți cum să veniți. O, nu știți, fiindcă nu aveți învățători care să le fie milă de voi. Și iată-Mă pe Mine, Învățător venit din cer ca să vă izbăvesc de trupul păcatului și să vă îmbrac în trupul Meu și să ies spre voi cu hăinuță de îmbrăcare și să fiți cu adevărat mădulare ale lui Hristos. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Naşterii Maicii Domnului, din 21-09-1999

***

Nici un creştin dintre cei ce cred și se hrănesc cu bucuria venirii Mele cuvânt peste pământ, să nu se mire de prigoana care este, de rătăcirea care se zbate să rătăcească pe cei iubitori de Dumnezeu. În toată vremea propovăduirii Mele acum două mii de ani, fariseii și cărturarii și bătrânii care M-au omorât pe cruce, Mă ispiteau cu întrebări ca să-Mi găsească pricină în cuvânt, și să Mă piardă apoi, căci erau îngâmfați din pricina cunoştinței lor. Mă purtam din loc în loc, și mulțimile se purtau după Mine cu duiumul, nu tainic ca acum. Eu le vindecam suferințele, ca să le plătesc credința și iubirea, dar cărturarii și fariseii dacă n-aveau puterea Mea ca să facă și ei faptele pe care le făceam Eu, cârteau zicând: ***«Cine este Acesta Care grăiește hule?», «Cine poate ierta păcatele afară de Dumnezeu?», «De ce mănâncă Acesta cu vameșii și cu desfrânații?».*** Eu însă le spuneam: ***«Adevărat grăiesc vouă, că vameșii și desfrânații merg înaintea voastră în împărăția lui Dumnezeu, căci a venit Ioan la voi în calea dreptății și n-ați crezut lui, și vameșii și desfrânatele au crezut, iar voi, văzând, nu v-ați căit nici după aceea ca să credeți lui».*** Omul care păcătuiește nu se pocăiește din pricină că păcătuiește, dar cel ce se pocăiește, acela nu mai păcătuiește, și înțelege împărăția cerurilor, iar Ioan le-a zis iudeilor: ***«Pocăiți-vă, că s-a apropiat împărăția cerurilor!».*** Tot așa le-am spus și Eu, și le-am mai spus că ***«împărăția cerurilor se aseamănă cu fecioarele»,*** și îi prindeam Eu în cuvânt, nu ei pe Mine, iar ei puneau la cale pierzarea Mea.

Oamenii nu se mai satură de însurat și de măritat și de desfrânat. Ar vrea omul să aibă femeie și după înviere, căci am fost întrebat a cărui femeie va fi la înviere cea care a ținut șapte frați. Eu le-am spus: ***«Rătăciți neştiind Scripturile și puterea lui Dumnezeu, căci la înviere nici nu se însoară, nici nu se mărită, ci sunt ca îngerii lui Dumnezeu în cer».*** Celor care Mă ispiteau despre despărțirea omului de femeie le-am răspuns cu cele ce le-a spus Moise, că altceva nu le puteam da lor, dar ucenicilor Mei le-am răspuns curat, așa cum curat era sufletul lor, căci ei au priceput vorbirea Mea cu fariseii și au zis: ***«Doamne, dacă asta este pricina omului cu femeia, nu este de folos să se însoare omul».*** Eu le-am răspuns: ***«Nu toți pricep taina aceasta, ci numai cei cărora le este dat să priceapă»,*** și am adăugat așa: ***«Cel ce înțelege, să înțeleagă».*** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului apostol și evanghelist Ioan, din 09-10-1999

***

O, e grea jalea Mea și așteptarea Mea după om! **Omul naște prunci pentru el, și îi duce la preot și îi botează, și apoi stă liniștit și se crede al lui Dumnezeu, el și pruncul lui, dar Duhul Meu nu este în om, căci omul este numai trup, numai carne, și pe dinăuntru, și pe dinafară, numai poftă trupească cu care voiește să aibă omul îndreptățire înaintea Mea** și voiește să se măsoare cu Mine și să spună că este al Meu, dar Eu îi spun așa: Eu M-am răstignit, omule, iar tu te căsătorești și stai acoperit cu legea căsătoriei, care este pământească, nu cerească, fiindcă Eu celor ce Mă ispiteau pentru femeile lor, Eu le-am răspuns pământește, și am luat cuvântul omului cel întâi zidit, care s-a despărțit de Dumnezeu și s-a alipit cu femeia sa, și au căzut amândoi din cer, au căzut prin trup, au căzut pe pământ; dar le-am răspuns și

altfel ispititorilor, și le-am zis: ***«Sunteți rătăciți neînțelegând Scripturile, căci în împărăția cerurilor nu este însurat și măritat, și este viață fără de păcat, fără de moarte, viață de îngeri este».***

… Dumnezeu este iubire, dar cine este cel ce se face un trup cu Mine pentru ca să fie iubire ca și Mine? Cel ce se face un trup cu Mine, acela este cel ce se alipește de Mine cu iubirea lui, iar pe sine se biruiește. Unde să mai găsesc Eu biserică de așa fel în om? S-a umplut pământul de locașuri de biserici și de mănăstiri, și nu este în ele cel ce Mă iubește. Se duce omul la mănăstire ca să se dea Mie, zice el, și nu trece mult și se strică mai rău decât înainte. **Se vor da spre însurat și spre măritat călugări și călugărițe în care arde păcatul, căci orb pe orb nu se poate călăuzi, și nu mai este călăuză adevărată. Se va prăbuși tot ce a numit omul biserică, și se va zidi tot ce a numit Dumnezeu biserică.** Se va împlini tot ce a mai rămas de împlinit din cuvintele cărții Mele prin care am profețit la voi, copii ai poporului sfânt. Nu mai este om căruia să-i poată rugăciunea, căci mort pe mort nu se poate învia. Nu mai este om care să-l poată dezlega pe cel păcătos de păcatele lui, **căci cine nu este născut din Dumnezeu, acela săvârșește păcat și nu-l poate ajuta pe cel ce păcătuiește.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic Dimitrie, din 08-11-1999

***

Mă nasc mereu cuvânt de naștere în cuibul Meu de la voi și Îmi țin ieslea caldă, căci vin mereu în ea, copilași de la iesle. Mama Mea cea pururea Fecioară se îndulcește cu venirea Mea la ieslea de la voi. Acum două mii de ani, după ce Eu M-am născut ieșind din pântecele ei prin minune, au venit la ea mângâietori păstorii și magii și au binecuvântat-o pe ea pentru Mine. Cel mai mare dar pe care Eu și cu mama Mea l-am primit atunci a fost credința în nașterea Mea, credința celor trimiși de cei din cer la ieslea nașterii Mele din Betleem. Aceștia au mărturisit apoi, și s-a întins peste timp minunea nașterii Fiului lui Dumnezeu prin Maică pururea Fecioară. Pecetea fecioriei ei n-a fost atinsă, căci Eu am ieșit prin pântece încuiat, și n-am stricat încuietorile, așa cum și la învierea Mea n-am stricat pecetea lui Caiafa înaintea celor ce păzeau mormântul Meu cel ferecat, dar am ieșit biruitor din mormânt, ca și la nașterea Mea din pântecele cel fecioresc**. O, mare este taina nașterii omului, dar omul a stricat-o încă de la început, iar Eu am venit cu ea din nou la om acum două mii de ani, și am arătat prin nașterea Mea din om taina lui Dumnezeu cea dintru început a nașterii omului.** Amin.

Curând, curând se vor ridica cei din morminte și vor intra în taina vieții veșnice, taina răscumpărării trupurilor și înfierea cea veșnică, taina Mea cu omul cel îndumnezeit, întru care să Mă odihnesc după șapte mii de ani de așteptare. Iar voi, cei ce-Mi sunteți iesle, lăsați-vă moi în mâna Mea cea tare, ca să vă frământ aluat nou și să vă fac cer nou și pământ nou pentru Mine și pentru sfinți, că mare este taina nașterii omului, taina cerului nou și a pământului nou în care Eu, Domnul, Îmi am scaun și așternut. Omul uită să se nască, și Eu vin și brăzdez văzduhul venind, și aduc pe pământ vestea nașterii din nou a lumii, căci sunt Răscumpărătorul. Amin.

Taina Mea cu voi e taină dulce, miere și lapte pentru cei din cer, iar pe pământ este lumină din lumina Mea taina Mea cu voi. Taină este ceea ce nu se vede, precum lumina Mea este taină și minune în taină. Curând, curând lumina Mea cu voi se va vedea bine; curând, curând, fiilor. **Atunci morții vor învia nestricăcioși, și sfinții și îngerii vor coborî pe pământ și vor încununa adevărul venirii Mele, iar minciuna și trupul ei va roși și se va topi spre pedeapsa fățărniciei și a trupurilor ei.**

Eu sunt la uşi. Nimeni nu poate strica cuvântul acesta, iar Cel ce mărturiseşte acestea zice: ***«Da, vin curând!».*** Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul Maicii Domnului, din 08-01-2000

***

O, nu e bine să stea omul cu capul descoperit păcătos fiind şi fără stăpân pe pământ, dar omul nu crede şi piere în necredinţă, şi Eu înviez şi suflu duh de înviere şi grăiesc cuvânt mult, că mult Îmi este oftatul pentru omul cel semeţ. Am zis că voi pune foc la toate capetele cele fără semn de supunere pe ele, şi dacă am zis vin şi împlinesc, căci numele Meu este batjocorit de bărbaţi şi de femei şi de copii care se semeţesc în dreptul numelui Meu, căci femeile preoţilor sunt numite „preotese", şi ele sunt desfrânate acoperite cu blănuri şi cu pălării şi cu vopsele şi cu văluri mincinoase, şi nici vorbă de maramă sfântă şi purtată cu sfială pentru sfinţenia Mea în om, căci femeile care au gustat şi gustă încă din păcat ar fi să-şi pună, după Scriptură, văl, iar aceasta înseamnă acoperământ negru, maramă neagră, ca să se deosebească de fecioare şi să nu se ascundă sub nevinovăţie dacă nu se îmbracă întru ea, iar alt acoperământ nici că se cuvine femeilor, căci moda lumii nu are nimic cu învăţătura Mea. Iar Eu vorbesc mult şi îi răspund omului prin vorbire multă, ca să-l îmbrac în cuvântul Meu ca în haina pocăinţei şi a umilinţei, şi să nu mai umble omul peste mări şi ţări ca să caute împărăţia Mea şi biserica Mea, căci ea nu se mai găseşte pe nici o cale.

Eu sunt, şi ziua învierii este cu Mine, iar din gura Mea iese cuvântul vieţii. Am stat două zile în mormânt, iar a treia zi am înviat şi am aşezat împărăţia Mea. Şi am stat două mii de ani aşteptând, iar a treia mie de ani este ziua Domnului. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului Antonie cel mare, din 30-01-2000

***

Curând, curând se vor ridica mulţimi de preoţi şi se vor scutura de minciuna vieţii şi vor dori să slujească cereşte şi se vor umili înaintea Mea şi vor îndemna mulţimile să se întoarcă la Mine. Şi Îmi vor da viaţa lor ca să le-o dau pe a Mea, şi vor călca cu ea peste minciuna vieţii, şi vor lua din cuvântul Meu de azi şi îl vor face viu peste oameni, căci cuvântul Meu este darul vieţii veşnice pentru omul care iubeşte viaţa cea din cer întru el.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinţilor trei ierarhi: Vasile, Grigorie şi Ioan, din 12-02-2000

***

Cine se hrăneşte cu trupuri, trup este, iar cine se hrăneşte cu Dumnezeu, acela se face mare cu duhul şi cu harul, biruind lucrarea trupului. Amin. Când l-am zidit pe om din pământ, i-am spus să mănânce tot din pământ, dar el n-a ascultat, şi a voit să mănânce din cer, şi a mâncat fără de ascultare. De aceea astăzi zic: fericit este omul care mănâncă cu ascultare de Dumnezeu în vremea aceasta a venirii Mele. Amin, amin, amin. (*Vezi selecţia tematică*: *„Ce spurcă pe om, ce intră sau ce iese din el?", - şi pe files.fm; jumpshare; joomag; pubhtml5; archive; Google Drive; Scribd, n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia a Postului Mare, a sfintei Cruci, din 02-04-2000

***

O, nu te mai piti, omule, că Eu sunt în toate câte le-am făcut, şi nu poţi să te ascunzi decât în Mine ca să te izbăvesc de păcat şi de pierzare, dacă vrei. Am venit să pun peste tine legea raiului, şi Mă uit ce faci tu, şi îţi spun cu cuvântul să nu mai faci ce faci tu, că **tu îl faci pe om ca tine, nu ca Mine, din tine, nu din Mine, de la tine, nu de la Mine. De la poftă îl**

faci pe omul care este azi. Eu altfel i-am spus omului să se facă. **I-am spus cu cuvântul Meu să se facă,** și i-am spus: ***«Creșteți și vă înmulțiți și umpleți pământul».*** Eu cu cuvântul am spus, și din acest cuvânt trebuia să se facă omul, nu din păcatul omului căzut, căci păcatul omoară trupul omului, și intră omul în pământ de șapte mii de ani, iar Eu spre judecată am venit în lume, ca să-i arăt omului cum trebuia să împlinească el cuvântul Meu care i-a spus omului: ***«Creșteți și vă înmulțiți».*** Eu am arătat nașterea Mea din Fecioară, și atunci am judecat omul și am pus degetul pe păcatul lui și l-am osândit, dar omul nu s-a despărțit de păcat, și nu s-a întors în rai decât o mică rămășiță care a crezut prin harul Meu cel de la venirea Mea. Acum, din nou vin să-i spun omului de cer și de rai și de viață fără de păcat, și să-i dau omului viața înapoi.

Îți spun, omule scump, nu mai fă păcat, nu mai fi neputincios în fața păcatului. Ia din Duhul Meu, ia din puterea Mea, ia de la fiii lui Dumnezeu, că i-am pus între Mine și tine. Ia și vino în viața cea de rai, că pe pământ nimic, nimic nu va mai rămâne decât raiul, omule. Îți spun așa cum i-am spus lui Adam: mănâncă din rai, dar nu mânca de pe pământ, și mănâncă cu ascultare de pe pământ. Mănâncă ce ți-am spus Eu, și să începi cu moartea păcatului din tine. O, nu mai bea nimic decât ce ți-am făcut Eu pentru ca să bei, că Eu din pământ nu izvorăsc ce bei tu. Eu i-am dat lui Israel apă ca să bea. O, nu mai fuma, că aceasta este iadul și chinurile iadului pe pământ cu oamenii. O, nu te mai desfrâna, ci curățește-te de pofta trupului care se face iad și foc de iad în trupul omului. O, nu mai mânca, omule, carne! O, nu mai mânca! Ajunge, omule! Te-ai făcut mormântul atâtor vietăți cu suflet viu în ele. Ajunge! Ajunge, omule! În țara Mea de nuntă nu vei mai fi dacă nu asculți această poruncă, fiindcă în România nu se va mai face ucidere, că Eu am spus: ***«Omule, să nu ucizi»,*** și am spus: ***«Omule, să nu fii desfrânat»,*** și am spus: ***«Să iubești pe Dumnezeu din toată inima, din tot cugetul, din tot sufletul și din toată dragostea ta, omule»***. Și dacă nici azi nu auzi ce ți-am spus Eu, și dacă vei tot lua de la om și nu de la Mine spre viața ta, în curând Mă vei vedea și Mă vei auzi când voi spune celor răi: ***«Mergeți, voi, cei blestemați, în focul cel nestins din voi, la plata cea după fapte, unde este plânsul și scrâșnirea dinților, că voi n-ați auzit pe Dumnezeu și n-ați voit viața și ați trăit morți față de Mine».***

Iată vremea judecății, iar Eu îl strig pe om de la moarte la viață, de la iad la rai, la ziua nunții cea veșnică, cu mireasa Mea cea din români, că întru ea Eu binevoiesc. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului. Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a treia, din 28-08-2000

***

Eu M-am făcut Om, dar am venit din veșnicie. Am venit să lucrez veșnicia peste om, ca să fie omul înghițit de veșnicie, să fie omul mântuit. Așa a spus bătrânul Simeon: ***«Văzură ochii mei mântuirea Ta pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor noroadelor, lumină spre luminarea neamurilor, Doamne. Acesta este pus spre căderea și spre ridicarea multora, și ca un semn care va stârni împotriviri».***

Trupul Meu era din veșnicie, căci după Mine l-am făcut pe omul cel zidit de mâna Mea. Taină de necuprins este trupul Meu, și cu el am venit și M-am arătat pe pământ. M-am micșorat de am intrat în om ca să-i arăt omului cum trebuia să fie nașterea lui pe care Eu i-am proorocit-o la început când i-am zis: ***«Fiți roditori și vă înmulțiți și umpleți pământul».***

Trupul Meu era din veșnicie, ca și Duhul Meu cu Care am suflat peste om de i-am dat duh de viață, duh de veșnicie. Am voit să-l am mereu pe om și să Mă mângâi cu el și să-l înmulțesc și să fie veșnic ca și Mine. El însă n-a rămas în trăire cu ascultare așa cum eram Eu

şi cu Tatăl în acelaşi duh, în acelaşi gând, în acelaşi lucru. Omul s-a smuls din Dumnezeu. N-a mai lucrat omul cu ascultare, n-a mai avut omul gândul lui Dumnezeu, şi şi-a făcut gândul lui şi şi-a ascuns gândul, dar Eu am văzut şi l-am strigat ca să-l întreb de ce s-a ascuns, şi aşa l-am întrebat: ***«Unde eşti?».*** El dacă a văzut că l-am întrebat, s-a temut şi Mi-a răspuns: ***«Sunt gol, şi m-am ascuns».*** Am lucrat cu durere şi cu grijă mare ca să nu-i măresc teama. Am căutat să-l apropii cu cuvântul şi l-am întrebat: ***«Cine ţi-a spus ţie că eşti gol?».*** O, cel ce se ascunde iese cu greu ca să fie văzut, că ascunderea aduce temere, aduce ascundere, şi el a dat iar să se ascundă şi a zis: ***«Femeia pe care mi-ai dat-o să fie cu mine, aceea mi-a dat din pom, şi eu am mâncat».*** Şi dacă el s-a ascuns după femeie, M-am purtat după el şi după ea, după cum a fost lucrarea lor, şi i-am zis ei: ***«Pentru ce ai făcut aceasta?»,*** şi apoi s-a ascuns şi ea dând vina pe şarpe.

Iată, omul s-a ascuns după ce s-a rupt din Dumnezeu, după ce n-a mai avut gândul lui Dumnezeu; şi-a făcut gândul lui şi s-a ascuns cu el, căci simţul vinovăţiei aduce teamă peste om, şi omul dă să fugă de judecată. Dar n-a avut unde să fugă omul, căci Eu sunt veşnic şi nu este nimic ascuns pentru Mine.

Am voit să-l am mereu pe om şi să Mă mângâi cu el şi să-l înmulţesc şi să fie veşnic ca şi Mine şi să stea în trăire cu ascultare. Neascunderea este trăire cu ştire, adică cu ascultare, că iată, vai de omul care-şi ascunde în sine gândul lui! Acela îşi pierde mintea din viaţă dacă dă să se ascundă cu ea. Eu l-am învăţat pe om să nu se ascundă, şi l-am învăţat să trăiască, nu să moară. Cel ce trăieşte nu se ascunde, iar cel ce moare se ascunde. Vin şi acum şi îl învăţ pe om să trăiască, îl învăţ să fie ca să nu mai aibă de ce să se ascundă, căci dacă se ascunde, nu mai este, fiindcă cel ce moare se ascunde. Îl învăţ pe om să aibă viaţă. Să trăiască cu ascultare îl învăţ, adică cu ştire. Dacă omul ar fi vrut să-Mi spună când a dat să ia din pom, Eu i-aş fi spus să nu ia, i-aş fi spus din nou. Nu M-aş fi săturat să-i spun orice M-ar fi întrebat, orice Mi-ar fi adus de ştire, iar Eu l-aş fi povăţuit mereu, şi Mi-aş fi împărţit gândul cu el ca să ştie de la Mine şi să Mă iubească, şi Eu să-l iubesc.

O, nu e bună voia liberă. Iată, ea îl ascunde pe om; pentru ea se ascunde omul. De şapte mii de ani îi spun omului să nu mănânce singur, să nu-şi ia singur, să nu se ascundă, dar el şi-a pierdut mintea şi **nu cunoaşte greutatea acestui păcat, pofta, care este zămislirea păcatului care se naşte apoi.** Cel ce are voie liberă aşa face, iar cel ce trăieşte cu ascultare este viu, este sub ştire şi nu este singur, căci Eu am zis: ***«Nu este bine să fie omul singur».*** Dacă omul este singur, se ascunde, iar cel ce se ascunde este cel vinovat.

Omul trebuie să se micşoreze ca să intre în Mine, ca să trăiască cu ştirea Mea, ca să-Mi dea Mie viaţa lui şi duhul lui, că aceasta înseamnă să intre omul în Mine, să ştiu Eu de el mereu. **Eu M-am micşorat de am intrat în om şi i-am dat lui toată taina Mea, tot gândul Meu, ca să-i arăt omului cum trebuie să fie naşterea lui din Mine şi trăirea lui în Mine**, iar el să Mă întâmpine mereu, ca să nu fie singur, iar când Eu îl întâmpin, el să-Mi deschidă, el să nu se ascundă.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Întâmpinării Domnului, din 15-02-2001

***

Fiii veacului acesta se însoară şi se mărită, aşa cum le-am spus Eu saducheilor care nu cred în înviere şi care cred în veacul acesta. Dar Eu le-am spus lor de cei vii care se învrednicesc de veacul ce va să fie, şi care nu se însoară şi nu se mărită, ci sunt toţi ca îngerii, la fel cu îngerii, şi sunt fii ai lui Dumnezeu, fiind fiii învierii. Eu v-am învăţat pe voi cum este fiul învierii, cum este fiul lui Dumnezeu. Şi dacă v-am învăţat, voi trebuie să fiţi fiii învierii, la fel cu îngerii să

fiți, și să fiți trupul îngerilor, că Eu vă dau îngeri mulți pentru toate câte am Eu de lucrat pe pământ cu voi. Amin.

O, fiilor cerești, Mă aud îngerii că vă spun să fiți voi trupul îngerilor, și se pregătesc îngerii spre voi ca să puteți voi fi la fel cu îngerii, să fiți ai lui Dumnezeu, precum îngerii sunt. **Voiesc prin voi să fac îngeri mulți și din fiii veacului acesta, și să-i zidesc apoi în taina veacului ce va să fie, și să fie ei zidire nouă, seminție fără de moarte, așa cum sunt fiii lui Dumnezeu, căci scris este în cuvântul Meu cel de atunci:** ***«Cei care se vor învrednici să dobândească veacul acela și învierea cea din morți, nici nu se însoară, nici nu se mărită, căci nici să moară nu mai pot, că sunt la fel cu îngerii, și sunt fii ai lui Dumnezeu, fiii învierii»***. Și am mai spus atunci că morții înviază, și că Dumnezeu nu este al morților, ci al viilor, și că Avraam și Isaac și Iacov trăiesc în Dumnezeu. Iată, veacul acela este. A fost și este, de vreme ce morții înviază.

Când îngerul Meu s-a arătat lui Moise în para de foc care ieșea din rug fără să-l mistuie, atunci Moise s-a minunat de aceasta că rugul nu se mistuia și și-a zis: „Mă duc să văd". Și dacă Moise s-a apropiat, îngerul Meu l-a strigat pe nume. Și Moise a răspuns: ***«Iată-mă, Doamne!»***, iar glasul din rug a zis lui Moise: ***«Eu sunt Dumnezeul tatălui tău, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov».***

Fiilor, fiilor, veacul acela este, și trăiesc aceștia în el, căci Dumnezeu nu este al morților, ci al viilor, și toți cei vii trăiesc, trăiesc în Dumnezeu. Amin. În Dumnezeu să trăiți și voi în toată clipa, și să nu puteți să muriți, și să fiți fiii învierii, fiii lui Dumnezeu. Aceasta să fiți voi, și să se ivească din voi sămânță de înviere, și ea să fie luată de vânt, de vântul Duhului Sfânt, care suflă din Mine și din voi peste pământ, și să plouă apoi peste sămânță, și sămânța să facă trup nou, și să se facă fii ai învierii mulțimi multe din fiii veacului acesta, **căci curând, curând nu va mai fi însurat și măritat, fiindcă ceea ce este acum pe pământ se numește desfrânare, nu însurat și măritat.**

O, nu mai este însurat și măritat, nu mai e de multă vreme. Aceasta este taină mare, precum spune apostolul, dar nu mai este taina aceasta pe pământ. **Apostolul Pavel a zis celor de atunci că din pricina desfrânării fiecare să-și aibă femeia lui, și fiecare femeie să-și aibă bărbatul ei. El a spus aceasta fiindcă știa de desfrânarea omului, și îi spunea omului să se ferească de desfrânare că ea îl dărâmă pe omul cel dinăuntru, ea este potrivnică statului lui Dumnezeu în om, ea strică tronul lui Dumnezeu din om. Toate păcatele îl costă pe om, dar desfrânarea Îl depărtează cu totul pe Dumnezeu din om, căci scris este:** ***«Cel ce va strica templul lui Dumnezeu, îl va strica Dumnezeu pe acela».*** **Iată veacul acesta, și iată veacul acela.** Veacul acela va avea în curând sărbătoarea învierii, căci acolo sunt fiii învierii, sunt fiii lui Dumnezeu și sunt la fel cu îngerii. Amin. Așa și voi, copii ai învierii să fiți și așa să rămâneți pe veci, și la fel cu îngerii să trăiți și să fiți trupul îngerilor, copii ai Ierusalimului, că avem, fiilor, de zidit Ierusalimul care este și care crește ca să fie. Să se bucure îngerii de trupurile voastre înviate prin jertfa și prin învierea Mea, iar duhurile voastre să nască numai înviere pentru voi și pentru cei ce vor tânji să fie ca voi. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din ziua a doua de Paști, din 16-04-2001

***

V-am chemat la Mine ca să vă dau din rana Mea. Mâncați și beți din rana Mea, că sunt rănit de dorul omului, rănit de două mii de ani. Rana Mea nu s-a mai închis. Ea s-a făcut sân din care curge sânge, nu lapte. Curge sânge din viața trupului Meu ca să mănânce și să bea păcătoșii care-și lasă păcatele în urma lor și vin să mănânce din rana Mea, spre viața Mea în ei. **Dar omul care-i dă viață păcatului în însuși trupul lui crede că poate face din trupul Meu**

mădular al său, una cu trupul lui, care păcătuiește cu dor de păcat, cu dor de iubire vătămătoare lui și Mie, iar Scriptura spune***: «Luând mădularele lui Hristos, le voi face mădularele desfrânării?».***

Eram cu trupul pe pământ și venea iudeul și venea cărturarul și Mă ispitea pentru desfrânarea din el și dădea să râdă de Mine pentru desfrânarea lui. Eu însă nu știam cum să Mă scutur de ei fără să Mă prindă în cuvânt călcător de legea cea pentru om. Apostolul Meu Pavel ar fi fost ars pe rug de cei ce se dădeau credincioși ai bisericii fără să omoare în ei desfrânarea și trupul ei. Ar fi fost Pavel ars pe rug dacă nu i-ar fi lăsat pe ei sub legea păcatului, și le spunea: ***«Să nu vă lipsiți unul de altul decât cu rânduială, pentru post și rugăciune, căci din pricina desfrânării să-și aibă fiecare femeia lui».*** Acest cuvânt era pentru cei ce se desfrânau, nu pentru sfinții care-și răstigneau trupul și patimile și poftele din el.

O, fiilor de la ieslea cuvântului Meu! Mi-e milă de voi când văd cum vine omul la voi și vrea de la voi și de la Mine dreptate pentru desfrânarea cea din trupul lui. **La Mine și la voi nu încape cel desfrânat,** dar cel ispititor dă să râdă la voi pentru desfrânarea lui. Așa eram și Eu. Necăjit eram între oameni, și pregătit pentru jertfă, ca să-i arăt omului iubitor de sine ce este judecata lui. Ea este jertfa celor ce se jertfesc răstignindu-și trupul și înviind cu duhul pentru trupul Meu, care s-a dat să fie mădular al omului care bea din rana Mea, din trupul Meu rănit de dorul omului, rănit de două mii de ani, căci rana Mea nu s-a mai închis, și este multă cât două mii de ani.

Mă uit la tine, omule, cum dai să te bucuri tu din rana Mea, cum îți faci tu fericire din durerea Mea, din rana Mea, din viața Mea pe care Mi-am pus-o pe cruce plângând pentru salvarea ta din păcat. O, vreau să te înviu din păcat. Ascultă plânsul Meu după tine. O, cum îți vine ție să te bucuri când te îndulcești în tine cu păcatul, cu fructul morții Mele? Dulceața păcatului tău a adus moartea lui Dumnezeu, și tu zici că păcatul este fructul vieții, dar el este fructul morții Mele. Tu te duci la cei ce Mă vând și te bucuri că Mă iei în tine pentru iertarea ta. Eu sunt Mielul Cel junghiat, și pe Mine nimeni nu Mă mai iartă ca să Mă scape de durerile de la om, de păcatele omului să Mă scape. Face omul păcate și Mi le dă Mie după ce le face. Se duce la duhovnic să le dea de pe el și să le pună pe Mine, și Eu să-l iert de ele, și el face altele apoi, și nu Mă mai iartă omul de povara de pe Mine, de crucea Mea, căci crucea Mea este omul păcătos.

Plâng cu plâns dumnezeiesc, de patruzeci de ani plâng prin acest cuvânt, **iar acum am deschis Scripturile cele de la capăt și citesc din ele de pe ultima foaie și zic*: «Cine este spurcat de păcat, să se spurce și mai mult. Și cine este sfânt, să se sfințească și mai mult, că plata Mea este cu Mine și vin ca să dau fiecăruia după cum este fapta lui».*** Amin. Iar pentru cei ce s-au sfințit și încă se sfințesc, zic: ***«ferice lor, că-și spală veșmintele ca să aibă stăpânire peste pomul vieții»,*** peste Mine, Cel rănit, ca să-i dau celui sfânt din rana Mea și să Mă mângâi de ea împărțind din ea, împărțind-o cu cel ce Mă iubește cu iubire ca a Mea. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creştinătăţii Româneşti, ziua întâi, din 08-06-2001

***

Semnul Fiului Omului. Atât de mult s-a spus și se spune între oameni că acesta sau acesta va fi semnul Fiului Omului, după care Eu fi-va să vin văzut. Dar Eu, Domnul, Cuvântul Tatălui, îi spun omului acum, la sfârșit de timp, îi spun așa: **poporul cuvântului Meu din mijlocul neamului român, acesta este semnul cel de dinaintea venirii Mele, căci Eu acum două mii de ani am spus așa: *«Învățați de la smochin pilda. Când mlădița lui se frăgezește***

și odrăslește frunze, cunoașteți că vara este aproape. Asemenea și voi, când veți vedea toate acestea, să știți că El este aproape, la uși». Amin.

O, fii ai oamenilor, **vă pun înainte semnul**, drumul spre viața veacului ce va să fie pe pământ curând, curând. Am făcut din aceștia cale a Mea de la cer la pământ, și de la ei la inima omului care umblă pribeag ca să-și afle casa și odihna și viața. Cu mare dor, cu dor amestecat cu lacrima Mea și a Tatălui Meu și a sfinților te chem cu chemare dulce la izvorul vieții, omule. Sunt în zile de nuntă cu mireasa Mea de pe pământ. Ia din viața Mea, ia din viața ei, din fața ei, din duhul ei și lasă-te făcut, omule scump. O, Mi-e dor de tine. De șapte mii de ani Mi-e tot un dor lucrarea Mea pe care o fac ca să te răscumpăr pentru viață, omule făcut de om. O, vreau să te fac și Eu, nu numai tu. **Vreau să te fac din Duhul Sfânt, așa cum am fost Eu făcut în trupul mamei Mele Fecioara,** de M-am arătat apoi ție ca să Mă vezi și să Mă crezi că am venit de la Tatăl după tine, că numai după tine am venit, fiindcă numai tu, omule, numai tu nu ai ascultat pe Făcătorul. Vreau să te fac și Eu, nu numai tu. Tu știi din ce ești făcut, și Mă doare cu durere fără seamăn când te aud spunând că ești făcut de Mine. Dar tu nu știi cum l-am făcut Eu pe om la început și la sfârșit? Trebuie să-ți spun Eu din nou aceasta, ca să te lași de spusele tale și pe care Eu le aud, și Mă doare când aud.

La început l-am făcut pe om din cuvântul cel dintre Mine și Tatăl când am spus: ***«Să-l facem pe om după chipul și asemănarea Noastră».*** **Și din lut, și din suflarea gurii Mel**e care i-a dat lutului suflet s-a făcut om cu suflet viu, și apoi l-am adormit cu somn adânc și am luat din el carne și am făcut din ea pe femeie și i-am numit pe amândoi om. Unul singur, nu doi. Și după cinci mii de ani de așteptare după om, căci omul s-a smuls din Dumnezeu, am făcut iar om din Duhul Sfânt, întrupat în trup de om, și a fost Dumnezeu născut de la Tatăl, și a fost El Omul Cel de la sfârșit de timp.

O, Mă doare cu durere fără de mângâiere când îl aud pe om că este făcut de Mine. O, tu știi din ce ești făcut, omule, și am venit de la Tatăl acum, la sfârșit de timp, ca să te fac și Eu, nu numai tu. **Eu te fac din Duhul Sfânt dacă vrei să te fac**. Și dacă vrei să te fac, trebuie mai întâi să te așezi la învățat, ca apoi să știi ce este Duhul Sfânt în om.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a doua, din 23-06-2002

***

Ți-am spus, Ierusalime de azi, nu demult ți-am spus că îți voi vorbi ție despre taina sfinților Mei. **Cuvântul Meu îl sfințește pe om,** și înviază sub el făptura, fiule. I-am luat pe cei din grădina cuvântului și M-am dus cu ei până la ziua când Eu l-am pierdut din rai pe om, și le-am spus: **„Uitați-vă și vedeți ce a putut face voia liberă a omului cel zidit de mâna Mea. Iată-l pe omul care a dat voia Mea pentru voia lui".** Am venit cu ei înapoi ca să sărbătoresc cu tine sărbătoare de cuvânt, sărbătoare cu durere în ea, că Mă lupt să-l fac pe om să Mă iubească și nu pot să-l fac să-și frângă voia lui pentru voia Mea în el. Mă lupt cu mare greu și cu mare povară peste cei ce-Mi poartă venirea, **Mă lupt să-l fac pe om să nu mai mănânce păcat, să nu mai ia din femeie omul, să nu mai ia de la femeie,** și să ia omul din pomul vieții, ca să se tămăduiască de sine omul. Eu sunt pomul vieții, și Mă fac râu de cuvânt peste om ca să înțeleagă omul taina sfinților Mei, cuvântul Meu care sfințește pe om ca să-l așeze apoi unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, unde nu este păcat, că nu altfel înseamnă cele în care voiesc Eu să-l așez pe om. Orice păcat pe care îl săvârșește omul, este în afară de trup, dar cine se dedă desfrânării, păcătuiește în însuși trupul său. **Îi poruncesc femeii să nu mai omoare omul prin trupul și prin duhul ei de femeie. Îi poruncesc omului să nu mai umble după cunoașterea**

binelui și a răului, ci să ia să mănânce din cuvântul vieții, care curge din gura Mea spre tămăduirea neamurilor pământului. Amin.

Iar voi, cei ce-Mi sunteți fii, fiți fii-copii, căci cine nu va primi ca un copil împărăția lui Dumnezeu nu va intra în ea, și nu are cine să-Mi mai zică Mie sau vouă de-acum încolo că omul nu poate aceasta: să fie copil.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii izgonirii lui Adam din rai, din 09-03-2003

***

În a doua zi de sărbătoare Duhul cuvântului Meu vă cheamă să fiți sfinți, să fiți precum Eu sunt, căci i-am spus omului acum două mii de ani: ***«Orice păcat pe care-l săvârșește omul, este în afară de trup, dar cel ce se dedă desfrânării, păcătuiește în însuși trupul său»,*** în care-și ia viață păcatul, și omul devine moarte fără de viață. Ucenicii Mei luaseră în ei viață din viața Mea după ce Mi-am dat viața pentru ei ca iarăși s-o iau și să le-o dau lor de viață și să fie ei apoi cuvântul Meu și nu al lor, căci cel ce crede în Mine, am spus că râuri de ape vii vor curge din pântecele lui, din gura lui peste morți și peste vii.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creştinătății Româneşti, ziua a doua, din 21-09-2003

***

O, este o vorbă din bătrâni că nu oricine e de mers la biserică, dar copiii trebuie duși să ia Trupul și Sângele Domnului. **Pe pământ cei ce se bagă sub jugul căsătoriei nu mai merg la biserică, fiindcă ei păcătuiesc.** Merg bătrânii care se încopilăresc prin părăsirea păcatului după ce neputința și bătrânețea și necazurile îi scutesc pe ei de a mai păcătui cu trupul, **dar Eu, ca un Domn și Stăpân ce sunt, îi întreb pe slujitorii care slujesc prin bisericile din mijlocul acestora: ei cum merg la biserică și cum slujesc pe cele sfinte ale Mele după ce ei se căsătoresc mai întâi?** Eu nu le-am dat lor o astfel de pildă, **căci pilda lor Eu trebuia să fiu.** Eu când aveam vârsta plinătății M-am dat spre jertfire după ce Mi-am ales din lume ucenici și i-am despărțit de păcat și de duhul lumii ca să se asemene ei Mie, căci orice ucenic trebuie să fie ca Învățătorul său.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Buneivestiri, din 07-04-2004

***

O, poporul Meu, nu știe omul să creadă că Scripturile lui Dumnezeu se împlinesc negreșit. **Viața ce va să fie a fiecărui om, în trup trebuie să și-o zidească omul, în însuși trupul său în care trebuie să locuiască Dumnezeu și nu el,** dar el a făcut-o pe prostul că nu știe, o face pe prostul că n-a știut această taină, dar ca să-și ia medalii și diplome de om deștept și mare, acolo n-o mai face pe prostul. Nici cel ce și-a luat nume și rang de om sfințit lui Dumnezeu n-a făcut-o pe prostul, dar că va da seama de ceea ce va semăna în trupul său, o face pe prostul că n-a știut, că n-a crezut, că n-a văzut, că n-a auzit. Eu însă Mă vestesc în lung și în lat de la o margine până la cealaltă a cerurilor, și porunca rostită de Mine peste om pentru viața lui cea veșnică, își va cere răspuns de la fiecare om, căci Dumnezeu este adevărat prin tot cuvântul Său. Amin.

Cerul este scaunul Meu de domnie, iar **credința ta în scripturile venirii Mele este așternut al cuvântului Meu peste pământ,** popor al slavei cuvântului Meu! (*Vezi selecția tematică: „Cerul - scaunul de domnie, pământul - așternut picioarelor - omul îndumnezeit”, - și pe files.fm; Jumpshare; joomag; archive; pubhtml5; Google Drive; Scribd, n.r.*) Omul fărădelegii s-a așezat peste tot pe pământ și își zice că nu vin, că nu mai vin, că nu știe când vin, dar Eu știu că **el Mi-a socotit bine venirea**, așa cum magii cei de acum două mii de ani Mi-au aflat-o și M-au

aflat apoi, și au văzut Scriptură împlinită și au vestit-o, și a rămas ea până azi adevărată împlinire, și se luptă cu Mine omul fărădelegii să câștige el cerul și pământul, și nu-i ajunge numai atât, ci voiește să pună împărat păcatul lui peste acestea ale Mele. Iar Eu scriu cu putere și cu mânie sfârșit omului fărădelegii și început poporului sfinților, căci în însuși trupul lui își zidește omul veșnicia ori pentru Dumnezeu, ori pentru el. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților trei ierarhi: Vasile, Grigorie și Ioan, din 12-02-2005

***

O, poporul Meu de azi, aud sfinții și îngerii numele tău când îți zic: „poporul Meu!“. O, poporul Meu, **Eu alt popor, Eu altă biserică în care să Mă fac cu adevărat trup și cuvânt, nu mai am pe pământ**. Cei ce își zic biserică pe pământ, zic așa de la ei înșiși, nu de la Mine, **căci nu Eu i-am ales**. (*Vezi selecția tematică: „Adevărata biserică”, - și pe files.fm; jumpshare; joomag; Google Drive; Scribd; archive.org; pubhtml5, n.r.*) Dacă alegeam Eu, nu-i alegeam pe cei ce s-au ascuns și se ascund sub haina cea cunoscută sfântă ca să facă ei desfrânare în largul lor și să nu-i știe lumea. Dar Eu am rostit că tot ceea ce lucrează omul înaintea Mea, aceasta se așează peste el înaintea oamenilor, și tot omul își va lua după cum este fapta sa, căci Eu am spus: ***«Vin curând, și voi da fiecăruia după cum este fapta sa».*** Amin. (*Vezi selecția tematică: „Înfricoșata Judecată”, - și pe files.fm; archive.org; jumpshare; joomag; pubhtml5.com; Google Drive; Scribd, n.r.*)

O, poporul Meu, pilda cea cu fiul risipitor n-a vrut omul desfrânat să o audă de la Mine, căci cine aude are urechi de auzit. Grăiesc în mijlocul tău îndelungata Mea durere de la cei ce și-au risipit viața în desfrânări, dar nu ca și fiul cel risipitor de viață și care s-a ascuns departe de tatăl său și care, venindu-și în fire, s-a căit cu durere și s-a întors cerându-i tatălui său să-l primească sub adăpostul său ca pe un simbriaș, ca pe un miluit iertat, fiindcă s-a întors. Durerea Mea de la cei ce își risipesc viața în desfrânări strigătoare la cer, este aceea că chiar la masa cunoscută a fi a lui Dumnezeu pe pământ, chiar sub acoperișul numit biserică de către cei ce stau sub el, acești risipitori de viață, acești înșelători care stau peste oamenii căutători de Dumnezeu, și-au adunat și își adună plata păcatelor lor, și care va veni peste ei cu mare și rușinos zgomot. Aceia nu se mai întorc la Dumnezeu nici ca niște simbriași, căci vremea este alta acum, și nu mai este decât așa cum scrie în Scripturi, căci scris este: ***«Cel ce este sfânt, să se sfințească încă, iar cel ce este spurcat, să se spurce și mai mult, căci vremea Mea este aproape, la ușă este»,*** dar aceștia nu cunosc ușa dacă nu au vegheat.

Acum însă, cu milă mare, cu durere plină de milă strig cu cuvânt de jale și le spun celor credincioși și sfinți, între cei mincinoși care-și zic biserică a Mea, și le spun și celor dintre ei care se întorc spre pocăință: ieșiți din mijlocul celor desfrânați care s-au ascuns sub haină de om sfânt și osebiți-vă acum! Nu stați, nu mai stați atinși cu cei ce stau necurați înaintea slavei cuvântului Meu care vine și dă fiecăruia înapoi fapta sa! Ieșiți, și vă osebiți, și Eu vă voi primi pe voi și vă voi hrăni și vă voi adăpa și vă voi arăta voia Mea, ca să umblați în ea, căci cuvântul Meu vine pe pământ, și el va arde tot ce este uscat și va arăta tot ce este sfânt, și feștila care fumegă nu o voi strivi, ci voi sufla în ea ca să se aprindă și să lumineze, iar trestia frântă nu o voi zdrobi. Amin. (*Vezi selecția tematică: „Focul apocaliptic”, - și pe files.fm; Joomag; archive; Jumpshare; Scribd; Google Drive; pubhtml5; n.r.*)

Eu, Fiul Tatălui Savaot, M-am făcut cunoscut Dumnezeu venit de la Tatăl, Om născut din Fecioară, și iarăși am venit sub numele Meu cel de la sfârșit de timp și **Mă numesc Cuvântul lui Dumnezeu,** și grăiesc în limba poporului român, în mijlocul căruia Mă slăvesc în cuvânt, de cincizeci de ani, prin taina venirii Mele a doua oară după om, căci au trecut cele șapte veacuri de la facerea lumii, iar la jumătatea veacului cel de după acestea, am scris șapte mii cinci sute

de ani și am ridicat din nou pe pământ biserica Mea, și prin cuvânt am așezat-o pe temelia ei, și Eu sunt temelia ei și așa grăiesc din mijlocul bisericii Mele cea de nou Ierusalim către cei ce cu minciună își zic biserică a Mea:

Nu mai mințiți neamurile pământului că sunteți slujitori ai lui Dumnezeu, voi, cei ce ați făcut din locașuri știute sfințite, case de desfrânare pentru slava voastră deșartă; voi, cei care ați pângărit altarele cele de la părinți; voi, cei care zăceți în sângele vostru și care s-a ridicat de nouă stânjeni deasupra capetelor voastre! Eu sunt Fiul Tatălui Savaot, și am venit cuvânt pe pământ ca să scriu peste voi sfârșitul minciunii, căci diavolul e tatăl minciunii, iar voi aveți de tată pe diavolul. Nu mai duceți omul cu vorba că sunteți ai lui Dumnezeu și că spre voi este cărarea cea spre Mine! Nu-i mai mințiți pe fiii oamenilor, care merg ca orbii după voi dacă voi slujiți păcatelor strigătoare la cer! De cincizeci de ani plânge peste pământ cuvântul Meu ca să-l audă omul, iar voi, cei de la altare, ați pângărit biserica, ați ruinat-o, ați pătat numele ei cel sfânt. **Biserica este sfântă prin cei ce o alcătuiesc pe ea,** dar dacă aceștia sunt fii ai diavolului prin faptele lor desfrânate, ei nu sunt biserică sfântă, ci sunt biserică desfrânată, dar nu a lui Dumnezeu este ea așa. Purtați-vă păcatele sub ce nume vreți, dar nu sub numele Meu, nu sub haina cunoscută a fi haină de biserică.

Iar vouă, celor ce aveți temere de Dumnezeu între acești ai minciunii oameni, care și-au zis și își zic biserică a sfinților, vă grăiesc cu cuvânt hotărâtor **mai înainte să cadă plata păcatelor peste trupurile care nu s-au pocăit în ele de faptele lor rele:** ieșiți din mijlocul lor, din mijlocul celor desfrânați de la altare, ca să nu cadă peste voi mânia cea pentru fapte vrednice de mânie, ca să nu beți din vinul aprinderii mâniei lui Dumnezeu. Ieșiți și vă osebiți, și apoi veniți spre muntele Meu de cuvânt și învățați de la Mine legea sfințeniei, și să mergeți pe calea ei, **căci vine pe pământ veșnicia, și ea trebuie adusă, trebuie zidită de trupuri sfinte și pline de Duh Sfânt!** Întoarceți-vă la dragostea Mea, căci Eu pentru dragostea Mea l-am zidit pe om la început, nu pentru dragostea lui, **și l-am zidit să fie biserică a Mea și nu a lui.** Cu milă și cu lacrimi vă chem mai înainte să-Mi vărs mânia, căci păcatele strigătoare la cer ale celor ce se ascund sub nume de biserică sfântă Îmi dau peste mână, iar în mână am cupa mâniei. Veniți spre pocăință și spre scăpare și faceți-vă praznic de Duh Sfânt și dați-vă în dar lui Dumnezeu, acum când **Eu, Fiul Tatălui Savaot, scriu pe pământ cincizeci de ani de cuvânt al gurii Mele, rostit în mijlocul neamului român, și când voi da cartea judecății făpturii la toți cei care o vor vedea acum. Cuvântul Meu cel de cincizeci de ani a plâns adânc în Mine și l-am rostit peste cei credincioși și l-am făcut carte, care se numește Cartea Vieții Mielului.** Cuvântul este viața, iar viața este lumina oamenilor, și lumina luminează în întuneric. Întindeți mâinile spre Mine dacă voiți scăparea, **și luați și vă hrăniți cu cuvântul vieții, că vreau să nimicesc moartea, cel din urmă vrăjmaș.** (*Vezi selecția tematică: „Acest cuvânt este râul vieții", - și pe files.fm; jumpshare; joomag; Google Drive; Scribd; archive; pubhtml5, n.r.*) Vreau să nimicesc păcatul, dar nu pot să fac aceasta prin oamenii minciunii, care se numesc antichrist prin păcatele lor, prin viața lor cea cu minciună și cu care au dus omul la nepăsare de suflet, de nu mai văd Eu pe pământ om cu temere de Dumnezeu, prin care să se oprească omul de la rătăcire și să vină să-l învăț Eu calea și scăparea. (*Vezi selecția tematică: „Antichrist și fiara apocaliptică", - și pe files.fm; jumpshare; joomag; Google Drive; Scribd; archive.org; pubhtml5; n.r.*)

O, popor român, scutură-te de fariseii care îți ologesc mersul spre scăparea ta de sub omul fărădelegii. Vino să te păstoresc Eu, Domnul, că nu mai găsești pentru tine păstori pe pământ. Vino la calea Domnului Dumnezeului tău, că nu e nimeni să te salveze în afară de Mine. Vino spre Dumnezeu și fii credincios și învață taina ființei tale cea de la Dumnezeu, taina Mea din tine, căci prin cuvântul Meu cel din mijlocul tău fac iarăși lumea, fac cerul cel nou și pământul cel nou, căci am această Scriptură de împlinit pe pământ, dar vreau să te ocrotesc de

pieire în mijlocul neamurilor pământului, că ești pământul Meu, ales de Tatăl de la facerea lumii pentru Mine, după cele șapte veacuri de oameni. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii pildei fiului risipitor, din 27-02-2005

***

O, e mare taină cuvântul lui Dumnezeu care spune că a făcut lucrul Său bărbat și femeie și l-a numit om, și l-a numit viață. O, s-a despărțit omul de fericirea Mea în el și de fericirea lui în Mine. Eu eram fericirea lui, iar el era fericirea Mea, și apoi el n-a mai ascultat de cuvântul cel pentru viață ca să și-o lucreze și ca să și-o păzească și ca să aibă Dumnezeu Făcătorul unde să-Și plece capul Său spre odihna Sa. Nici omul nu mai are odihnă și nici Dumnezeu, căci s-a stricat odihna cea de la început a lui Dumnezeu și a omului, iar Eu cu mare greu caut să găsesc om cu supunere pentru porunca vieții, căci ea este ascultarea pe care omul a călcat-o, și apoi a murit în el viața, și s-a hrănit din greu și cu sudoare din roadele pământului din care a fost făcut, și nu s-a mai odihnit de atunci, căci omul odihnit este cel ce nu calcă porunca vieții și lucrarea ei.

Eu pe om pentru Mine l-am făcut, poporul Meu; nu pentru el l-am făcut, dar cine să-i mai spună? Eu îi spun, Eu, căci sunt Cuvântul. Nu să se ascundă de Mine după sine, nu pentru aceasta l-am făcut pe om. Nu să se ascundă după Mine l-am făcut, căci el, după ce el a greșit prin neascultare, a dat vina pe Mine, nu pe sine, și Mi-a spus: ***«Femeia pe care mi-ai dat-o, aceea m-a îndemnat, iar eu am mâncat».***

O, e mare taină cuvântul Meu care spune că a făcut Dumnezeu lucrul Său bărbat și femeie și l-a numit om, și l-a numit viață! Acum două mii de ani am despecetluit această taină, și cu ascultare de Tatăl M-am făcut Om fără de păcat, căci mama Mea Fecioara Mi-a dat locaș trupul său cel de carne și din ea Mi-am luat viața Mea cea de la Tatăl pusă în ea și **i-am arătat omului taina vieții, taina ascultării, taina nestricăciunii, rodul credinței sfinte în cei ce au crezut că viața este de la Dumnezeu și prin cuvânt se naște și se numește om apoi, și se numește locaș al vieții omul.** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a ortodoxiei, din 20-03-2005

***

O, frumoasă ți-a fost ție, mama Mea, soarta ta cea de la Tatăl, căci tu ai fost cea prin care Eu M-am făcut Om, ca să vin să fac voia lui Dumnezeu pentru răscumpărarea din moarte a omului, mamă. Iată ce taină cerească a fost venirea ta pe pământ între oameni, și din ea venirea Mea apoi, mama Mea, Fecioara Mea! **O, cum să nu grăim Noi unul cu altul înaintea poporului Meu de azi în ziua Noastră, mama Mea, ziua când Eu M-am unit cu tine și am fost amândoi un singur trup, așa cum era la început omul când încă nu căzuse în neascultarea de Dumnezeu, și din care am scos pe femeie apoi, ca să fi făcut și din ea mamă a fiilor lui Dumnezeu precum Domnul ar fi împlinit dacă omul nu s-ar fi ridicat deasupra lui Dumnezeu,** și apoi îngerii, slujindu-i, au căzut cu tot cu om de la fața Domnului, mamă.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Buneivestiri, din 07-04-2005

***

O, fiule care încă nu asculți de pasul venirii Mele la tine cu veșnicia! Scoate, tată, din casa ta și din curtea ta tot ce Eu am zis că nu încape la Mine. Nu te supăra pe Mine că-ți cer să fii sfânt în tine și în jurul tău. Plânge pământul, tată, după veșnicie pe el. **S-a umplut pământul de ucideri**, **iar Eu i-am spus la început omului să nu ucidă**, și apoi i-am spus celelalte păcate

la care ajunge omul prin ucidere. Sunt șapte mii de ani de atunci, și omul încă dă să nu înțeleagă ce i-am spus Eu lui să nu facă. Mă aplec plângând înaintea ta, poporul Meu cel de demult al Meu, căci te-am strâns la izvor ca să plâng cu tine și să te rog să Mă asculți. **Opriți-vă de la ucidere, fiilor! Opriți-vă de la carne, tată! Nu mai mâncați carne, tată! Și dacă nu vă veți opri, veți rămâne cu mâinile pline de sângele cel de la ucidere și vă va ajunge spaima în care mor sub mâinile voastre vietățile ucise de voi ca să le mâncați și ca să vă faceți lor mormânt, și vă veți umple de bolile cele de la durerile pe care Eu, Domnul, le trimit acum pe pământ peste toți oamenii care ucid vietate cu suflet în ea pentru ca să mănânce carnea ei. O, nu mai mâncați carne, tată!** Fiecare să mănânce de la mama lui, fiilor. Nu mai amestecați trupurile, nu mai faceți acest păcat atât de mare, tată, căci de la acest păcat greu, a bătut de la începutul lumii peste om viforul duhului desfrânării și al părăsirii de Dumnezeu apoi pentru pofta cea din om. Eu când am făcut om din om, așa cum ar fi fost să se înmulțească omul, am lucrat altfel, am lucrat ca Dumnezeu, și am luat din bărbat pe femeie pe când bărbatul dormea adânc, și am umplut locul înapoi cu carne și am făcut om din carnea luată din om. Am făcut așa fiindcă atunci când l-am zidit pe om, l-am zidit să fie bărbat și femeie, și apoi am arătat că așa l-am zidit. Pe când cei doi erau un singur trup, nu era păcatul cel doborâtor în trupul omului, dar când am făcut două trupuri din trupul cel unul, atunci omul L-a depărtat pe Dumnezeu pentru trupul său și s-a făcut pe sine dumnezeu peste sine, iar Eu de atunci plâng doborât de om, plâng fără casă și plâng de șapte mii de ani, și am spus că vulpile au vizuini, iar păsările, cuiburi, dar Eu n-am unde să-Mi plec capul și să Mă odihnesc, căci omul M-a pedepsit la neodihnă și la plâns, poporul Meu. **O, tată, nu mai mânca de la animal; nu mai mânca nici animal, nici mâncare de la animal. Nu mai mâncați carne, fiilor!** Mâncați de la pântecele cel sfânt, pe care Eu l-am făcut să vă dea vouă laptele lui. Mănâncă, fiule, ceea ce am zis Eu în rai să mănânce omul și fă-te sfânt, tată, și nu mai sta așa cum stai tu, că vine Domnul la tine cu sfinții, tată. Învață-te să primești și să odihnești pe Domnul, că e pribeag și e obosit Domnul tău, fiule scump. O, tu ești poporul venirii Mele când vin de la Tatăl, acum, a doua oară, și pentru aceasta sfințește-te, și sfânt să fii mereu, poporul Meu. O, nu iubi viața cea trecătoare, și învață să te folosești de ea numai pentru Dumnezeu, iar pentru tine nici un strop să nu iei din ea, că largă este calea cea cu păcat. Dă-te Domnului, căci Domnul S-a dat ție și te-a luat la sân ca să te crească sfânt, poporul Meu. O, iubește, tată, adunarea ta la sărbătorile cerești în grădinile cele sfințite de Mine, și dor și tot mai dor să-ți fie să vii să te întâlnești cu Mine în cuvânt și în slavă de cuvânt. Nici un fel de deșertăciune și de vorbiri deșarte să nu aduci în grădinile sfințite de Mine pentru sfinți și pentru Mine și pentru tine cu Mine pe pământ, ci să te aduci pe tine Mie, fiule, și să stai la împodobit, hrănind tu Duhul Meu Cel iubitor de fii curați și sfinți și ascultători, că vreau să iau de peste tine toată durerea, toată rana, toată apăsarea, tată, și să te cuprind apoi în duhul veșniciei, că mult și de prea mult timp aștept să am un popor care să Mă legene în durerile Mele de la om și să Mă mângâie în leagănul iubirii lui de Dumnezeu, așa cum și Eu îl mângâi pe el în leagănul așteptării Mele cu răbdare și cu iubire și cu povață peste el și după el.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului, din 28-08-2007

***

O, curățiți-vă inimile, voi, cei ce vă răzvrătiți ca Israel, căci Ilie, proorocul Meu, a stat la femeia din Sarepta mai bine de trei ani, așa cum Eu l-am trimis să stea, și nu s-a dus de la sine să stea, și a proorocit și atunci și a lucrat puteri și atunci, ba a ridicat dintre morți pe Iona și l-a făcut prooroc al Meu pe fiul văduvei cel înviat, și nu mai ziceau ucenicii lui Ilie că el este desfrânat. O, ți-am spus, poporul Meu, să citești mult de tot cuvântul Meu, care depărtează pe duhul rău din inima și din mintea ta, și să-l citești cu inima curată, tată, ca să nu mori față de el și de împlinirea lui peste tine, căci dacă nu asculți așa, te faci împotrivitorul Meu, fiule. O, ți-

am spus mereu, poporul Meu, că nu-i frumos să iubeşti întunericul, tată. Aşa ţi-am spus mereu, şi fii atent că este adevărată Evanghelia Mea prin care am spus că toate cele grăite la întuneric se vor vesti de pe acoperişuri, iar tu nu te bucura, nu te odihni, nu te răcori când lucrezi în ascuns crezând că-ţi faci bine aşa, căci îngerii Mei vor împlini cuvântul Evangheliei Mele pentru cele ce sunt lucrate la întuneric, şi Eu voi birui cu lumina şi pentru lumină, tată, şi voi birui şi pentru tine dacă Mă laşi să te ajut şi să te curăţesc de cele ascunse în tine şi care te învinuiesc la Dumnezeu, fiule. Eu sunt Cel ce prin îngeri te voi scoate din tine şi te voi pune faţă în faţă cu tine pentru toate cu câte tu M-ai îndurerat, şi voi lucra cum am lucrat cu Adam şi cu Cain, care dădeau să se ascundă de Dumnezeu în ei înşişi, şi au fost pedepsiţi de înseşi faptele lor dacă n-au ascultat pentru pocăinţa lor. Vino, tată, şi te spovedeşte de păcate, vino la Mine cu fratele tău pe care l-ai zdrobit prin ascunderi între tine şi el împotriva Mea şi a mersului Meu de azi. Vino, că te aştept, că de mult ţi-am spus să vii şi n-ai venit să te curăţ şi să te iert, şi apoi să apăr lucrarea Mea de vrăjmăşia diavolului. **Eşti greu de păcate necurăţate de pe tine,** şi tu trebuia să fii uşor, fiule. Vorbirea în doi trebuie vindecată, poporul Meu, că e boală satanică această lucrare potrivnică lui Dumnezeu şi tainei frăţiei dintre fraţi. Această boală nu aduce decât dezbinare în trupul bisericii Mele, şi prin acest obicei diavolesc pune satana la cale de şapte mii de ani nimicirea neamului omenesc, poporul Meu. **Se înspăimântă cei morţi când îşi văd urmările acestui păcat şi chinul cel neadormit, sub care aşteaptă, bieţii de ei, de pe undeva izbăvirea lor.** O, numai tu poţi să-i izbăveşti cu lucrarea ta bisericească între frate şi frate şi cu lumina inimii tale, pe care să ţi-o vadă şi viii şi morţii prin mărturisirea ta bisericească şi prin rugăciunea ta apoi pentru toţi cei ce au murit necurăţaţi de acest întunecat păcat, căci nimeni între oameni nu face acest păcat pentru binele lui însuşi, ci îl face pentru întuneric şi pentru plata întunericului, tată.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinţilor arhangheli Mihail şi Gavriil, din 21-11-2007

***

Muceniţa Ecaterina binevesteşte de lângă Mine mărirea Mea în cei sfinţi şi lasă cuvânt de chemare a omului la Dumnezeu, căci aşa sunt cei ce cred în Mine pe pământ, iar Eu sunt Domnul şi Dumnezeul lor şi Mă slăvesc în ei pe pământ şi în cer pentru iubirea lor. Amin, amin, amin.

– O, Doamne al puterilor în cer şi pe pământ, lucrarea de azi a cuvântului Tău Te coboară la om cu sfinţii pe pământ, căci patria sfinţilor Tăi este văzduhul, iar cei din văzduh văd, căci Duhul este Cel ce vede şi Cel ce aduce omului viaţa. Le spun fiilor şi fiicelor oamenilor că eu m-am lepădat de mine însămi şi de cei ce mă iubeau pentru ei şi Te-am ales pe Tine iubire, căci Tu îl iubeşti pe om pentru el, pentru viaţa lui cea veşnică, Doamne. Puteam să ascult şi eu de mine însămi, dar n-am mai putut să fac aceasta dacă am aflat că Tu eşti Calea, Adevărul şi Viaţa. Ţi-am dat înţelepciunea mea dacă m-am dat Ţie, iar Tu ai lucrat-o pe ea şi ai făcut din ea frumuseţe cerească şi Te-ai sălăşluit în ea şi m-ai făcut ucenic cu duh dătător de viaţă, şi am dat oamenilor viaţă şi i-am scăpat de moarte, şi n-am mai făcut moarte peste om aşa cum face femeia, căci femeia face omului moarte de şapte mii de ani, şi este nebună femeia dacă face aşa. Când şarpele, cel mai înţelept dintre toate fiarele, când el s-a apropiat şi a întrebat în rai pe femeie: ***«Ce este ceea ce a zis Dumnezeu ca să nu mâncaţi din toţi pomii raiului?»****, ea, femeia, a răspuns:* ***«Mâncăm din toţi pomii raiului, dar din pomul cel din mijlocul raiului a zis Dumnezeu să nu mâncăm ca să nu murim»****. O, dacă ea ar fi fost ascultătoare de Dumnezeu ar fi înţeles despre ce moarte i-a spus ei şarpele când i-a spus:* ***«Nu veţi muri cu moarte, ci în orice zi veţi mânca din el veţi deschide ochii şi veţi şti ca şi Dumnezeu binele şi răul»****. Şi dacă femeia s-a uitat apoi la pom şi i-a plăcut după ce a mâncat, şi i-a plăcut să cunoască după ce a cunoscut, a luat şi, mâncând, a dat şi bărbatului ei şi a mâncat cu ea, şi*

apoi li s-au deschis lor ochii și au cunoscut, și le-a plăcut să cunoască, și apoi s-au temut de Dumnezeu, Căruia I-au călcat cuvântul, și și-au acoperit rușinea goliciunii lor, locul de pe trupul lor prin care ei au cunoscut plăcerea neascultării, și și-au făcut acoperăminturi în jurul trupului, precum este scris, iar când au auzit ei glasul Domnului umblând prin rai s-au ascuns de Dumnezeu între pomi, dar Domnul l-a strigat pe Adam ca să se arate și să dea răspuns lui Dumnezeu, și Adam I-a zis Domnului: ***«Sunt gol»****.* ***«O, cine ți-a spus că ești gol fără numai că ai mâncat din pomul pe care ți-am poruncit numai din el să nu mănânci?»****, așa I-a spus Dumnezeu lui, iar el a spus Domnului pe vinovată.*

O, femeii îi trebuie înțelepciune, nu gustul plăcerii, căci dorul ei de plăcere îl face pe om să se uite la ea și după ea, să i se deschidă ochii asupra ei. În șarpe era înțelepciunea cea ascunsă a lui Dumnezeu, dar în femeie era pofta și plăcerea, și dacă a luat din pom, i s-a deschis ei plăcerea și cunoașterea plăcerii, și apoi omul a fost atras de ea și a căzut prin ea, a căzut în neascultare omul cel zidit de Dumnezeu, și a căzut prin femeie.

O, fiice ale lui Dumnezeu, și voi, fiice ale oamenilor! Pricepeți și înțelegeți cum a căzut omul cel zidit de Dumnezeu, căci eu am priceput și am lepădat din mine fructul morții omului, care se face plăcere în trup, și m-am dat ascultării de Dumnezeu, căci mi-a fost milă de om, și le-am deschis oamenilor ochii spre Dumnezeu, nu spre plăcere și nu spre cunoaștere, căci cunoașterea aduce plăcerea în om și apoi aduce îngâmfarea, și omul se crede a fi prin acest păcat, și atunci cade din fericire omul. O, rugați-vă Domnului Cel bun și sfânt și iubitor, rugați-vă să vă dea vouă înțelepciunea sfințeniei și faceți-vă născătoare de sfințenie peste fiii și fiicele oamenilor, așa cum eu am lucrat.

Să lepede femeia pofta trupului, ca să nu nască ea în om pofta ochilor, căci prin aceste două păcate se zidește în om trufia vieții, și nu știe omul că ea este moartea, nu viața. Omul nu iubește femeia, ci prin femeie iubește păcatul, așa cum a fost de la începutul omului. Când omul se unește cu femeia, se unește pentru păcat, căci este orb, fiindcă femeia orbește omul, și omul nu mai vede altceva decât pe femeie. O, treziți-vă din moarte, fiice ale oamenilor, și faceți-vă fiice ale lui Dumnezeu, faceți-vă viață pentru oameni, așa cum m-am făcut eu, și am rămas pe pământ rod al înțelepciunii lui Dumnezeu, căci am înviat morții la glasul meu cel mărturisitor, l-am înviat pe om din păcat. Au înviat din păcat înțelepții pământului și s-au dat ei locaș al înțelepciunii lui Dumnezeu, care nu este îndurată de cei ce iubesc deșertăciunea vieții. Cobor spre voi cuvântul înțelepciunii cea de sus: depărtați-vă de păcatul iubirii de voi înșivă! Fugiți de voi înșivă și uniți-vă cu îngerii și cu sfinții, și va învia omul și toată făptura, și va fi învierea morților, și vă vor mulțumi vouă viii și morții, căci eu așa am iubit lumea, ca Hristos am iubit-o, și m-am dat pe mine însămi morții trupului pentru mărturisirea lui Hristos, ca oricine crede în El, să nu moară, ci să aibă viață veșnică, precum eu am, și împart din ea viață și lumină peste om. Amin, amin, amin.

– O, poporul Meu, sfinții grăiesc pe pământ cu oamenii, și mare este viața cuvântului lor, căci au luat în ei lumină din lumină și au luat din Mine și au în cer și se dau oamenilor, tată. Fii credincios, poporul Meu, căci sfinții sunt vii, tată, precum Moise și Ilie s-au arătat vii pe muntele slavei Mele. Fii credincios cu adevărat, căci Eu sunt Dumnezeul celor vii, și sfinții sunt vii, tată, iar tu să crezi în mărturisirea lor cea din cer. Ai văzut cum vorbea în rai șarpele cu femeia, și este scrisă în Scripturi vorbirea aceasta. Ai văzut cum vorbeam Eu în rai cu omul, și este scrisă în Scripturi vorbirea Mea cu el. Ai văzut cum vorbeam Eu cu servii Mei prin vreme, și este scrisă în Scripturi vorbirea Mea cu ei. Vezi, tată, și acum, căci Eu vorbesc cu tine, fiindcă pot să fac aceasta, și vorbesc sfinții cu tine, tată, căci ei trăiesc în Mine, după cum este scris. Te învăț să crezi, fiule. Fii credincios, tată, și să audă vorbirea Mea cu tine tot omul de pe pământ

și să-l ajutăm pe om să creadă în statul Meu cu tine, în statul Meu cu omul în sfat pe pământ, fiule. Hai, tată, să așezăm în om credința că Eu sunt Cel ce vine, că Eu sunt Cel ce sunt! Hai, poporul Meu, să semănăm peste neamul oamenilor credința că este Dumnezeu cu ei, că tot ce este pe pământ vorbește cu Dumnezeu și că omul a căzut de tot și s-a lepădat de tot de Făcătorul a toate.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei mare mucenițe Ecaterina, din 08-12-2008

***

O, Mă doare pentru tot omul care nu are peste el povățuitor pentru sfințenie, Mă doare, încă de la începutul cerului și al pământului Mă doare. **Omul a ascultat de femeie, dar de Dumnezeu n-a vrut să asculte, și Mă doare de la om, căci omul este deprins cu păcatul. Văd pe pământ cum se nevoiește omul să se oprească de la mâncare, dar de la păcat nu se oprește, și nu știe că așa trebuie să postească cel ce dă să postească,** și n-are cine să-l trezească pe om spre înțelepciunea sfinților. Pe unii ca aceștia îi suferă slujitorii de biserici, dar pe creștinii Mei cei iubitori de Dumnezeu îi numesc rătăciți și nu-i iubesc arhiereii și preoții, și în toată vremea îi răstignesc ei pe creștinii Mei, și îi dau de lângă ei pe cei sfinți care slujesc lângă ei cu Mine în ei, și **nu s-au priceput mai bine decât preoții să Mă prigonească pe Mine, și apoi prin vremi pe cei binecredincioși ai Mei.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a dreptei credințe, din 21-02-2010

***

O, unde să mai fie un loc mai frumos, un pământ mai frumos și mai slăvit de cer și mai împodobit cu cele nevăzute ale lui Dumnezeu, ca și aici aceste grădini pe care Eu, Domnul, Îmi pasc turma cea credincioasă, aici, unde Eu, Domnul, cobor cu norii și grăiesc cu multul cuvântul Meu deasupra celor cu darul credinței în ei?

O, popor al grădinilor Mele de azi, hrănește-ți credința și inimioara cu nevăzutele lui Dumnezeu, și care împodobesc atât de strălucit grădinile Mele de azi cu tine, locurile pe care tu trăiești azi viața pe care ți-am dat-o s-o ai, după ce te-am luat de pe pământ dintre oameni și te-am așezat în binecuvântarea Mea. O, fiule, Adam n-a vrut, săracul, să se hrănească cu minunea frumuseții raiului în care Eu l-am așezat, ci s-a hrănit unul cu altul cei doi și n-a mai văzut decât atât, și s-au făcut pământ frumusețile raiului pentru cei doi, dintr-un singur trup împărțit în două de mâna Mea, după ce Adam n-a găsit între toate ființele cu suflet viu în ele ajutor pentru el pe pământ. O, iată cum a furat omul de la Dumnezeu, din nevăzutele lui Dumnezeu și le-a așezat pe pământ apoi ca să se fălească el cu ele! Așa cum a furat Adam știința cu care a spus apoi că femeia este carne din carnea lui și os din oasele lui, și apoi a știut pe mai departe să aducă la vedere urmași, dar ca omul a știut și nu ca Dumnezeu, tot așa fură omul până la capătul timpului din nevăzutele lui Dumnezeu ca să facă el ce știe, ce-i vine în cap să facă pe pământ din cele ce sunt și nu se văd, și așa se face omul hoț de cele ce nu sunt ale lui, ci ale lui Dumnezeu sunt, și, iată câte scoate el ca să le arate a fi ale lui, ale minții lui pe pământ, și le face lor trup și le numește cu nume puse de el și le zice: telegrafie, telefonie, radiofonie, televiziune, informatică, și cum vrea el să le mai spună la cele ce aduce omului în mână: telefon, radio, televizor, calculator, și multe nume stâlcite pe toate câte le dă omului în mână ca pe niște jucării cu suflet în ele, și omul se încântă, și cerul de sfinți și de îngeri se uită pe pământ cât de mult a furat omul din nevăzutele lui Dumnezeu, din înțelepciunea lor, pe care Domnul o folosește între El și om, iar omul a furat din ele după ce a fost zidit de mâna lui Dumnezeu pe pământ și se fălește cu ele, și zadarnic se fălește cu cele ce nu sunt ale lui, căci din ale Mele a furat și s-a semețit, și apoi s-a ascuns de Dumnezeu.

Se bucură omul că naște prunci din plăceri păcătoase, dar iată cui dă el rod! Lui satan îi aduce avut, căci copiii de azi se fac diavoli îmbrăcați în piele de om și se fac slujitori potrivnicului lui Dumnezeu, furului, și se fac scule vătămătoare de suflet printre oameni pe pământ, **și vor plânge toți oamenii cărora nu le-au plăcut cu sapa și cu grapa și cu plugul, de s-au dus să scape de greu și de muncă, dar ei s-au dus, săracii, să se facă scule ale țesăturii celei dese ale lui satana, potrivnicul lui Dumnezeu și al omului, și mulți din oamenii care-l slujesc pe el știu primejdia în care sunt și sfârșitul a toate acestea, dar nu mai au loc și pentru ca să fugă și să se smulgă de pe calea cea cu prăpastie sub ea,** și se mai miră omul botă de cunoștință, se mai miră de cuvântul Meu cel de azi și nu știe ce este cu el. O, nu te mai mira, tu, pui de șarpe, nu mai scoate capul ca să te miri și să-Mi pui mărăcini pe cale. Nu vei putea, căci Eu am venit pe pământ cuvânt ca să te prind în faptă și să-ți spun că greșești prin ceea ce faci, și să-ți spun că poți să-ți gătești salvare. **Am venit să fiu gata să te ajut, dacă voiești să te întorci la duhul adevărului, care pretutindenea este și merge pe urmele tale ca să caute cumva să te curățească la minte și la faptă de toate întinăciunile tale, și apoi la inimă, că până nu-ți vindeci mintea de șerpi, nu poți să-ți așezi inima în fața lui Dumnezeu ca să-ți arate El din nevăzutele Lui și să le vezi apoi și să-ți măsori prin ele păcatul și prostia cu care te-ai hrănit departe de duhul cerului pe pământ.** O, ești de plâns mai mult decât diavolul, căci tu ești cel văzut, ești trup, iar El este nevăzut, căci este duh. Întoarce-te, dar, ca să vezi ca Dumnezeu și nu ca diavolul, căci omul a fost de Dumnezeu zidit, iar diavolul a fost zidit de om. Întoarce-te, că a sosit ceasul! Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului, din 28-08-2010.

***

… — O, ți-e tare, tare dor, iar Eu, Domnul, voi face cale dorului tău cel sfânt spre popor. Alinul Meu îți șterge fruntea ostenită de așteptare, că voiesc să grăiești acestui popor despre taina învierii, taina celor înviați și în drum spre înviere, ca să știe cei ce dau să moară și să nu se joace de-a moartea, ci să înțeleagă ei taina învierii. Amin.

— O, Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Doamne, în cer și pe pământ cârmuind cu slavă, că taina slavei Tale o văd atât de frumos sfinții și îngerii Tăi! Eu, căpetenia oștirii Tale, văd pe omul cel întâi zidit de mâna Ta din pământ, îl văd acum cum îl plânge pe om. Suspină el și-l plânge pe omul care se desparte de Tine pentru păcat, după ce el a adus în trup păcatul când nu Te-a ascultat în rai, și iată-l cum Te roagă pentru învierea celor ce au greșit și au murit ca și el prin greșeală, de la el și până azi, și strigă el la Tine cu rugă arzândă și zice:

— Apropie, Doamne, slava învierii pentru toți cei care au greșit prin păcatul meu cel din rai! M-am despărțit de Tine pentru femeie și am iubit-o pe ea cu inima mea, și pe Tine Te-am părăsit, și nu mi-a fost de folos că am făcut așa, ci îmi este durere pentru fiecare om care cade prin păcatul meu, căci omul nu-și iubește femeia decât pentru păcat, iar Tu acum două mii de ani ai spus să-și iubească omul femeia așa cu Tu ai iubit biserica, căci taina căsătoriei s-a făcut păgânie și închinare la idolul plăcerilor și Te îndurerează omul și moare mereu prin păcat și cu păcat. O, iartă-i pe păcătoși și le dă lor darul vederii, că noi vedem acum lucrarea tainei învierii în mijlocul poporului Tău rugător pentru noi, cei care am murit prin păcat. O, miluiește gloata care așteaptă învierea și iertarea, Doamne, că Tu numai din mila pentru om pe toate le lucrezi. Plâng și-Ți cer învierea tuturor, că ei porunca Ta așteaptă, și nădăjduiesc așteptând. Amin.

— O, vin curând, vin curând și le deschid ca să iasă! Vin curând. Amin.

Auzi, poporul Meu, auzi, tată, glasul celor din morminte! E zi de sărbătoare, fiule, și stau la masă îngerii și sfinții și cei ce așteaptă de dincolo cu dor.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil, din 21-11-2010

***

Acum fac socoteala, fac cu îngerii Mei, fac și peste cei ce au ajutat măcar cât de puțin pașii celor ce cad și care umblă după voia lor, după ce au venit și au dat să stea după voia Mea când au venit să stea lângă poporul Meu, atrași fiind ei de cuvântul Meu cel făcător de om și de dragostea Mea din fiii cei purtători de Dumnezeu și care Mi-au născut fii ca să-i am Tatălui Meu rod. O, găsesc acum mult păcat, mult scris în dreptul celor ce au ajutat pe cei fără de minte pentru voia lor lângă Mine. Când omul în vremea prostiei lui are din părți proptele pentru voia lui cea rea, când cei din jurul lui îl ajută dacă el dă să greșească și să cadă lucrând anapoda, au aceia păcat. O, ferice de cei ce nu se smintesc, dar această fericire nu este pentru cei ce nu ascultă de Dumnezeu, căci după ce-și fac voia, strigă ei în gura mare că s-au smintit, uitând că fiecare dă răspuns în dreptul său și că nu este altfel la Dumnezeu pentru dreptatea a toate. **Dacă Adam a dat vina pe femeia sa, și pe șarpe apoi a dat femeia vina, iată, pentru neaplecare spre pocăință pentru păcat, a primit Adam și femeia sa atunci ieșirea din rai și s-au dus ei apoi în locuința morților.** Ce trecere au mai avut ei la Dumnezeu învinuind pe Dumnezeu și unul pe altul aruncând ei vina?

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Nicolae, din 19-12-2010

***

Tu, fiule care ai iubirea Mea în inimioară, ai rămas din tot ce ai fost și ai avut, ai rămas cu ea și ai venit cu ea la Mine. Ascultă ce te învăț acum Eu, Domnul. Te învăț să iubești să fii copil, de acum și până în vecii, că mare fericire îi așteaptă pe cei ce așa stau în brațul Meu cu fii. Oriunde va fi să te porți sau să treci și să vii, în orice clipă ferește-te dinăuntrul tău și din afara ta, **ferește-te de duhul de femeie**, care se ivește în calea celor credincioși ca să sufle nemulțumiri, cârtiri, semeție, cuvânt mult și vătămător de Duhul lui Dumnezeu între frați, și multe fețe folosite de acest duh, și înțelepțește-te și îndeletnicește-te tu cu dragostea Mea. Această povață împotriva duhului chinuitor de om, duhului de femeie, am dat-o și am scris-o adesea în cartea Mea cu fii în ea prin vorbirea Mea cu ei în vremea aceasta cerească la care am ajuns, și l-am povățuit pe poporul Meu de azi spre viața cea de sus a lui mereu, căci Eu, Domnul, sunt Învățătorul lui Cel ceresc, iar tu M-ai iubit și tu și ai venit și tu ca să-Mi urmezi. Te povățuiesc să fii mereu așa cum ești acum, în dragostea de acum a inimii tale, aici, în chinovia Mea de fii supuși Mie cu dragostea lor, cu jertfa inimii și a trupului lor, în care Eu am alcătuit o dragoste curată și păzită apoi pentru ca să fie ea așa, căci **pe toți câți au bătut ca să intre și ca să fie, Eu i-am povățuit să-și călugărească viața și așa să-Mi urmeze pe pământ.** Am în poporul Meu și fii și fiice și-Mi fac cu ei lucrarea Tatălui Meu, căci asta am de lucrat cu ei. Mă judecă lumea rea în fel și chip pentru acest popor al Meu de fii și de fiice. **Am aici fii, și am în altă parte fiice și Mă sprijin cu ei în lucrările Mele, și am familii curate din loc în loc, trăitori după cuvântul Meu de ieri și de azi, și toți aceștia sunt poporul cuvântului Meu. Sunt oameni care stau cu femeie lângă ei și n-au poftă de femeie, căci au pe Dumnezeu în ei și dragostea de El**, și, iarăși, sunt oameni care stau în inima pietrei de munte, în inima pustiei, și se luptă ei împotriva patimii cea de la trup, căci păcatul nu vine din fața omului dacă vine, ci din om se naște el și se lasă în părți apoi cu vătămarea lui, spre ispitirea celor mulți, dar omul îndumnezeit și plin de dragoste din cer știe să lucreze ca Dumnezeu și nu ca omul, și este ocrotit de Dumnezeu când păcatul ar căuta la el să-l culce la pământ prin omul cel nelipsit de păcat, că

multe din om fac rău și urât în jur, dar duhul de femeie este rău fără de rușine, iar dezvelirea dinților și mersul țanțoș aduce urâciune și slăbiciune în părți, în omul slab, și nu-și pune femeia în gând grija pentru cei din jur, și aceasta face rău și în cer și pe pământ, căci cele ce se petrec pe pământ ajung la cer, spre întristarea celor din cer. **Sunt pe pământ stricăciuni mari de la duhul de femeie încă de la începutul timpului**, căci femeia care cântă cocoșește a stricat și strică la cap și la inimă împărați și argați, precum scrie în Scriptura de la sfârșitul Scripturii, și dorurile ei de păcat Mi-au nimicit de pe pământ prooroci și apostoli, așa cum s-a petrecut cu Ioan, Botezătorul Meu, cel mai mare dintre sfinți, și așa cum s-a întâmplat cu Iuda, apostolul Meu, care-și iubea mult neamul lui cel după sânge, după care umbla mereu, mereu, neam care lucra fărădelegea în curțile templului de la Ierusalim, până ce Iuda și-a pierdut cărarea spre Mine, ca plată a legăturilor lui cu cei nelegiuiți din casa lui și cu lumea.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului prooroc Ilie Tesviteanul, din 02-08-2011

***

Am așezat în mijlocul tău taină mare și cu putere de înviere peste oameni prin rugăciunea ta înaintea Mea, pentru care Eu, Domnul, îți spun să stăruiești cu mare iubire, cu mare credință pentru biruință, fiule poporul Meu. **Taina și puterea sfintei Liturghii de fiecare zi, aceasta este puterea de biruință a Mea în mijlocul tău**, căci te-am așezat să stai popor curat pe pământ și ți-am dat să stai la rugăciune sfântă și vie înaintea Mea prin porunca Mea așezată în mijlocul tău ca să fie și ca să lucreze. Intră la pomenire în baia sângelui Meu și la masa Mea în potir morții și viii cei vii, și **sfânta Liturghie spală omul de păcat, spală pământul, și nu știe omul să înțeleagă această baie și taina acestui vas, în care Eu, Domnul, Mă așez cu totul spre pomenirea Mea și a numelui Meu peste morți și peste vii**, spre salvarea lor din vina lor prin sângele Meu curs pentru ei, prin nașterea lor din nou din cuvântul Meu, din Dumnezeu născuți. Omul se poate naște și din bărbat, nu numai din femeie așa cum știe el nașterea omului, și aceasta numai dacă el voiește să se nască de sus, din Tatăl, așa cum Eu M-am născut mai înainte de zilele veșniciei când Eu eram de o ființă cu Tatăl, amândoi întru Unul, și apoi Tatăl M-a născut, și am fost de o Ființă amândoi și până să Mă nască Tatăl, și după ce M-a născut din El, așa cum tot omul ar fi putut să se nască dacă n-ar fi stricat omul cel întâi zidit taina nașterii, taina omului ieșit din om, precum femeia a fost ieșită din bărbat prin lucrarea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, după ce Eu și cu Tatăl am zis să facem om după chipul și asemănarea Noastră, și iată, cuvântul spune că Noi avem chip și de aceea am spus Eu lui Filip că Eu sunt în Tatăl, și Tatăl în Mine este, iar el nu cunoscuse aceasta.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Schimbării la față a Domnului, din 19-08-2011

***

O, pace vouă și în ziua aceasta mare de praznic împărătesc, fiilor, și așezăm în carte tainele lui Dumnezeu cu oamenii și deslușirea lor, că a venit arhanghelul Gavriil la Fecioara care avea să Mă poarte în pântece ca să Mă nasc Prunc și să cresc și să-Și facă Tatăl cu Mine lucrarea Sa cea de acum două mii de ani pentru mântuirea multora din Israel, precum este scrisă în Scripturi vestirea și proorocirea cea despre Mine, o, și M-a primit Fecioara și a așezat Tatăl spre lucru venirea Fiului Său pe pământ între oameni, o, și ce tainic, ce frumos și ce măreț a lucrat Tatăl, că era Fecioara sub oblăduirea bătrânului Iosif, urmaș al lui David, și intrând îngerul, s-a aplecat și i-a urat Fecioarei de bucurie și a vestit-o zicându-i: ***«Plecăciune ție, căreia ți s-a făcut har mare! Domnul e cu tine, că binecuvântată ești de El între femei. Nu te teme, îndurarea Domnului coboară peste tine și vei rămâne însărcinată ca să naști un fiu cu numele de Iisus, Fiul Celui Preaînalt, și Domnul Îi va da scaunul Tatălui Său David ca să împărățească peste Israel în veci, cu împărăție fără de sfârșit. O, nu știi de bărbat spui, dar***

iată, Duhul Sfânt și puterea Celui Preaînalt se vor pogorî și te vor umbri, și de aceea Sfântul pe Care-l vei naște va fi chemat Fiul lui Dumnezeu, și nici un cuvânt de la Dumnezeu nu este lipsit de putere pentru împlinirea lui». Atunci Fecioara s-a supus și a zis îngerului: ***«Facă-se după cuvântul tău peste roaba Domnului»***. Apoi Elisabeta, rudenia sa, **însărcinată și ea cu Ioan prin același înger**, i-a vestit și a spus: ***«Fericire ție că ai crezut, și toate cele de la Domnul vestite se vor împlini întocmai»***, și s-a umplut sufletul Fecioarei de supunere și de credință și a zis: ***«Suflete al meu, mărește-L pe Domnul, pe Mântuitorul tău, Care S-a aplecat spre smerenia mea, și toate neamurile îmi vor zice fericită, pentru că Domnul a făcut cu mine lucrare mare, iar îndurarea Lui va fi din neam în neam pentru cei ce se tem de El»***.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul dumnezeieștii Bunei-Vestiri, din 07-04-2018

***

Durerea lui Ioan Botezătorul, care privea spre păcatul din mijlocul lui Israel ca să-l oprească el cumva, o, e mare durere o așa durere pe Duhul lui Dumnezeu și al sfinților Lui. Mari cu mici, stăpâni cu robi, regi cu supuși, părinți cu copii, frați cu frați, veri cu veri, bătrâni cu tineri, bărbați cu bărbați, femei cu femei, ba și mai urât de atât, că omul se desfrânează cu fel de fel de trupuri, ba și cu trupuri moarte, o, aceasta înseamnă spinii de pe fruntea Mea și sânge curs din inima Mea dumnezeiască pentru om și de la om.

Sodome și Gomore înfloresc de păcat, și **e în floarea lui păcatul peste tot**. Iar Eu, Domnul, am o mânuță de popor, cu care stau mereu în cuvânt și îl povățuiesc pentru sfințenie pe el și îi spun lui tot răul de pe pământ și de pe inima Mea din pricina omului lipit cu păcatul, omul prin care Ioan Botezătorul a fost sortit să moară cu capul tăiat, să moară pentru păcat Botezătorul Meu, iar Eu sunt și azi la masă cu voi și cu el, fiilor, și împărțim aici cu voi tot ce ne apasă de pe pământ și până în cer.

O, ei sunt cei pe care-i avem pentru Noi, Botezătorule al Meu, și lor le spunem jalea și o purtăm cu ei, și au de învățat ca la școală toată înțelepciunea cea împotriva păcatului în care omenirea stă cuprinsă, iar Eu și tu suspinăm și tot suspinăm, și suspină cerul de sfinți și de îngeri sub această jale, și suspină pământul, o, Botezătorule al Meu, și strigă pământul, strigă la Dumnezeu pământul, strigă către cer.

— Da! Această jale ne ține sub ea, Doamne, și avem mereu de așezat pe fiii poporului Tău în Duhul Sfânt, Iisuse Doamne, în dorul de Tine, de noi, de sfinți, de îngeri cu ei mereu, că trebuie tot cerul să le stea aproape mereu, mereu în această vale plină de primejdii, de dușmani din iad ieșiți ca să înșele tot trupul și să tragă tot timpul suflete de pe calea vieții.

O, fiilor, fiecare zi a creştinului îndumnezeit începe cu primirea Domnului, cu hrana aceasta din cer, căci Domnul este din cer, iar trupul și sângele Domnului sunt hrana sufletului, a bisericii lui Hristos, așa cum a lăsat Domnul așezarea bisericii Sale și hrana cea pentru ea. Voi sunteți în vremea aceasta prietenii Lui, cei care stați cu Domnul la masă trup și cuvânt, așa cum a stat atunci cu ucenicii Lui în seara cinei. Fiii oamenilor se împărtășesc mereu cu diavolul, cu vrăjmașul lui Dumnezeu și al lor, iar duhul lui este lucrarea lor, dar voi vă împărtășiți mereu cu Hristos, cu vrăjmașul diavolului și al slujitorilor diavolești, căci Duhul Domnului este lucrarea voastră.

Eu am fost omorât de duhul de femeie, duh care îl trage la păcat pe om, căci în preajma ei omului îi miroase a păcat, o, și m-a pedepsit la moarte duhul cel dușman din femeia cea de lângă regele Irod.

O, de ce s-a așezat în trupul omului acest duh urât mirositor și batjocoritor omului? Duhul desfrânării îl batjocorește, îl murdărește pe om tot timpul, e mai tare ca omul și îl biruiește, căci omul este rob, și spun acum cu glas durut:

O, bărbaților, o, bărbați, fugiți de femeie, fugiți din preajma lor, fugiți cât puteți, că ele vă murdăresc viața și fața și inima și duhul și veșnicia ca să n-o mai căpătați!

O, femeilor, fugiți de bărbați, fugiți cât vă țin puterile picioarelor, nu stați în preajma lor ca să-i doborâți spre diavolul desfrânării, căci desfrânarea este din iad ieșită și umblă pe pământ și slutește pe bărbat și pe femeie și amestecă trupurile și le fierbe ca în oala cu mâncare și le face gunoi de aruncat în groapa iadului, plină de foc!

Omule, te va durea greu plăcerea cea pentru cineva drag, la fel și pe acela. O, nu primi să bagi în inima ta pe cineva la care crezi tu că ții mult, și cu care îți poți stârni pofta păcatului! O, nu pentru asta a zidit Dumnezeu pe om, nu, omule, nu! Se tulbură om spre om spre păcatul din ei când și-l trezesc de la unul spre celălalt, iar îngerii fug și stau departe, și nu mai au oamenii pază de îngeri peste zilele vieții lor, n-au din pricina păcatului iubit de ei în trupul lor, și de care îngerii fug.

O, ferește-te de moarte, omule! Fără Dumnezeu ești ca un mort, căci Domnul nu stă cu cei ce numai păcatul îl iubesc și îl au de hrană a dorului din ei.

Așadar v-am așezat sub duhul învățăturii celei împotriva păcatului din om în ziua mea de serbare în cer, pe voi, fii ai cuvântului Hristos, iar de la voi pe fiii oamenilor.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Tăierii Capului Sfântului Ioan Botezătorul, din 11-09-2019.

***

Eu ție voiesc să-ți dau glas acum peste sărbătoarea ta și să împărțim pacea și mângâierea peste cetate și peste fiii care veghează aici cetatea și venirea Mea cu masă de cuvânt peste pământ, și peste cei care n-au mai plecat cu pasul pe cale spre izvor aici, acum, dar care au aici aplecate inimile în ziua aceasta sfântă, și mângâierea se așează acum și se împarte ea, iar Eu zic: Pace ție în ziua ta de serbare și binecuvântare ție și glasului tău, care se împarte mângâind, și mângâindu-se duhul tău, mama Mea!

— Mă aplec Ție, Fiule Iisus, căci Tu ești Dumnezeu, iar eu sunt roaba Domnului, sunt cea care m-am aplecat și mă aplec, căci Tu așa ai făcut, iar eu semăn cu Tine, căci așa a făcut Tatăl să fie cu Tine și cu mine, că au oamenii nevoie de modele, de pildă sfântă de urmat, iar Noi Ne-am arătat din partea Tatălui și am fost lucrarea Lui între oameni, și am rămas lucrătorii cei mai din față și Ne-au urmat atâtea popoare două mii de ani, o, și n-a putut omul antichrist să Ne înăbușe slava cea cerească lăsată de la Tatăl s-o avem și s-o vestim peste pământ, mângâind pe cei ce s-au mângâiat cu Noi pentru viața lor sub crucea vieții de pe pământ, o, Fiul meu Iisus, căci viața omului este o cruce, iar crucea este o mângâiere pentru cei care cunosc taina ei cea veșnică, mângâierea cea pentru purtarea crucii în urma Ta, căci Tu ești Păstorul Cel cu crucea, o, și așa îi mângâi pe cei ce merg pe urma Ta cu crucea până la capătul mersului lor, și iată, e dulce suferința, e calea cea cu Dumnezeu suferința crucii, iar după ea e mângâierea, o, Fiul meu Iisus.

Trebuie să știe toți cei de pe pământ că este mângâiere după ce-și sfârșesc cărarea vieții pământești, iar pentru această veșnică mângâiere ei au de ales, ori spre ea mergând pe calea cea cunoscută de cei ce Te cunosc de Păstor, ori aruncând de la ei calea cu Dumnezeu și mergând pe calea cea largă a lumii, cea fără Dumnezeu, și care-și aleg deșertăciunea zilelor vieții, viață stearpă pe pământ fiind calea vieții lor, Fiule Iisus.

Eu sunt cu mare veghe peste voi, fiilor, mai ales peste voi, căci voi purtați pe Fiul meu Iisus Hristos și Îi sunteți Lui cale de venire, calea cuvântului Său cel de azi peste pământ, o, și cum să nu mă aplec celor ce poartă pe Fiul meu cu glasul cuvântului Său peste pământ?

O, fiilor, stați și voi aplecați atât cât Fiul meu vă cere vouă aceasta, că multă și mare mângâiere are că vă așezați ca să-I primiți cuvântul și să-L purtați pe aripi de vânt să meargă peste pământ, o, și va avea grijă Fiul meu să prindă rod sămânța semănată, și să aibă la masa Sa pe cei cărora le priește hrana cea de la El și mersul cu El apoi pe calea vieții lor.

Aş vrea, o, aş vrea să îndemn pe fiicele poporului Domnului, și aş vrea să se prindă îndemnul meu, că le-aș ruga pe ele să nu fugă de greutățile vieții de creştin, și să caute să cunoască ele mai deslușit duhul meu, purtarea mea, felul meu de grăire, de iubire, de recunoștință înaintea lui Dumnezeu, Care ni S-a descoperit nouă, și să aibă ele hăinuța cea întreagă a harului cel slujitor lui Dumnezeu, totul spre bucuria celor din cer, care așteaptă rod sfânt de pe pământ, o, și mare grijă să aibă ele să sfințească totul în jurul lor, să fie ca în cer în jurul lor, în preajma lor, în duhul și purtarea lor, că pe pământ curge numai otravă nimicitoare de suflete de la femeie, de la duhul și trupul de femeie, și plânge Domnul și cerul de sfinți de câtă moarte se naște clipă de clipă prin femeie pe pământ și peste cei de pe pământ.

Nu poate omul să fugă de femeie, bietul de el, dar harul cel de sus îl poate ajuta împotriva acestui venin ucigător. O, fugi tu, cel ce voiești să fii al lui Dumnezeu pe pământ, fugi sub ocrotirea Domnului, că pe pământ se naște în tine otrava aruncată de femeie, o, că așa e pe pământ. Eu, mama lui Hristos, te învăț pe tine, creştine, căci voiesc să fii al Domnului pe pământ, și în cer apoi, și iată cum te învăț, că atunci când mergi pe cale singur și îți iese în cale șarpe amenințător de moarte cu veninul său, cu mușcătura sa, tu fugi atunci cât poți de grăbit. O, tot așa să te ferești și de femeie, căci ea e cu mult mai primejdioasă decât șarpele care-ți otrăvește inima, și apoi trupul îl otrăvește, căci femeia te ia din fața lui Dumnezeu ca pe Adam atunci în rai, și apoi a căzut Adam din rai, o, și ce mai ești tu când cazi din rai?

O, fugi și de lume, măi fiule creştin, fugi și de duhul ei, căci faptele fiilor oamenilor sunt fără Dumnezeu peste ele și duc spre fărădelegi pe cei mulți de pe pământ, și nu mai sunt mulți care să știe primejdia cea de la duhul lumii, duhul care desparte de Dumnezeu pe om. Iar eu îmi spun dorul și chem spre împărăția cea veșnică a lui Dumnezeu pe toți cei care vor pentru ei această moștenire, care nu dezamăgește, și care câștigă viața cea de veci a omului și mângâierea ei, împotriva nemângâierii spre care omul ar merge pe vecii prin viața lui cea fără iubire de Dumnezeu pe pământ.

O, fugiți de desfrânarea cea cu fața pitită, fiilor, și de care nici creștinii nu se mai tem și nu mai ascultă să fugă de acest venin, care va aduce suferință multă pe pământ, și al cărui puroi va țâșni fără de veste, și care-și ascunde fața sa cea ucigătoare de Dumnezeu în om, iar suferința va fi pe potriva neascultării, o, că le-a tot spus Fiul meu Iisus la creștini, și la fiii oamenilor le-a spus să stea deoparte și să nu se alipească cu această desfrânare cu pierzare de suflete, că iată cum smulge ea și pe creștin de la sânul lui Dumnezeu și îl îndeamnă să umble pe furiș cu această jucărie, care ucide cu ușorul calea cu Dumnezeu a omului și îl ia și îl duce

în lume și ia din lume omul, o, și nu știe el ce vreme primejdioasă s-a ivit pe pământ de când cu televizorul, cu telefonul, cu internetul, cum omul îi spune acestui ocean în care mișună aspida veninoasă, o, și nu-l pot face pe om să creadă ce-i spun, și e mare nepăsarea omului.

O, nu e primejdioasă infecția care s-a zvonit (Pandemia de corona virus, n.r.) *și s-a vândut bine în piață, ci a fost, și tot mai primejdioasă este infecția cea prin care se împarte oamenilor duhul lumii și lucrarea lui cea prin televizor, prin telefon. Iar Tu, Fiule Iisus, zadarnic ai spus mereu să nu se dea spre moartea aceasta creștinii care au de la Tine hrană de sus pentru mintea lor, pentru ochii lor, pentru urechile lor, ci să fugă și să nu se amestece și să nu amestece. O, dar nu au ascultat, nu au crezut că se moare de această neascultare, și iată primejdia sub care stau ei, o, și nu mai au inimă curată, ochi curați, duh curat de lume și de la lume, iar Tu plângi și tot plângi trist mereu, o, și-Ți tot vezi munca risipită sub această lovitură dușmană pe Tine și pe om, și nu mai poate nimeni pe pământ să scape de această înțepătură veninoasă pe ascuns și îmbolnăvitoare asupra iubirii de Dumnezeu a omului creștin, o, că nu mai poți, creștine, înșela cu o rugăciune, cu o aplecare pe jumătate spre Dumnezeu, că tu stai cu mintea și cu ochii în lume și zici că-ți trebuie să faci așa, și iată, așa este cu acest dor, și așa a pierdut Domnul de lângă El și de lângă lucrul Lui pe cei care ar fi fost să-I fie de ajutor sub crucea Lui cea de azi, și au ei acum bagajul cel trecător, și care îi scoate din împărăția lui Dumnezeu pe cei ce se aleseseră ai Domnului atunci când au venit și au bătut ca să intre.*

… **Cea mai mare minune pe care a făcut-o Dumnezeu între cer și pământ a fost minunea cea de la început, a fost omul, facerea omului, mamă.** N-am mai avut o altă bucurie mai mare ca atunci, când Mi-am zidit locaș de odihnă, atât de minunat locaș, după chipul și asemănarea Mea întocmit, cu cele văzute și nevăzute ale acestei zidiri, la fel ca toată facerea lui Dumnezeu, văzutelor și nevăzutelor facerii lui Dumnezeu, mamă. O, tot așa a fost și omul zidit, ca să semene mult cu Ziditorul său în cele văzute și nevăzute ale lui Dumnezeu și ale zidirii Sale. Și spun toată această taină acum, ca să înțeleagă toată suflarea, și omul să înțeleagă, să înțeleagă el de ce atât de dureros Eu plâng după om, după locașul pe care l-am zidit cu mâna și cu iubirea Mea toată, ca să-Mi am odihna în el, și nu de altceva am lucrat această minune, mare cât Dumnezeu la început, în vremea zidirii a toate prin cuvânt, iar apoi pe om, lucrat cu mâna Mea, așa cum și omul își pune mâna la lucru atunci când își zidește casă de locuit în ea, de odihnă a sa pe pământ.

Pe pământ Mi-am zidit și Eu casă, și apoi am făcut grădină pentru ea și am așezat casa Mea în grădină, mamă. O, nu grădina am făcut-o mai întâi, mama Mea. Mai întâi Mi-am zidit casa, și apoi pentru ea grădina, iar în grădină taină mare, frumusețe și minune, pomi de soi cu roade de soi, și între ei pomul vieții, mamă, dar și cel al cunoștinței binelui și răului, o, că n-am ascuns de om taina aceasta, și i-am spus să nu ia din cele ale lui Dumnezeu în grădină, din tainele lui Dumnezeu să nu ia i-am spus, și să ia din cele pentru el sădite în grădină.

O, n-a putut să fie omul aplecat cuvântului pus peste el de Dumnezeu, ci s-a aplecat ispitei, mamă, și de atunci femeia căreia el s-a aplecat s-a făcut ispită pentru om, ispită grea, mama Mea, o, și de aceea lasă omul și pe Dumnezeu și mamă și tată și se alipește cu femeia, mamă, și aceasta din cauza statului departe de Domnul cu inima, cu iubirea, cu dorul de Domnul, cu ascultarea, mama Mea. O, nu mai poate omul aceasta. El are femeia aproape și ascultă de dorurile ei, care-l despart pe el de Dumnezeu, o, și mereu, mereu îl desparte ea pe om de Dumnezeu ca să se alipească cu ea omul, iar ea nu e Dumnezeu ca să facă asta peste om, dar face, și tot moarte face ea asupra omului, **și iată, trebuia să vii tu pe pământ, mama Mea, și să fii casa iubirii de Dumnezeu și dorul de El și ascultare înaintea Lui, mamă, mlădiță sfântă, mireasă curată, raiul Meu, odihna Mea, templul lui Dumnezeu, în care Duhul**

Sfânt Și-a aflat lucrarea și locul și împlinirea Mea, venirea Mea pe pământ ca să reparăm Noi ceea ce omul a zdrobit de tot, o, că a zdrobit omul taina lui Dumnezeu, odihna Mea în el, mama Mea, iar Eu am plâns tot timpul apoi, am plâns mereu, mamă.

— *O, Doamne, o, Fiul și Mirele meu, o, ce frumos, ce minunat am lucrat Noi acum două mii de ani ca să se repare ceea ce omul a stricat de tot, slăbit fiind el de femeie în rai, în locașul sfinților și al îngerilor Tăi, Făcătorule Doamne!*

O, iată de ce am spus prin graiul meu de azi că trebuie toiag de sprijin pentru cei ce merg acum pe urmele cuvântului Tău de azi, pe urmele Tale, Doamne Păstor, și pentru acest mers trebuie îndemn sfânt mereu, mereu, Fiule Copil și Dumnezeu desăvârșit, că Tu ai fost atâta de smerit, atât de aplecat după om, de Te-ai coborât din slăvile cerești și Te-ai lăsat în jos să Te naști ca omul și să fii copilul meu, și Dumnezeu desăvârșit, iar prin feciorelnicia sufletului și a trupului meu ai fost ocrotit, Sfinte Doamne, prin partea mea de ocrotire pentru Tine, așa cum ar fi femeia să-și păzească însoțitorul de tot ce nu înseamnă Dumnezeu, dacă ea ar iubi ca mine cu iubirea sa, Doamne. Iată, eu lucrez cu Tine cuvânt sfânt între Tine și mine, între mine și Tine în ziua mea de serbare și de suire la cer între sfinți, și cu tot cuvântul de azi Noi sprijinim pe cei ce merg pe urmele cuvântului Tău de Păstor, că trebuie îndemn sfânt mereu, mereu, fiindcă neputința de a iubi pe Dumnezeu e mare în om, e mare, Doamne, pentru că, iată, omul nu știe, nu vrea să știe și să înțeleagă apoi facerea lui cea văzută și cea nevăzută, căci cele dinăuntru ale facerii Tale în om sunt nevăzute, sunt acoperite, și numai omul cel din afară este în cele văzute ale facerii Tale, dar cele nevăzute ale facerii lui le-a luat omul în stăpânirea lui când a pierdut raiul, când a căzut din rai prin nesupunere sub cuvântul Tău de peste el, o, și de atunci omul este iscoditor, vrea să știe totul și mereu, ca să arate cât este de păcătos, căzut prin păcat, căzut în păcat, Doamne. Vine însă clipa să dea răspuns încă o dată înaintea Ta de soarta sa, o, și nu se va mai putea piti mărturisirea sa, că fiecare va lua de la Tine după cum este fapta vieții lui, și nimeni nu va mai da vina pe altcineva când va sta în fața faptelor sale, că nici satana nu va face altfel în ziua Ta de slavă, când toți și toate vor sta față în față cu ceea ce au făcut cu lucrul, cu cuvântul, cu gândul, și iată, încă mai poate avea parte de burete, cu care să-și șteargă omul fața și toată fapta vieții lui înaintea Ta, iar nașterea cea de sus a omului stă în cuvântul Tău de iubire și de dor după om, Doamne îndurerat și plin de milă de Tine și de om.

Și am grăit Noi cuvânt încă, și avem mângâierea în el pentru toți cei care vor alege ascultarea și asemănarea cu Noi, o nouă zi de început al vieții lor, o nouă iubire, înnoirea poruncii iubirii de Dumnezeu, și să fie o iubire mare în cei ce merg cu pasul pe calea cuvântului Tău de Păstor, că dulce îi păstorești, dulce îi înveți, Doamne, iar mila Ta este minunea cea din vremea aceasta, și cu care iarăși îl zidești pe om, dacă se apleacă el sub mâna Ta, sub toiagul Tău de Păstor și de Făcător al omului după chipul și asemănarea Ta.

O, fii și fiice care căutați acest cuvânt de Păstor, pe Fiul meu Cuvântul, o, El vine la voi cuvânt ca să vă îndumnezeiască și ca să nu mai fie lucrătură de păcat în om până la sfârșitul timpului, ci să aibă Domnul un popor sfânt, pus deoparte pentru El, și cu care să judece lumea cea care nu se lasă de gustul și de fructul păcatului, al pomului din care omul n-a ascultat să nu ia din el în rai.

O, popor al Fiului meu Iisus, o, din păcat în păcat vine pe pământ om după om, om din om, dar eu mă aplec și grăiesc peste voi ca să împărțiți voi acest cuvânt, iar voi lăsați-vă îndumnezeiți tot mai mult, o, tot mai mult, ca să vedeți ce viață dulce se poate gusta când aveți

pe Domnul ca Ființă a voastră, și veți fi voi nădejdea Lui pentru sfârșit de timp și veți spune la mulți minunea omului nou, născut din Dumnezeu, din cuvântul lui Dumnezeu la sfârșit de timp.

Toți cei care luați de la izvor cuvântul lui Hristos, o, alungați nepăsarea de suflet! Luați iubirea ca viață, căci iubirea vi-L dă pe Fiul meu de Păstor peste voi, vă poartă de mânuță ca să fiți sfinți, căci Domnul este sfânt, și vă voiește ca și pe El pe voi.

… — Acum, mamă, ridicăm sărbătoarea și merg cetele cerești la locul lor de slavă, în cele nevăzute ale lui Dumnezeu.

O, fiilor primitori de Dumnezeu, mare Îmi este mângâierea că-Mi ieșiți întru întâmpinare când vin la voi cuvânt! Mângâiere vă întorc și Eu. Iar voi fiți împărțitori acum din partea Mea, și fiți mângâietori prin orice lucrați voi pentru mersul cel cu Domnul al celor ce merg după El, după glasul Meu de Păstor, de Blând Păstor, o, fiilor. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Adormirii Maicii Domnului, din 28-08-2020.

***

Iată, femeia care crede și își zice că iubește un bărbat, o, biata de ea și de el, aceea îi face brâncă spre mizeria păcatului cu inima și cu trupul apoi, că nu-i altceva, nu-i iubire, ci e păcatul care ațâță omul spre el, și pentru el se depărtează de Dumnezeu om pe om, pentru păcat și spre păcat, o, și asta este fața lumii oamenilor, și e potrivnică cu totul purtării crucii vieții, și iată, iată că mai multă minte are un copil de trei ani, decât un om căruia îi merge mintea și inima spre păcat, spre dragostea de păcat, și de aceea am spus Eu, Domnul, că a copiilor este împărăția lui Dumnezeu, și a acelora care ca și ei nu caută spre păcat, nu trag cu păcatul, iar cine caută cu păcatul caută despărțirea de Dumnezeu, căci Eu sunt fără de păcat, și de aceea nu Mă voiește omul, o, și rămân să plâng pe urma omului care se tot desparte de Mine pentru păcat, iar calea crucii este calea cea cu Dumnezeu pe ea, **și merg pe ea cei ce se sfințesc pentru ea**.

Și acum taină mare aşez în cartea cuvântului Meu și spun pentru cei ce au minte ca să înțeleagă cu ea, și iată ce spun: **Cel ce se unește cu trupul și sângele Meu ar fi să nu se mai unească cu alte trupuri, că-Mi este mireasă Mie cel ce se împărtășește cu Mine, și trebuie să-Mi fie credincioasă Mie mireasa Mea**, o, dar unde se mai găsește așa iubire de Dumnezeu, așa milă pentru ranele Mele purtate pentru mireasa Mea, așa credincioșie?

… Când Eu, Domnul, dau să-Mi apropii mila Mea de omul greșit ca să-l curăț de păcatul făcut, el nu Mă primește cu ușa larg deschisă, el se tulbură, se neliniștește, își agită simțirea inimii și nicidecum nu se bucură că vin să-l scap de cele ce-l apasă, și care sunt scrise de satana în dreptul lui. Nu și-a însușit omul în rai păcatul, care l-a rușinat apoi și l-a îndemnat să se ascundă cu el, ba, din contra, a dat vina pe Dumnezeu, și a dat vina pe șarpele de satana, iar el nu și-a luat vina ca să-i pară rău și să se aplece pentru iertarea cea prin aplecare. A trebuit să cobor Eu de lângă Tatăl și să Mă nasc cu trup pământesc și să-Mi însușesc Eu vina pe care omul nu și-o poate însuși, o, și așa am arătat câtă batjocură aduce omul asupra lui Dumnezeu când el nu-și însușește păcatul făcut ca să-și ceară iertare de la Domnul, de la Cel ce are putere să ierte păcatele omului.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia a Postului Mare, a Sfintei Cruci, din 04-04-2021.

***

Și este acum în cuvânt cel pe care apostolul Filip l-a vestit și i-a spus și lui: ***«Am găsit pe Iisus Hristos, despre Care Moise a scris. Hai, vino și tu să vezi!»***. El a venit, iar Eu am spus: ***«Iată-l pe cel fără de vicleșug în Israel!»***, și el M-a mărturisit și a zis: ***«Rabi, Tu ești Împăratul lui Israel, ești Fiul lui Dumnezeu!».***

Am fost chemat apoi la nunta lui și am făcut minunea vinului nou și am spus să dea nunului nunții ca să bea, și nunul a băut și a chemat pe mire, că nu știa ce să creadă gustând vinul. Am făcut minunea aceasta în Cana Galileii ca să întăresc credința ucenicilor Mei și Mi-am arătat slava înaintea lor și înaintea nuntașilor, o, și petrecerea nunții s-a spart, s-a schimbat în credință și în uimire și toți au înțeles ce era de înțeles în clipa aceea, că am binecuvântat pe mirele nunții cu pecetea apostoliei între cei doisprezece ucenici ai Mei. **În ziua aceea am binecuvântat apostolia, nu căsătoria, așa cum dau cei mulți să tot spună ca să se tot căsătorească, bieții de ei. Numai că atunci a fost cununia cu Hristos a mirelui nunții și a nuntașilor, și nu trebuie batjocorită lucrarea minunilor lui Dumnezeu**, cea pentru întărirea credinței celor cărora le este dat de la Tatăl să creadă și să înțeleagă că nu-i este de folos omului să se căsătorească, o, nu, ci îi este de folos să mărturisească fiilor oamenilor pe Hristos, pe Cel fără de păcat, pe Domnul Cel înviat, Care prin moartea Sa pe cruce a plătit viața celor păcătoși și mult păcătoși, **ca să creadă ei apoi așa cum mirele din Cana Galileii a cunoscut pe Domnul și a crezut în El și a plecat cu El, lăsând mireasa și nunta și nuntașii și născându-se de sus, din dragostea lui Dumnezeu pentru om.**

Acum, iată mirele nunții din Cana. El a fost și este ucenicul Meu între cei doisprezece, și stă în ziua aceasta în sfatul zilei cu Mine, cu ucenicii Mei și cu voi, fiilor, cu voi, cei de azi ucenici ai Mei.

— O, e ziua mea de serbare între aleșii Tăi de atunci, Doamne. Sunt fericit că am prilejul să-Ți mulțumesc cu graiul meu acum pentru că m-ai luat de pe calea cea cu păcat a fiilor oamenilor și m-ai păstrat mire, o, Doamne. Sunt fericit, și mă aplec cu supunere purtării Tale de grijă, că Tu cu câteva zile mai devreme de ziua mea de nuntă mi-ai făcut chemare la Tine și ai venit apoi la nuntă și m-ai luat cu Tine ca să fiu al Tău, și i-ai ajutat pe nuntași să înțeleagă că Tu ești Fiul lui Dumnezeu și că trebuie să Te urmăm și să lăsăm totul pentru Tine, pentru slava Ta, pe care ai arătat-o atâta de măreț în ziua când Tu m-ai pețit al Tău și m-ai învățat să las pentru Tine totul, tată și mamă, frați și surori, mireasă și nuntași și pe mine însumi apoi ca să-Ți fiu Ție ucenic.

Mă doare în cer, mă doare de atunci și până azi și până mâine, că ziua nunții din Cana s-a făcut prilej bun pentru cei ce își aleg viața cea pentru păcat, căsătoria, și dau să uite toți că Tu, Doamne, ai spus că va veni peste pământ urgia cea pentru păcat ca în vremea lui Noe, când toți beau și mâncau, se însurau și se măritau, și așa au atras ei potopul peste tot trupul de pe pământ. Iar pe mine mă doare în cer așa cum îl doare pe Adam că din pricina lui pierd oamenii ascultarea de Dumnezeu și dragostea de El, pierd raiul și îl dau pe păcat, o, și e de plâns în cer pentru păcatele de pe pământ, că pe pământ se unesc bărbatul și femeia să-și petreacă viața împreună, dar pe cei doi îi atrage unul spre altul păcatul mai întâi, pofta dintre bărbat și femeie pentru păcat, Doamne, dar care nu ține mult, că nimic nu-i veșnic pe pământ, iar după ce puterea cea rea îi părăsește pe cei doi, ei se răcesc unul de altul, că păcatul nu dă nimic bun omului, decât dezamăgire și dureri mari de duh și de trup apoi, tristețe pentru irosirea vieții și a puterii pentru viață, o, și așa e viața omului pe pământ, viață cu păcat, urâtă lui Dumnezeu și sufletului din om, dar iată, trupul îl biruiește pe om din pricina poftei cărnii, carnea care va putrezi de păcătoasă ce este, și iată, omule, îți trebuie dragoste multă, iar dragostea este Dumnezeu. Dacă ești parte bărbătească îți trebuie bărbăție și pricepere sfântă și

statură sfântă pentru mersul cel cu Dumnezeu, iar dacă ești parte femeiască îți trebuie multă umilință, multă, multă sfială, multă aplecare și multă cumințenie de duh și de grai, măsură dată de Dumnezeu pentru femeie, și nu să facă ea ca femeia cea de la început, cea care a îndrăznit atât de mult asupra bărbatului și asupra lui Dumnezeu, ajutată de duhul slăbiciunii ei, duhul care ucide.

Iată, este multă și mare deosebire între om și om, între creștin și creștin, deosebire cât de la cer la pământ între cel ce știe și face tot ce trebuie să facă omul creștin, și cel ce nu este din aluatul din care se naște omul creștin, și această deosebire e ca aceea dintre pânza de in curat și cea care îngână firul de in, o, și această deosebire e ca aceea dintre vasul de cristal și cel de material plastic, și grăim cu graiul cel de pe pământ, că în cer e altfel cuvântul și graiul lui, dar pe pământ e omul care face și pune nume apoi peste cele făcute de el din păcat, din foc și prin foc, prin dogoare mare, căci duhul cel străin de Dumnezeu stă pe urma omului ca să-l îndemne la rău, așa cum a făcut și în rai, de a căzut omul apoi de lângă Dumnezeu.

O, e deosebire mare și multă între omul cel curat cu inima și cel viclean cu inima și cu cuvântul și cu fapta cea de deasupra, și care îi descoperă fața și viclenia apoi, și iată, cel între sfinții bisericii de la începutul neamului creștinesc a lăsat semn scris că atunci când vremea va arăta că rușinea femeii nu va mai fi, vine sfârșitul omului, al lumii, ca apoi să vină Domnul cu începutul cel fără de păcat.

O, Doamne, o, ce bucurie, Doamne, ce mare bucurie! Odată cu prilejul serbării mele între aleșii Tăi de atunci eu am stat lângă Tine și am grăit peste pământ, și minune mare este această zi, căci eu am avut prilejul să aduc peste oameni vestea că toți cei care vor cu Domnul Iisus Hristos, aceștia să nu mai caute însurat și măritat, căci sunt fiii lui Dumnezeu și sunt fii ai învierii și sunt cu Domnul lor și ascultă numai de El și numai de la El, și se trag ei din mijlocul fiilor oamenilor, se trag din amestecătura care se numește Babilon.

Acum, mare aplecare Îți arătăm noi, cei doisprezece. Bucuria ne-a fost mare, mare, Doamne, și stau cetele cerești uimite de cele grăite de noi, aleșii Tăi, grăind noi cu Tine în ziua aceasta mare prin mărturisirea ei, o, și mulți de pe pământ se vor minuna și vor pricepe ca și mine că Tu nu binecuvintezi calea omului care-și alege trupul și păcatul, și binecuvintezi sfințirea celui ce se sfințește pentru Tine, așa cum eu, Doamne bun, am avut parte să primesc de la Tine în ziua când mi-ai așezat pașii vieții spre sfințenia Ta, după ce eu Te-am cunoscut când m-ai chemat să Te urmez și când Ți-am spus cu mare credință: ***«Tu ești Fiul lui Dumnezeu și Împăratul meu!».***

— O, slava Mea e minunată prin minunile ei! Această zi a fost o minune ivită deodată, o mărturisire lucrată minunat în vreme.

Îmi îmbrățișez ucenicii cu care azi am petrecut aici la voi, fiilor din cetate. Iată, cu cei din cer stați voi la masă aici, în grădină. Fiți, dar, primitori, fiilor, **căci cerurile se deschid și vin îngerii lui Dumnezeu și se suie și se pogoară peste Fiul Omului, peste Mine purtându-Mă spre voi și spre Tatăl dinspre voi**, și așa i-am spus lui Natanael numit Simon, și i-am spus lui așa ca să-l fac pe el mireasă a Mea ca și pe voi, fiilor.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra după Sfintele Paști, a Slăbănogului, și Sărbătoarea Sfântului Apostol Simon Cananeul, din 23-05-2021.

***

E sărbătoare mare și sfântă în cer și pe pământ. Sună îngerii din trâmbițe, sună de sărbătoare, sună de bucurie. Sună trâmbițele îngerilor vestitori, sună ca să se adune oștirile cerești și îngerești și să se așeze rânduri-rânduri deasupra cetății cuvântului lui Dumnezeu, aici, pe vatra neamului român, aici, unde Eu, Iisus Hristos, Fiul și Cuvântul Tatălui Savaot, am vestit pregătire de praznic sfânt, aici, unde face pogorâre Duhul Sfânt Mângâietorul și Se împarte apoi cu cele de la Dumnezeu vestite peste pământ. (*Ioan: 15:26; 16/12-14.*) Iar în duminica aceasta, a Cincizecimii, a opta după Învierea Mea din răstignirea pe cruce, Duhul Sfânt Își are ziua Sa de serbare, ziua numelui și a lucrării Sale, a începutului cel nou acum două mii de ani, când dragostea Mea își croia cale în inimile multora și ridica unii după alții pe mulți, mulți ucenici, mulți și tot mai mulți botezați de Duhul Sfânt întru coborârea Sa atunci, o, și creștea dragostea, creștea biserica cea dintâi, că mulți primeau iubirea să fie cu Hristos și își lăsau pentru El tată și mamă, soție și copii, frați și surori, lăsau tot, și pe ei înșiși apoi și se dăruiau lui Hristos ucenici, o, și vrednici erau ei de dragostea Mea apoi, iar Eu, Domnul, primeam dragostea lor, de care nu se mai lăsau până la sfârșit, până la mucenicia lor pentru numele Meu purtat de ei, o, și erau ei Evanghelia Mea cea împlinită, vestită lor din vremea apostoliei Mele de trei ani și jumătate și împlinită de ei cu prețul vieții lor, și dragostea lor era mare, era multă și rodea ea rod bogat, ucenici din ucenici, că Eu le-am spus lor când M-am întors la Tatăl că dacă nu Mă duc, nu poate veni la ei Duhul Sfânt Mângâietorul, pe Care L-am promis lor să fie cu ei până la sfârșit și să le dea de la Mine lor vestiri și mângâieri.

O, vine slava Domnului! Vin sfinții și îngerii aici, venim în stoluri, fiecare stol cu căpetenia în față, căci așa este în cer.

O, bucurați-vă voi, ceruri, și tu, pământule, și tu, o, țara Mea de venire acum, la sfârșit de timp peste pământ cuvânt, și tu, cetate a cuvântului Meu de pe meleagul neamului român! O, bucurați-vă laolaltă, după cum v-a făcut Domnul strigarea la duhul bucuriei, că sus și jos, de jur-împrejurul acestui petecuț de pământ, stau horă puterile cerești într-un freamăt sfânt și mângâios, o, și un așa dulce așternut de sărbătoare ne este pregătit aici, și Duhul Sfânt pogoară și se serbează venirea Lui cea de acum două mii de ani peste cei dintâi ucenici ai Mei, cărora le-am promis acest dar sfânt, și M-am ținut de cuvânt, și i-am înfășurat pe ei în acest veșmânt, în limbi îngerești, limbile Duhului Sfânt Mângâietorul ca să se împartă ei cu ele și să ia foc dragostea Mea în mulți, dragostea cea dintâi, și să aprindă ea în mulți apoi acest foc, o, și ardeau de drag și de dor cei ce se eliberau de cele trecătoare privind spre veșnicie cu pașii lor încă din vremea trupului lor, **căci veșnicia fiecăruia începe de aici, de pe pământ, și trec apoi în cele ce nu se văd, trec cei veșnici, că veșnici sunt cei ce iubesc ca Dumnezeu, veșnici ca El sunt apoi, și cu El e veșnicia lor**, ca și dragostea care le-a dat lor calea veșniciei, calea cu Hristos, Care este iubirea Tatălui pentru fii, pentru cei ce se fac fiii lui Dumnezeu pe pământ.

O, pace vouă! Pace vouă, fiilor din cetate, adunați acum aici cu cei din cer oaspeți sosiți la voi, și cu cei ce lângă voi au stat și au pus inima și mâna pentru înveșmântarea așternutului sărbătorii de acum, aici!

Pace vouă, pace peste voi toți, și pace oaspeților cerești, cu care Ne-am strâns cu voi la serbarea Duhului Sfânt, căci Duhul Sfânt a stat la rând, fiilor, că a lucrat Tatăl, și apoi Fiul, și a lucrat apoi și lucrează Duhul Sfânt, și iată întreita lucrare a Preasfintei Treimi a lui Dumnezeu!

O, fiilor, sunt cuprinși de fior sfânt toți sfinții, toate oștile cu care am venit și Ne-am așezat. Numai faptul că petrec cu voi aici în sărbători, unde Eu lucrez cu voi pe pământ, o, e

mare, mare bucurie pentru ei, pentru sfinții Mei. Bucurați-vă și vă veseliți și voi, fiilor, și pregătim acum cartea praznicului de azi, și am făgăduit că vă voi desluși o mare taină, **taina dragostei dintâi**, măi fiilor.

Cu mare grijă voi lucra, cu deamănuntul voi vorbi, că voiesc să se știe ceea ce nu s-a putut vorbi până acum, dar tainele Tatălui Meu trebuie să fie pătrunse bine, trebuie știute, fiilor, o, și de aceea e de vorbit, și apoi de înțeles, și apoi de ales, și mai ales pocăință trebuie la toți cei care n-au avut și n-au pricepere, și **a fost o vreme de două mii de ani de nepricepere, chiar dacă unii fără să știe prea mult au ales viața cu Hristos,** dar cum e prea puțin înțeleasă viața cu Domnul în toată puterea ei, iată, n-a fost urmată după legea iubirii de Dumnezeu de cei ce s-au ales pentru Domnul, căci omul se iubește pe sine prea mult, fiilor, și își iubește prea mult casnicii săi, și din această pricină nu este el pătruns de înțelepciunea tainelor vieții cu Domnul, ca să poată el apoi cu Dumnezeu și numai cu Dumnezeu pentru viața sa.

Aduc acum aminte de cuvântul Evangheliei Mele și de lucrul Meu peste cei aleși Mie ucenici, că în vremea pregătirii credinței și a inimii lor pentru urmarea Mea le spuneam lor: ***«Cine nu lasă pentru numele Meu mamă și tată, soție și copii, frați și surori, averi și ranguri și pe sine însuși apoi, nu poate fi ucenicul Meu!»***, și iarăși spuneam: ***«Cine nu urăște pe mamă și pe tată, pe soție și copii, pe toți ai săi casnici și prieteni, nu este vrednic de Mine! Cine iubește pe toți ai săi mai mult decât pe Mine, nu este vrednic de Mine»***.

Osteneau cu mintea și cu înțelegerea ucenicii Mei când Eu așezam peste ei tainele Tatălui Meu ca să le priceapă ei. N-au putut îndeajuns pricepe, n-au putut, până nu s-au împlinit sub ochii lor toate cele scrise despre Mine, **căci M-am descoperit atât cât a fost de trebuință să Mă cunoască**, să Mă creadă și să Mă urmeze și să Mă iubească pentru ei, căci am spus la început: ***«Să iubești pe Dumnezeu din toată inima ta, din toată virtutea ta, din tot sufletul tău și din tot cugetul tău, omule!»***, o, și am rămas cu zisul, căci omul și-a ales și își alege altă iubire, ca și Adam, și își ridică urmași ca și el, așa cum și Adam a făcut asta. **Își alege omul însuratul și măritatul ca să-și ridice urmași pentru potop, pentru gunoi, pentru deșertăciunea vieții pământești, și nu pentru iubirea de Dumnezeu, căci Domnul pentru El l-a zidit pe om, dar vrea omul să știe asta?**

O, omule, o, omule, Dumnezeu este iubirea, iar satana este păcatul, și nu-i este de folos omului să se însoare, și îi este pagubă și pe pământ și apoi, după viața pământească. Am descoperit ucenicilor Mei că nu-i de folos omului să se însoare, că bine face cel ce voiește să-și păstreze fecioară pe fiica sa și că toți cei care se căsătoresc vor avea de suferit, și nu vor fi cruțați dacă nu vor îmbrățișa sfințenia la glasul Evangheliei Mele pentru cei ce se sfințesc.

O, fii ai oamenilor, copiii voștri sunt dovada păcatelor voastre, după ce și voi ați fost zămisliți întru păcat de născătorii voștri, și am zis: ***«Lăsați copiii să vină la Mine ca să se facă ei vrednici de împărăția Mea dacă vin și dacă Mă urmează, lepădând totul înapoi și urmându-Mă apoi!»***. Le-am dat suflet la nașterea lor, și are datorie față de Mine fiecare om pentru sufletul din el.

Le-am spus la creștinii care au avut parte de acest cuvânt în primii ani de coborâre a Mea cuvânt pe pământ prin trâmbița Mea Verginica, i-am povățuit pe ei și le-am spus: «Dați-vă de pomană copiii voștri, ca să aveți parte de ei în cer și să n-aibă diavolul parte de ei». (*Să-i dea să viețuiască la mănăstiri, n.r.*) O, n-au putut, chiar dacă unii au încercat aceasta, dar s-au dus apoi să aibă grijă de ei tot ei, și nu i-au lăsat acolo unde i-au dat, și toți cei care s-au dus la

mănăstire au căzut apoi în lume cu viaţa lor, au căzut din pricina amestecului cu casnicii lor, după ce s-au dat Mie, căci Eu am spus: ***«Duşmanii omului sunt casnicii săi».***

Iată, taină mare spun acum: Neamul creştinesc de pe pământ trebuie să-şi facă ucenici şi copii dintre copiii fiilor oamenilor, iar fiilor oamenilor le-am spus: ***«Lăsaţi copiii să vină la Mine!».***

O, să nu se mai întrebe cei căsătoriţi, să nu se mai întrebe cum se mai înmulţesc cei ce se păstrează creştini cu viaţa. **Creştinii trebuie să-şi facă fii duhovniceşti dintre copiii celor ce nasc copii, a celor ce se însoară şi se mărită şi sunt în lume cu viaţa lor**, o, că Eu, Domnul, nu pot fi de partea celor ce se însoară şi se mărită, **căci am zis că voia Mea este sfinţirea omului**, nu om cu gust de păcat în el, că nu se însoară omul pentru făcut copii, ci pentru gustul păcatului, şi din care ies copiii, şi păcatul îi spune apoi omului tată şi mamă, şi aşa este rodul omului lumesc şi trupesc.

O, dacă erau plăcute lui Dumnezeu însuratul şi măritatul n-aş mai fi spus că duşmanii omului sunt casnicii lui, n-aş mai fi spus că dacă voieşte cineva să vină după Mine acela să se lepede de casnicii lui şi **să-Mi urmeze aşa cum M-au urmat apostolii Mei de atunci, biserica Mea cea dintâi.**

La începutul cel prin Iisus Hristos toţi cei care au priceput cu adâncime dragostea Mea pentru om, venirea Mea pe pământ şi voia Mea şi mersul cu Mine, toţi aceştia se strângeau sub iubirea de Dumnezeu şi erau toţi într-o trăire frăţească şi erau familia Mea duhovnicească, fraţii Mei şi fii ai Tatălui Meu, şi Mă iubeau cu lepădare de sine şi Mă iubeau nemaiputând altfel, decât cu Dumnezeu Iisus Hristos, şi **toţi erau laolaltă zi şi noapte în dragostea Mea, şi toate de obşte**, şi toţi doreau să ajungă lângă Mine fiecare mai întâi, mai primul, mai repede el, o, şi Mă iubeau până la mucenicia lor, care îi aducea la Mine, şi apoi Mă iubeau în cer, căci pe pământ împlineau Evanghelia Mea cu o dragoste mare şi multă şi până la sfârşit. Iar cei ce slăbeau din pricina neveghii, pierdeau dragostea aceasta, cădeau din dragoste, cădeau în slăbiciuni, şi apoi se depărtau de Dumnezeu, pe când alţii nu se lepădau nici de teama suferinţelor din partea celor ce voiau despărţirea lor de Mine. **O, şi toată vremea aceea a Evangheliei dragostei Mele pentru cei ce se alegeau Mie dintre fiii oamenilor, s-a numit dragostea dintâi** şi vremea ei, primii creştini, biruitori pentru comoara inimii lor, căci comoara lor eram Eu, Cel din inima lor cuprinsă în dragostea Mea cea pentru ei, dacă ei atâta Mă iubeau, atât de mult Mă legau cu viaţa lor, răscumpărată Mie prin moartea Mea pe cruce pentru ei.

Iată taina dragostei dintâi, iubirea dintre Mire şi mireasă, iubire cerească, şi iată, însuratul şi măritatul n-au fost şi nu sunt pentru creştini, pentru cei ce se aleg fii ai lui Dumnezeu pe pământ, ci sunt acestea pentru fiii oamenilor, iar **pentru creştini este dragostea dintâi, nedespărţirea dintre ei şi Mine până la jertfă, până la mucenicie aceşti iubiţi ai Mei**.

Fiilor, fiilor, grăiesc cu voi ca să împărţim tainele Tatălui Meu peste fiii oamenilor. Adevărata pocăinţă o simt în ei numai cei care s-au despărţit de Domnul după ce L-au iubit cu lepădare de sine, şi apoi căzând, plâng pentru durerea care îi ajunge şi pentru părerile de rău, care îi aduc la o mare căinţă cu întoarcere, o, şi mare bucurie se face în cer când un iubit al Meu se desparte de Mine şi se întoarce iarăşi la Mine cu mare durere, cu mari lacrimi pentru despărţirea în care a stat o vreme.

Dar cu cei ce se însoară și se mărită Eu n-am ce să fac și ce să lucrez, ei sunt robi păcatului din ei și sunt iubiți apoi de păcat și nu pot fi ai Mei, căci sunt trupești, sunt altceva decât fii ai lui Dumnezeu, ai dragostei cerești.

O, nu mai am cui să-i spun: „Întoarce-te la dragostea dintâi!”, nu mai am! Cine se mai desparte de păcat ca să fie apoi al Meu și fără de păcat? Piere creștinul ca Adam, pică din Dumnezeu încă de la nașterea sa. **Păcatul este veninul care intră în om prin mușcătura lui satana**, pecetluindu-l pe om acest vrăjmaș veninos, căci înălțarea minții îl conduce pe om în cădere, în păcat.

Am fost respins de poporul Israel, care era popor după trup, nu după duh, dar iată, în țara românilor sunt primit, și neamul creștinesc aduce la împărăția cerurilor pe cei fără Dumnezeu, căci **în împărăția cerurilor nu se însoară și nu se mărită nimeni, și sunt ca îngerii, și iată și în Noul Meu Ierusalim, în noul Meu Israel prima obște bisericească, la fel ca și cea de atunci, și nu se însoară și nu se mărită cei ce se învrednicesc de taina dragostei dintâi, taină pricepută de ei.**

Iar voi, fii ai oamenilor, nu vă mai întrebați cum se mai înmulțesc aceștia dacă nu nasc prunci, ci mirați-vă cum pier oamenii ca niște viermi sub călcâiul nedragostei de oameni, sub picioarele ucigașilor de oameni. **Iar neamul creștinesc să se înmulțească botezându-i pe fiii oamenilor în Hristos prin Duhul Sfânt al Tatălui, și asta este ce au de făcut fiii lui Dumnezeu, care-și aleg viață îngerească pe pământ**. Voi le dați însurat și măritat fiilor voștri, iar fiii lui Dumnezeu le dau viață veșnică celor ce vin spre botezul cu Duhul Sfânt, spre taina dragostei dintâi, iar copiii care se nasc astăzi sunt pentru satana, îi ia el de mici și le pune în inimă urâciunea pustiirii inimii din om, ca să nu mai poată Domnul intra în mintea și în inima copilului care se naște în aceste vremi.

O, fiilor din cetatea cuvântului Meu, sunt la voi cu duhul și cu lucrarea dragostei dintâi. Voi ați lăsat tată și mamă, ați lăsat soții, soți și copii, ați lăsat frați și surori, lumea și mersul prin lume și stați în familia Mea duhovnicească, iar Eu, Domnul, în mijlocul vostru lucrez taina învierii morților, măi fiilor. Sunteți osteniți de puteri lucrând vremea Scripturilor Mele de acum, dar bucuria pe care o faceți celor adormiți, o, e mare, fiilor. Iată ce spun ei Domnului. Auziți voi ce-Mi spun:

— *O, ce mare har ai pregătit pentru noi aici, Doamne, ce mare! O, ce dulce biserică, în care suntem noi pomeniți înaintea Ta pentru iertarea și vindecarea noastră cea de la Tine! Ce trudă, ce stoarcere de puteri aduc Ție pentru noi cei ce slujesc aici zi și noapte ca niște ucenici dați Ție cu totul pentru noi și pentru mulți, iar lucrarea și taina dragostei dintâi este cu ei aici, ca la primii creștini, o, și slavă Ție pentru ei, și slavă Ție pentru noi, pentru mila Ta de noi, o, Doamne!*

— Iată, așa grăiesc ei Mie la vederea cetății Mele cu voi și a lucrării Mele pentru ei, fiilor. Toți cei din acest cătunaș, care dezbracă trupul și ajung în cele nevăzute ale Domnului, toți se minunează de ceea ce văd ei aici pentru ei, o, și n-au cunoscut cât au trăit cu trupul taina Mea cu voi.

Și acum spun pentru tot sufletul care a aflat voia Mea prin acest cuvânt, și spun: Dacă ai aflat lucrarea cuvântului Meu, și ceea ce cer Eu creștinului prin ea, iar tu nu cauți supus pentru împlinirea lui, a cuvântului Meu, o, toți aceștia vor suferi, căci au datorie la Dumnezeu ca să-I

împlinească voia despre care ei au aflat. O, ce să le fac? Cum să-i apăr de dureri dacă ei nu fac voia lui Dumnezeu, arătată acum în cuvânt din cer venit pentru vremea aceasta pe pământ?

Suferi, creştine, și nu știi de ce suferi. Tu ai aflat de la Mine voia Mea şi n-o faci, şi stai mai mare ca Dumnezeu peste tine. Ce să-ți fac când tu asta cauți? Dacă ai vrea să nu suferi ai căuta să nu calci peste cuvântul Meu, neîmplinindu-l pe el.

Toți cei care suferă sunt cei ce nu fac voia Mea, pe care ei o știu. Cei sosiți mai târziu lângă lucrarea cuvântului Meu au rămas mai fierbinți, mai cu dor, mai cu împlinire a voii Mele, a cuvântului Meu, iar din cei mai demult s-au întors la mamă şi tată, la frați şi surori, au copii, au soții, au casnici, nu pot ei cu Dumnezeu, o, și nu se merge aşa în urma Mea, şi nu-i pot spune nici unuia: ***«Întoarce-te la dragostea dintâi!».***

V-am dat din Tatăl, fiilor. Numai celui ce voiește Tatăl să-i descopere, numai acela înțelege întreg taina vieții de creştin, ai cărui casnici sunt numai cei ce fac voia lui Dumnezeu, sfințirea lor, asemănarea lor cu Mine, fiilor.

O, e praznic sfânt de Rusalii şi **v-am adus deslușiri de taine, taina dragostei dintâi, taina fiilor lui Dumnezeu, a ucenicilor Mei după adevăr ucenici**, şi care nu se întorc, şi merg şi vestesc pe Domnul peste fiii oamenilor. Este vreun întuneric în acest cuvânt? O, nu este! S-ar îndura satana să arate oamenilor lumina acestui cuvânt?

O, luați învățătură şi purtați-vă cu înțelepciune, voi, mai-marilor de peste popoare! Slujiți Domnului cu frică şi bucurați-vă de El tremurând, dați-I slavă şi învățați calea cea dreaptă, ca nu cumva să pieriți, **căci mânia lui Dumnezeu e gata să se aprindă, luați aminte!**

Iar voi, fii ai oamenilor, până când aşa greoi la inimă, iubind deşertăciunea şi umblând după minciuni? O, cutremurați-vă şi nu păcătuiți, şi spuneți-vă acestea în inimile voastre şi căiți-vă în aşternuturile voastre şi rugați-vă cu nădejde, aceasta am să vă spun.

Şi acum Ne aplecăm mulțumindu-vă pentru închinare şi pentru bucurie, fiilor. Rămâneți întru iubirea Mea, în taina dragostei dintâi, fiilor din cetatea cuvântului Meu! **Am unit începutul cu sfârşitul, fiilor.** Stați cu credincioșie pe stâncă! Duhul Sfânt Mângâietorul v-a mângâiat de ziua Lui de naştere între ucenici, de lucrarea Sa între ei şi peste ei, şi acum Se bucură de voi, de taina dragostei dintâi, care este cu voi, fiilor.

Bucurați-vă şi vă veseliți cu praznic ceresc, cu cetele cereşti aici, deasupra, şi bucurați-L pe Domnul, fiilor! O, pace vouă! Bucurie vouă! Toți ne aplecăm cu duioşie şi privim la voi. Pace vouă!

Acum, fiilor, vă veți odihni de truda care v-a aplecat sub ea. Rămânem pentru voi, rămânem de veghe pentru voi, fiilor. E dulce la voi pentru Noi în sărbători, e mare taina cerului cu voi, o, fiilor. O, e măreț, e tot mai măreț locul Meu cu voi, aici, şi aceasta n-au căutat să înțeleagă cei care odinioară veneau aici nepregătiți şi apăsând pe mersul Meu cu voi cu amestecarea lor, în care se află ei, neprimind la vreme ceea ce Domnul a aşteptat de la acest popor hrănit din cer atât de multă vreme.

Hai, odihniți-vă, copii osteniți! Aveți pe cei din cer oaspeți la masă cu voi, iar voi atât de primitori vă aşezați înaintea lor.

Duhul Sfânt Mângâietorul vă dă dar și har, vă îmbracă în albul sfinților Mei, că iată, v-ați gătit de serbare cu cămășuțe albe și cusute în cruciulițe mii de mii, și semănați cu Noi, căci și Noi avem veșminte albe, fiilor.

O, sfințiți-vă viața, sfințiți-vă lucrarea mâinilor, și binecuvântare să aveți în lucrul care-l lucrați pentru frumosul cerului cu voi, fiilor!

Iar și iar pace vouă! Pace vouă, o, fiilor! amin, amin, amin.
Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Rusaliilor, Praznicul Pogorârii Sfântului Duh, din 20-06-2021

***

(Cuvântul lui Dumnezeu la Cetatea Sfânta Noul Ierusalim. www.noul-ierusalim.ro)
(*Selecția textelor și sublinierile cu* **caractere îngroșate** *aparțin redactorului*.)
(Vezi reportaj Noul Ierusalim ; http://www.youtube.com/watch?v=RYtAd-ycLhU&feature=gv n.r.)

Alte teme:

Acest cuvânt este râul vieții
Adevărata biserică
Antichrist și fiara apocaliptică
Ca fulgerul care iese de la răsărit, așa este venirea Domnului
Ca în vremea lui Noe
Calul alb apocaliptic
Cartea Mielului
Ce spurcă pe om, ce intră sau ce iese din el
Cerul - scaunul de domnie, pământul - așternut picioarelor - omul îndumnezeit
Despre botez
Despre chipul cioplit și semnul crucii
Despre post și milostenie
Enoh și Ilie
Focul apocaliptic
Împărăția cerurilor nu vine în chip văzut
Împărăția de o mie de ani
Învierea morților
Morții aud glasul Meu
Necazul cel mare
Despre sfârșitul lumii și Ziua Domnului
Nunta Mielului
Precum S-a suit, așa și vine, cu norii vine
Proorocul mincinos și ecumenismul
Răpirea bisericii
România - Noul Ierusalim - Noul Canaan
Schimbarea sărbătorilor și lepădarea de credință
Semnul Fiului Omului
Slava Domnului
Taina de mântuire a omenirii - taina nestricăciunii
Trâmbițele apocaliptice

Venirea în chip văzut